

**Ψήφισαν όλα
τα πρόσθετα
αντιλαϊκά
προαπειτούμενα**
ΣΕΛΙΔΑ 16

**Διεφθαρμένοι
όλοι μέχρι το
μεδούλι**
ΣΕΛΙΔΑ 8

**Το φθινόπωρο οι
ανατροπές στα
εργασιακά**
ΣΕΛΙΔΑ 9

**Σχολείο για
λίγους κι
εκλεκτούς**
ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

Υπογράφηκε η σκανδαλώδης
ΚΥΑ των Τσακαλώτου-
Μπόλαρη

**Ταφόπλακα
στην ελληνική
κτηνοτροφία**
Ανοίγει ο δρόμος για να
«χαθούν» η φέτα και τα
γαλακτοκομικά ΠΟΠ
ΣΕΛΙΔΑ 9

Γαλλία

**Το αντεργατικό
τερατούργημα
συναντά
αντίσταση**
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 871 - 4 Ιούνη 2016

www.eksegersi.gr

ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΣΙΠΡΟΚΑΜΜΕΝΩΝ

**Τσιράκια των ιμπεριαλιστών δανειστών
και του μεγάλου κεφαλαίου**

Scripta... Verba...

Εάν στο τέλος του προγράμματος το 2018, συμπεριλαμβανομένων ενδεχομένων και νέων μέτρων, προκύπτει ένα κενό, τότε οι Ευρωπαίοι θα πάρουν πρόσθετα μέτρα.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Τα αυτονόητα λέει ο ιμπεριαλιστής υπουργός, αλλά οι συριζαίοι κάνουν... ντροπούλες.

Δεν μπορεί κανένας να επιβάλει στην ελληνική πλευρά να κάνει κάτι το οποίο δεν επιθυμεί, έχοντας τους τρεις στους πέντε. Κανείς δεν μπορεί να επιβάλει στην ελληνική πλευρά να κάνει κάτι το οποίο δεν επιθυμεί.

Αλέξης Τσίπρας

Διαβάζεται κι ανάποδα. Κανένας δεν μπορεί να επιβάλει στους δανειστές, που έχουν θεσπισμένο δικαίωμα βέτο, να κάνουν κάτι που δεν επιθυμούν.

Η Ορθοδοξία και ο πολιτισμός είναι δεσμοί υπερχρονικοί, που μας ενώνουν με τον ρωσικό λαό. Η επίσκεψη του Προέδρου Πούτιν στη μοναστική πολιτεία του Αγίου Ορους είναι απόδειξη της πνευματικής σχέσης του ελληνικού με τον ρωσικό λαό. Τιμή και ευθύνη της ελληνικής Πολιτείας είναι η στήριξη και η ανάδειξη της υπερχλιόχρονης προσφοράς του Αγίου Ορους, αλλά και της ιδιαίτερης ιστορικής, θρησκευτικής και πολιτισμικής σημασίας, που διαμορφώθηκε ανά τους αιώνες και διατηρείται μέχρι σήμερα.

Γιάννης Αμανατίδης

Υφυπουργός συριζαίος είναι, όχι του Καμμένου.

Σε γενικές γραμμές, η πρόοδος που σημειώθηκε μετά τη δεύτερη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εξακολουθεί να μην είναι ικανοποιητική, αν και υπάρχουν ενδείξεις καλύτερης προετοιμασίας για μελλοντικές ενέργειες: μετά τα μέσα Απριλίου πραγματοποιήθηκαν ελάχιστες μετεγκαταστάσεις, αλλά αυξήθηκε η προετοιμασία για μελλοντικές μετεγκαταστάσεις (...) Στην πρώτη της έκθεση για τη μετεγκατάσταση και την επανεγκατάσταση, (16/3/2016) η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έθεσε ως στόχο τη μετεγκατάσταση τουλάχιστον 20.000 ατόμων έως τα μέσα Μαΐου. Ο στόχος αυτός δεν επιτεύχθηκε. Μόνο 355 επιπλέον άτομα μετεγκαταστάθηκαν μέσα στο διάστημα που καλύπτει η τελευταία έκθεση, ανεβάζοντας τον συνολικό αριθμό των αιτούντων που μετεγκαταστάθηκαν από την Ελλάδα και την Ιταλία σε 1.500.

Ανακοίνωση Κομισιόν

Προγραμματίσαν μετεγκατάσταση 20.000 προσφύγων. Μετεγκατέστησαν μόλις 355 (ποσοστό 1,8%). Και διαπίστωσαν πρόοδο, έστω και... μη ικανοποιητική. Σαμπάνιες ανοίγουν οι δουλέμποροι.

ΡΙΠΕΣ

◆ Τόσες γομάρες και τόσα γομάρια μαζεμένα δύσκολα τα βρίσκεις στις μέρες μας ◆ Και βέβαια έχει δικίο η κυρα-Βαγενά ◆ Όταν έχεις αντέξει τετρακόσια χρόνια οθωμανικής σκλαβιάς, θα κλωώσεις σε 100 χρόνια Μνημόνιου; ◆ «Ο λαός μας εμπιστεύεται» δήλωσε η υπουργός Γεμιστών Θεανώ Φωτίου ◆ Στις 8 Μάη ψήφισαν στη Βουλή ότι οι χαμηλοσυνταξιούχοι πρέπει να επιστρέψουν το ΕΚΑΣ σε 12 δόσεις ◆ Στις 19 Μάη, ο Κατρούγκαλος ανακοίνωσε ότι η επιστροφή του ΕΚΑΣ από τους χαμηλοσυνταξιούχους θα γίνει «σε μηνιαίες δόσεις που να μην ξεπερνούν τα τριάντα (30) ευρώ» ◆ Στις 22 Μάη, ο Τσίπρας ανακοίνωσε ότι «δεν θα το κάνουμε, δεν θα ζητήσουμε από αυτούς τους ανθρώπους να μας φέρουν αναδρομικά πίσω από τις κύριες συντάξεις» ◆ Στις 24 Μάη το Eurogroup παρέπεμψε τον Τσακαλώτο

στην τρόικα που θέλει να μαζευτούν τα λεφτά από το ΕΚΑΣ ◆ Κι ακόμα το παζάρι συνεχίζεται ◆ Τέτοια ξεφτίλα κυβέρνησης δεν έχουμε ξαναδεί ◆ Ο βουλευτής Κυρίτσας, όμως, δεν μασάει από τέτοια ◆ Αυτός μιλά για τη... σκληρή ταξική πολιτική της κυβέρνησής του ◆ Ταξική κατά των πλουσίων, ρε προβοκάτορες, όχι κατά των εργαζόμενων ◆ Σκέτη αηδία η δουλπορεπής στάση του εγχώριου πολιτικού συστήματος μπροστά στον Πούτιν ◆ Μόνο πού κατούρησε δεν έδειξαν ◆ Φυσικά, ο Πούτιν τους χρησιμοποίησε σαν ντεκόρ για να παίξει το παιχνίδι με την ορθοδοξία στη Ρωσία ◆ Ποιος ήταν ο πιο δυστυχής άνθρωπος το διήμερο της πουτινιάδας; ◆ Ο Π. Λαφαζάνης, φυσικά ◆ Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί ◆ Πόσο απελπισμένος πρέπει να είναι ο Ψυχάρης για να ανασύρει από το σκουπιδοτενεκέ τον Σημίτη; ◆

Κερδίζεις ιπποδρομιακή κούρσα με ψωράλογο; ◆ Αλλά και πόσο πανικόβλητοι είναι οι πασόκοι, που αισθάνθηκαν ανακουφισμένοι όταν ο Σημίτης διέψευσε τα σενάρια ◆ Πόσες φορές έχει βγάλει ο Χατζηνικολάου τον Λεβέντη; ◆ Πόσες θα τον βγάλει ακόμα; ◆ Τι παιχνίδι παίζει και για λογαριασμό ποιων; ◆ Και βέβαια ήξερε η ΝΔ για τη ρύθμιση για τις off shore των πολιτικών ◆ Και έκανε το κορόιδο (για ευνόητους λόγους) ◆ Όταν ξέσπασε ο ντόρος, έδειξε εξαιρετικά αντανάκλαστικά ◆ Δεν άφησε την ευκαιρία να διαλύσει το «ηθικό πλεονέκτημα» του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Όσο για τους συριζαίους, βρέθηκαν με την πλάτη στον τοίχο ◆ Αν δεν είδατε Πατούλαινα στην τελετή της ολυμπιακής φλόγας, δεν έχετε δει τίποτα ◆ Σπεύσατε ν' αναζητήσετε βίντεο και φωτογραφίες ◆ Η στήλη, φυσικά, αισθάνεται περφηφανη για τη δήλωση της ευνοουμένης

της ◆ «Νομίζω ότι απογοήτευσα τον κόσμο, ήμουν πολύ σεμνή» ◆ Αντίθετα, η στήλη αισθάνεται βαθιά απογοήτευση από τον Γιάννη τον Μιχελογιαννάκη, το γιατρό ◆ Ετσι εξαφανίζονται, μρε Γιαννιό, τα παλικάρια, οι κρητίκαροι; ◆ Βέβαια, η μεγάλη άφαντη είναι η αυτής υψηλότης η περιφερειάρχισσα ◆ Ούτε φωνή, ούτε ακρόαση ◆ Τακτική ώριμου φρούτου ◆ Να σαπίσει ο Τσίπρας, να προβάλλει η Δούρου ως σωτήρας του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Δε βγαίνει πάντοτε, όμως, αυτή η τακτική ◆ Διότι το στελεχικό δυναμικό έχει την τάση να εκδικείται τους πονηρούς απόντες ◆ Και να επιλέγει από τους παρόντες ◆ «Τσίπρας σημαίνει Ελλάδα πουλημένη» ◆ Το φώναζαν οι λιμενεργάτες ◆ Οι ίδιοι με τους οποίους διαδήλωναν ο Δρίτσας και οι άλλοι συριζαίοι του Πειραιά ◆ Θέλει και ρώτημα ότι η «Αυγή» ενήργησε σαν λαγός για τις offshore; ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο Βούτσης είναι πονηρός κι αυτά που λέει μην τα τρως... Οχι, ούτε εκτός γραμμής βγήκε ο πρόεδρος της Βουλής ούτε σε σύγκρουση με το Μαξίμου βρίσκεται. Να μαζέψει τα ασυμμάζευτα προσπαθεί. Όταν αναφέρεται στην αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά, λέγοντας ότι κινείται στα όρια της συνταγματικότητας, παίρνει την υπόθεση πάνω του, παραμερίζοντας τον Καμμένο. Κι αυτόματα ρίχνει τίτλους τέλους στη δημοσιότητα. Αφού το λέει ο Βούτσης, δεν υπάρχει κάποιος «παραπάνω» να το πει.

όχι ο Μάρδας.

Κ Μια κακοφωτισμένη φωτογραφία ήταν ο «απολογισμός» της συνάντησης Κούλη-Μέρκελ. Μια φωτογραφία που πρέπει να τραβήχτηκε με κάποιο κινητό συνεργάτη του Κούλη. Φωτογραφίες επίσημες δεν τραβήχτηκαν, δεν κυκλοφόρησαν. Ακόμα και οι ελληνικές εφημερίδες (πλην «Νέων» που είχαν την κακο-

φωτισμένη φωτογραφία) κατέφυγαν σε φωτογραφίες από τη συνάντηση του περασμένου Φλεβάρη.

Κ Ο Τσίπρας μου πρόσφερε πέντε υπουργεία για να συμμετάσχω στην κυβέρνηση, δήλωσε ο Λεβέντης. Αν σκεφτούμε πόσα έχει πάρει ο Καμμένος, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι ο Λεβέντης τα φουσκώνει. Προσοχή, όμως: φούσκωμα σημαίνει ότι υπάρχει θέμα και απλώς ο άλλος το μεγαλοποιεί. Έχει να μας πει τίποτα ο κυρ-Αλέκος, ο καλύτερος φίλος του Λεβέντη; Συζητήσαν για συμμετοχή του Λεβέντη στη συγκυβέρνηση ή όχι;

Κ «Η απαλλαγή των ευθυνών ενεργεί αναδρομι-

κά για όλους τους εμπλεκόμενους και στην πράξη αποτελεί την κολυμβήθρα του Σιλωάμ, όπου εξαγνίζονται οι παραβάτες του χρόνου της απαγόρευσης. Στην πράξη είναι ένα είδος μη νόμιμης και αντισυνταγματικής κρυπτοαμνηστίας που νομιμοποιεί το παράνομο παρελθόν. Η απαλλαγή επιτεύχθηκε και η οποιαδήποτε μεταγενέστερη (επαν)απαγόρευση δεν έχει κανένα αρνητικό πρακτικό αποτέλεσμα για τους παραιομήσαντες μέχρι τη δημοσίευση του νέου νόμου. Η νέα διάταξη θα έχει ισχύ μόνο για όσους την παραβιάσουν από την εφαρμογή της, δηλαδή μόνο για τους παραβάτες του

μέλλοντος. Οι υπόλοιποι θα απολαύσουν τη “νομιμότητά” τους». Βασίλης Χειρδάρης, ειδικός γραμματέας της Ενωσης Ποινικολόγων (στα «Νέα»).

Κ Τα «γαλλικούλια» που εκστόμισε ο Βούτσης, νομίζοντας ότι τα μικρόφωνα έκλεισαν, μάλλον συμπαθή θα τον καταστήσουν στον κόσμο. Το δικό μας πρόβλημα είναι η υποκρισία. Αυτή η υποκρισία του politically correct, που είναι διάχυτη στις γραμμές της «ανανεωτικής αριστεράς», τα στελέχη της οποίας είναι έτοιμα να εξαπολύσουν μύδρους σε όποιον δεν ακολουθεί τους «κανόνες» της.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Επειδή η Αριστερά αλλά και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ δεν αστειεύεται σε ό,τι αφορά ζητήματα διαφάνειας και ελέγχου του πολιτικού χρήματος, σήμερα σηκώνουμε το γάντι. Απέναντι στην πρωτοφανή προσπάθεια διαστρέβλωσης και κατασκευοφάντησης δεν πρόκειται να μείνουμε απαθείς.

Ολγα Γεροβασίλη

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

4/6: Ημέρα για παιδιά-θύματα επιθετικότητας, φινλανδία: Ημέρα σημαίας (1867) **4/6/1942: Πρώτη εκτέλεση στο σκοπευτήριο Καισαριανής από Γερμανούς (πλωτάρχες λιμενικού Καζάκος και Κωτούλας)** **4/6/1943: Ο ΕΛΑΣ απελευθερώνει το Μέτσοβο** **4/6/1951: Ιδρυση ΕΔΑ** 4/6/1994: Δολοφονική απόπειρα κατά υποψήφιων ευρωβουλευτών ΚΚΕ Βασίλη Εφραιμίδη, Γιάννη Θεωνά και Μιχάλη Σπυριδάκη (Θεσσαλονίκη) 4/6/2001: Δεκαπεντάχρονος Αλβανός (Afrim Salla) μένει παράλυτος όταν όπλο συνοριοφύλακα «εκπυροκροτεί τυχαία» 4/6/2006: Απόδραση Βασίλη Παλαιοκώστα και Αλκέτ Ριτζάι με ελικόπτερο από φυλακές Κορυδαλλού 5/6: Ημέρα περιβάλλοντος 5/6/1934: Ο βουλευτής Καρδίτσας Δ. Αναγνω-

στόπουλος πετάει κάθισμα στη βουλή κατά του Αλέξανδρου Παπαναστασίου τραυματίζοντάς τον ελαφρά στον ώμο (του το πέταξε πίσω ο Παπαναστασίου χωρίς να τον τραυματίσει) **5/6/1969: Απόδραση Αλέξανδρου Παναγούλη από Μπογιάτι** 5/6/1998: 28χρονος Αλβανός (Μπόκαρι Μπάχο) νεκρός από «εκφοβιστικά πυρά» μεθοριακής περιπόλου 5/6/2004: Θάνατος Ronald Reagan 6/6: Ημέρα ρωσικής γλώσσας, Σουηδία: Ημέρα συντάγματος-σημαίας (1523-1809) **6/6/1904: 22 νεκροί σε συγκρούσεις ανθρακωρύχων-αστυνομίας (Ντένμπερ)** **6/6/1936: Γενική αμνηστία πλην κομμουνιστών** 6/6/1969: Βόμβες σε Ακαδημίας (ΔΑ) και Π. Φάληρο (ΚΕΑ) 6/6/1975: Εκκαθαρίσεις τετρακοσίων δικηγόρων Αθηνών

για συνεργασία με τη χούντα 7/6/1994: Εντοπισμός εκρηκτικού μηχανισμού στην πρεσβεία του Βελγίου (ΕΛΑ-1η Μάη) 8/6: Ημέρα κατά εγκεφαλικών όγκων, ημέρα ωκεανών 8/6/1979: Βόμβα στα γραφεία Ελληνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΛΑ) 8/6/1989: Δύο εκρηκτικοί μηχανισμοί συνδεδεμένοι έτσι ώστε να μη γίνει έκρηξη στέλνονται σε φακέλους στους δημοσιογράφους Δ. Ρίζο και Κυριάκο Διακογιάννη (ΕΛΑ) 9/6/1969: Σύλληψη δραπετή Αλέξανδρου Παναγούλη σε διαμέρισμα (Πάτμου 51) μετά από κατάδοση των Π. Περίδ-κάρη και Δ. Πατίτσα 9/6/2000: Εκτέλεση βρετανού στρατιωτικού ακόλουθου Στίβεν Σόντερς (17Ν) **10/6/1990: Αποφυλάκιση Νέλσον Μαντέλα μετά από 27 χρόνια φυλάκισης** 10/6/1990: Ρουκέτα κατά γραφείων Procter & Gamble (17Ν).

Η παρακμή της εξουσίας

Ο ΣΥΡΙΖΑ ζει στον αστερισμό της Καρακώστα, της Αυλωνίτου και της Βαγενά! Οι «ρουκέτες» που πετούν σε κάθε τηλεοπτική τους εμφάνιση οι εν λόγω βουλευτίνες τις έχουν καταστήσει περιζήτητες από τους πανελίστες των πρωινών δικών και των μεσημεριανών δικών. Δεν πρόκειται σίγουρα για άτομα μειωμένης νοημοσύνης. Ούτε πολιτικά άπειρα. Πρόκειται, όμως, για πολιτικά στελέχη που καταντούν σούρ-γελα καθώς προσπαθούν να βρουν επιχειρήματα για να υπερασπιστούν την κυβερνητική πολιτική. Κι επειδή τέτοια επιχειρήματα δεν υπάρχουν, καταφεύγουν στις «ρουκέτες». Αλλη χαρακτηρίζει τους χαμηλοσυνταξιούχους του ΕΚΑΣ... φοροφυγάδες που πρέπει να επιστρέψουν αυτά που πήραν χωρίς να τα δικαιούνται, άλλη... φιλοσοφεί δηλώνοντας πως 100 χρόνια Μνημόνια δεν είναι τίποτα μπροστά σε 400 χρόνια τουρκοκρατίας και άλλη πότε εξηγεί πως η Ελλάδα έσωσε το χρεοκοπημένο ΔΝΤ και πότε αναλύει το ασφαλιστικό με στίλ Σεφερλή.

Η αμέσως επόμενη κατηγορία συριζαίων που αγαπούν οι πανελίστες είναι ο Μπάρκας και ο Φάμελλος. Ο φανατισμός τους στην υπεράσπιση της κυβερνητικής γραμμής είναι τέτοιος που καταφέρνουν να εκτεθούν μόλις ανοίξουν το στόμα τους, διότι δεν ενδιαφέρονται για τίποτ' άλλο πέραν της χουλιγκάνικης εκδοχής της αστικής πολιτικής.

Οι υπόλοιποι έχουν περιέλθει σε αφωνία. Ειδικά εκείνοι που παρίσταναν τους αντιμνημονιακούς μάγκες. Περιμένουν μπας και περάσει η μπόρα, χωρίς να εκτίθενται ιδιαίτερα. Και σχεδιάζουν από τώρα τον τρόπο με τον οποίο θα καταφέρουν να επανεκλεγούν -όποτε γίνουν εκλογές- πείθοντας τους ψηφοφόρους τους ότι δεν έχουν καλύτερη επιλογή.

Θα μπορούσε να μιλήσει κανείς για ξεπεσμό ενός κόμματος που από το 2011 περίπου έδειχνε να κυριαρχεί στην πολιτική σκηνή της χώρας. Όμως, και εκείνη την περίοδο, τότε δηλαδή που ο ΣΥΡΙΖΑ «έσκιζε» ως αντιπολίτευση, τα εν λόγω φαιδρά πρόσωπα ήταν στελέχη, συμμετείχαν ως υποψήφιοι στις εκλογές, εκλέγονταν (από το 2012 και μετά). Δεν ήταν, όμως, αυτά που έδιναν τον τόνο. Αλλά δεν ήταν και ο τόνος ίδιος. Τότε έβγαιναν μπροστά τα πρωτοκλασάτα στελέχη, τότε σπρώχνονταν ποιος ή ποια θα εξασφαλίσει μερικά λεπτά δημοσιότητας σε κάποια ραδιοφωνική ή τηλεοπτική εκπομπή, ενώ τώρα οι περισσότεροι είναι με το «άσε καλύτερα» στο στόμα.

Να μην ψηφίσουν τα αντιλαϊκά τερατουργήματα στη Βουλή, όμως, ούτε που το

διανοούνται. Μέχρι στιγμής, δύο δεν άντεξαν το βάρος και ο μεν ένας (Σακελλαρίδης) έφυγε νωρίς, η δε άλλη (Κατριβάνου) το έκανε μετά την ψήφιση του δεύτερου πολυνομοσχεδίου, καταψήφίζοντας κάποιες διατάξεις του, αφού προηγουμένως σιγουρεύτηκε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος να μην περάσει.

Μέχρι και την περίοδο της «σκληρής διαπραγμάτευσης» ουδείς ασχολούνταν με την Καρακώστα, την Αυλωνίτου

και τον Μπάρκα. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε συγκεκριμένο πολιτικό λόγο να «πουλήσει». Το αφήγημά του -για να χρησιμοποιήσουμε τη δική τους ορολογία- συνήγειρε κόσμο και κοσμάκη. Κι αυτό το αφήγημα το πλασάριζαν τα πρωτοκλασάτα στελέχη, όπως είπαμε. Δεν άφηναν περιθώριο στους φαιδρούς.

Ακόμα και όταν αποφάσισαν να τελειώσουν το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης» και να λανσάρουν τη θεωρία του «πραξικοπήματος», πάλι

Στην αναμονή

Όταν χρειαζόταν να τους έχει όλους «μπετόν αρμέ», για να ψηφίσουν τα δύο μνημονιακά πολυνομοσχεδία, το Μαξίμου μούσε για επικείμενο ανασχηματισμό. Και ξαμολιούνταν στα ραδιοκάναλα οι Μπαρκοφάμελλοι για να υποστηρίξουν τα ανυποστήρικτα. Και έσπαγαν τα χέρια τους οι κυβερνητικοί βουλευτές χειροκροτώντας τις εξυπνάδες του Τσακαλώτου και τις ψευτιές του Κατρούγκαλου.

Κι αφού ψήφισαν και με τα δυο χέρια «να σε όλα», τους έσκασε το παραμύθι: ανασχηματισμός μάλλον το Σεπτέμβρη. Γιατί τότε θα γίνει το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ και δεν είναι σωστό να κάνει ο πρωθυπουργός ανασχηματισμός πριν το συνέδριο.

Το περιβόητο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ ήταν να γίνει, όπως όλοι θυμόμαστε, το Σεπτέμβρη του 2015. Προκειμένου να μην γίνει, ο Τσίπρας προκήρυξε αιφνιδιαστικά εκλογές, ανάγκασε τους Λαφαζανικούς ν' αποχωρήσουν από τον ΣΥΡΙΖΑ και να φτιάξουν τη ΛΑΕ, προκειμένου να δοκιμάσουν την τύχη τους στις κάλπες, και το συνέδριο αναβλήθηκε. Και συνέχισε να πηγαίνει από αναβολή σε αναβολή, με πρόσχημα την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης του τρίτου Μνημονίου, στην οποία δόθηκε χαρακτήρας... νέας μεγάλης ιδέας του έθνους. Η τελευταία αναβολή μιλούσε για τον Ιούνιο του 2016, οπότε -σε συνεννόηση με τους λεγόμενους «κομματικούς»- αποφασίστηκε να πάνε το Σεπτέμβρη, για να μην... λειτουργήσουν υπό πίεση.

Πρόκειται, ασφαλώς, για διαδικασίες της πλάκας. Ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε το τρίτο Μνημόνιο, χωρίς να κάνει συνέδριο. Ψήφισε τους βασικούς εφαρμοστικούς νόμους (μεταξύ των οποίων και η κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης), χωρίς να κάνει συνέδριο. Θα κάνει συνέδριο «κατόπιν εορτής», θ' ακουστεί η απαραίτητη σ' αυτές τις περιπτώσεις γκρίνια, θα μοιράσουν οι φράξιες τα πόστα στη νέα κεντρική επιτροπή, με τρόπο που ν' ανταποκρίνεται στους νέους συσχετισμούς, και όλοι μαζί θα συμφωνήσουν πως πρέπει να κάνουν τα πάντα για να κρατηθούν στην εξουσία.

Όσο για τον ανασχηματισμό, δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι αναβάλλεται για τα πρωτοβρόχια. Όπως έλεγε και μια παλιά παροιμιώδης φράση της αστικής πολιτικής, υπάρχουν δύο πράγματα που γίνονται χωρίς να ανακοινωθούν: η υποτίμηση της δραχμής και ο ανασχηματισμός της κυβέρνησης. Η υποτίμηση «μας τελείωσε» μαζί με τη δραχμή, ο ανασχηματισμός όμως έμεινε ως προνόμιο του κάθε πρωθυπουργού, για να το ασκεί όταν ζορίζεται, όταν πρέπει να ξαναμοιράσει την τράπουλα ανάμεσα στις διάφορες φράξιες, όταν θέλει να κερδίσει επικοινωνιακούς πόντους. Ο Τσίπρας έχει βάλει πολλούς στην πρίζα (με πρώτον και καλύτερο τον κυρ-Φώτη τον Κουβέλη) και θα τους αφήσει στην κατάσταση της αναμονής μέχρις ότου ο ίδιος και το επιτελείο του κρίνουν ότι ένας ανασχηματισμός τους είναι απαραίτητος.

τα πρωτοκλασάτα στελέχη βγήκαν μπροστά για ν' αποκρούσουν την επίθεση των Λαφαζανικών, πουλώντας το παραμύθι της «ανοιχτής συμφωνίας», η οποία θα απαιτήσει πολλούς νέους γύρους «σκληρής διαπραγμάτευσης».

Τώρα τελείωσε και αυτό το παραμύθι. Ο ελληνικός λαός έχει δει τα αποτελέσματα της «σκληρής διαπραγμάτευσης». Αντίληφθηκε πόσο «ανοιχτό» είναι το τρίτο Μνημόνιο. Μετράει χαράτσια και πλήγματα στο στενό πυρήνα των εργασι-ακών δικαιωμάτων του, όπως είναι η Κοινωνική Ασφάλιση. Ακόμα και η «στρατηγική ελάφρυνση» του χρέους, που διαφημίστηκε σαν το αντίβαρο του τρίτου Μνημονίου, εξατμίστηκε σε μια απόφαση του Eurogroup που λέει «θα το ξαναδούμε το 2018». Όσο κι αν προσπαθεί ο ίδιος ο Τσίπρας να ξαναζεστάνει αυτή την ξινισμένη σούπα (δείτε την ομιλία του στο σόου του υπουργικού συμβουλίου το απόγευμα της περασμένης Πέμπτης) κανένας δεν μπορεί να κοροϊδέψει. Όσο κι αν τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας μιλούν για «στροφή στην καθημερινότητα του πολίτη», η καθημερινότητα δεν έχει να δείξει παρά χαράτσια, ανεργία, μεροκάματα πείνας, φτώχεια που συνεχώς βαθαίνει.

Γ' αυτό βγαίνουν μπροστά η Καρακώστα, η Βαγενά και η Αυλωνίτου. Είναι σύμπτωμα των καιρών, σύμπτωμα της παρακμής που βιώνει ένα κόμμα εξουσίας που έφτασε εκεί πουλώντας ελπίδα στον ελληνικό λαό. Παρακμή, όμως, δεν σημαίνει και θάνατος. Όσο κυριαρχεί ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός, όσο η εργατική τάξη δεν μπορεί να ορθώσει αντιστάσεις, τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ (όπως κάθε αστικό κόμμα εξουσίας) θα ελπίζει ότι μπορεί «να σώσει την παρτίδα», περνώντας για ένα διάστημα στην αντιπολίτευση, που μπορεί να λειτουργήσει σαν κολυμβήθρα του Σιλβάμ.

Μέχρι στιγμής, μόνο το ΠΑΣΟΚ την πάτησε και «εξαερώθηκε» εκλογικά. Κι αυτό, επειδή υπήρχε ο ΣΥΡΙΖΑ που μάζεψε τις διαρροές, με πολιτικό λόγο που δε διέφερε απ' αυτόν του παλιού ΠΑΣΟΚ. Η ΝΔ υπέστη απώλειες, όμως δεν «εξαερώθηκε» και σήμερα προβάλλει ξανά ως δύναμη εξουσίας, έχοντας ένα μεγάλο ατού: ο ΣΥΡΙΖΑ καθαρίζει το δρόμο και προπαντός εμπεδώνει τη λογική «δεν υπάρχει εναλλακτική λύση πέρα από τα Μνημόνια». Αρα, και ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να ελπίζει ότι θα κρατηθεί στη θέση του δεύτερου πόλου. Το συμπέρασμα είναι ότι και μέσα στην πιο βαθιά παρακμή του, το αστικό σύστημα εξουσίας μπορεί και επιβιώνει, όσο δεν αμφισβητείται ως σύνολο.

Τι έχουν τα έρ'μα και ψοφούν;

«Κύκλοι που για δικούς τους λόγους εδώ και καιρό προσπαθούν να εμπλέξουν τον Κώστα Σημίτη, που αποτελεί κεφάλαιο για τον χώρο, στην τρέχουσα πολιτική διαδικασία πήραν αποστομωτική απάντηση από τον ίδιο. Ελπίζω να αντιληφθούν, έστω και τώρα, ότι με αυτόν τον τρόπο όχι μόνο δεν συμβάλλουν στην υπόθεση της Κεντροαριστεράς, αλλά τελικά εκτίθενται». Εκδήλη η ανακούφιση στα λόγια του εκπροσώπου Τύπου της Φώφης, Παύλου Χρηστίδη: ο Σημίτης διέψευσε τα σενάρια που κυκλοφόρησαν με το πρωτοσέλιδο του «Βήματος».

Ίδια ήταν η ανακούφιση και στη δήλωση Στ. Θεοδωράκη: «Ο Κώστας Σημίτης είναι από τα ελάχιστα εθνικά κεφάλαια και θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί. Κατά την εκτίμησή μου μπορεί να είναι πάρα πολύ χρήσιμος για την χώρα. Και στο εξωτερικό γιατί πολλοί έστω και με καθυστέρηση αντιλαμβάνονται τα πράγματα και τις τομές που προσπάθησε να κάνει, αλλά και στο εσωτερικό. Τον ακούμε, τον υπολογίζουμε, πρέπει να είναι χρήσιμος, αλλά μην τον εμπλέκουμε σε μικροκομματικά παιχνίδια. Το μπόι του είναι πολύ μεγαλύτερο».

Ποιοι ενέπλεξαν τον Σημίτη «σε μικροπολιτικά παιχνίδια» «για δικούς τους λόγους»; Δημόσια, σχετική δήλωση είχε κάνει μόνον ο Μπίστης. Κάλεσε τον Σημίτη να τεθεί επικεφαλής μιας κίνησης για την ανασυγκρότηση της Αριστεράς. Ποιος, όμως, ασχολείται με τον Μπίστη, αυτόν τον γυρολόγο καριερίστα; Αν δεν υπήρχε το πρωτοσέλιδο του Ψυχάρη, δε θα υπήρχε ντόρος, όσες δηλώσεις κι αν είχε κάνει ο Μπίστης. «Ζητούν λύση Σημίτη» ήταν ο κεντρικός πρωτοσέλιδος τίτλος της φυλλάδας. Ο υπότιτλος εξηγούσε: «Ευρύς κύκλος προσωπικοτήτων καλεί τον πρώην πρωθυπουργό να αναλάβει ενοποιητικές πρωτοβουλίες για την παράταξη - Ο ρόλος Βενιζέλου και Στουρνάρα».

Η διάψευση Σημίτη δεν ήταν στο επιθετικό ύφος του εκπροσώπου Τύπου του ΠΑΣΟΚ ή του Στ. Θεοδωράκη. Εγινε μέσω «κύκλων» που υποστήριζαν τα εξής: «Ο Κώστας Σημίτης, έχει επανειλημμένα τονίσει την ανάγκη ενός ρεύματος μεταρρύθμισης από όλες τις δυνάμεις της Κεντροαριστεράς. Η επισήμανση αυτή δεν σημαίνει και την ανάληψη οργάνωσης αυτού του έργου. Το συγκεκριμένο έργο ανήκει σε αυτούς που συμμετέχουν σήμερα ενεργά στην πολιτική ζωή και εκπροσωπούν τις διάφορες τάσεις της Κεντροαριστεράς».

Τι σημαίνουν όλ' αυτά; Απολύτως τίποτα. Απλά, επιβεβαιώνουν τα αδιέξοδα της λεγόμενης Κεντροαριστεράς, στην οποία οι καπεταναίοι είναι περισσότεροι από τα καπετανάτα. Όλοι θέλουν να γίνουν αρχηγοί για να φέρουν την παράταξη στις παλιές της δόξες. Η πλάκα είναι πως κανένας τους δεν είναι καινούργιος. Όλοι είναι χωμένοι ως το λαιμό μέσα στα σκατά της εξουσίας, την οποία έχουν υπηρετήσει από διάφορα πόστα, και όλοι παριστάνουν τους... άφθαρτους. Ε, για να δέσει το γλυκό, κάποιιοι προτείνουν τη λύση Σημίτη. Τη λύση ενός πρώην πρωθυπουργού, που παράτησε μόνος του την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ (για να μη γευτεί το ποτήρι της ήττας από τον Καραμανλή) και ο οποίος αυτή τη στιγμή είναι 80 ετών! Τζόβενο, δηλαδή, και ηλικιακά και πολιτικά.

Ο Σημίτης, βέβαια, δεν έχει καμιά όρεξη να παραστήσει τον αρχηγό ενός συνονθυλεύματος που δε λέει να πιάσει διψήφιο εκλογικό ποσοστό. Εκείνο που θέλει είναι να βρίσκεται στο κέντρο της προσοχής, να τον ακούνε όλοι και να τον εκθειάζουν σαν τεράστια προσωπικότητα, σαν τον καλύτερο πρωθυπουργό που γνώρισε η χώρα μετά το 1974. Έχει ένα τεράστιο κόμπλεξ όχι τόσο έναντι του Καραμανλή του πρεσβύτερου όσο έναντι του Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος δεν τον χώνευε και δεν έχανε ευκαιρία να τον μειώνει μέσω του ελεγχόμενου μιντιακού συστήματος. Το κόμπλεξ αυτό το ικανοποιεί συνέχεια, χωρίς να χρειαστεί να μπει σε περιπέτειες που θα διχάσουν το χώρο.

Οι άλλοι, όμως, η Φώφη, ο Σταύρος και η παρέα τους, τρέμουν στην ιδέα ότι ο Σημίτης μπορεί να μπει μπροστά, έστω και ως επικεφαλής μιας πρωτοβουλίας με μεταβατικό ρόλο, που θα δημιουργήσει ένα νέο κόμμα και θα παραχωρήσει τη θέση του στον αρχηγό αυτού του κόμματος, που θα μπορούσε να εκλεγεί και απευθείας από τους ψηφοφόρους. Φοβούνται ότι σε μια τέτοια περίπτωση θα μείνουν κυριολεκτικά χωρίς κόμματα, γιατί ο Σημίτης θα έχει στήριξη από το μιντιακό σύστημα, θα πλαισιωθεί από παλιά στελέχη που έχουν περάσει στο περιθώριο και καθώς θα διακηρύσσει ότι δεν έχει ηγετικές φιλοδοξίες, θα τους εκθέσει ανεπανόρθωτα. Γ' αυτό και ανακουφίστηκαν όταν διάβασαν τη διευκρινιστική δήλωση που έκαναν «κύκλοι» του «κινέζου».

Βέβαια, «διάβασαν» μόνο τη μισή δήλωση του Σημίτη. Οτι δεν πρόκειται να ανακατευτεί ο ίδιος. Την άλλη μισή δήλωση, ότι δηλαδή πρέπει να αναλάβουν αυτοί το συγκεκριμένο έργο της δημιουργίας νέου φορέα, έκαναν πως δεν τη «διάβασαν». Ιδιαίτερα ο Θεοδωράκης, που κρατάει ανοιχτή την επικοινωνία με το μητσστακαϊκό και θέλει να έχει και αυτή την εναλλακτική λύση για τον εαυτό του και τους κολλητούς του. Αντίθετα, η Γεννηματά και οι πασόκοι που την πλαισιώνουν δεν έχουν άλλη επιλογή από το να περιμένουν πότε θα πάει ο Θεοδωράκης στη ΝΔ, για να μαζέψουν τον Λυκοδμή και τους άλλους «κεντροαριστερούς».

Ιράκ

Επιχείρηση ανακατάληψης της Φαλούτζα

Μετά από μια σειρά βομβιστικών επιθέσεων του ISIS στη Βαγδάτη με 150 νεκρούς μέσα σε μια βδομάδα, ο ιρακινός πρωθυπουργός έδωσε εντολή να ξεκινήσει στις 22 του Μάη η ανακατάληψη της Φαλούτζα, η οποία είχε περάσει υπό τον έλεγχο του Ισλαμικού Κράτους από το Γενάρη του 2014 και ήταν περικυκλωμένη από ιρακινά στρατεύματα τους τελευταίους έξι μήνες.

Στην επιχείρηση συμμετέχουν 20.000 στρατιώτες, ειδικές δυνάμεις του στρατού, αστυνομικές δυνάμεις, σουνιτικές και σιιτικές πολιτοφυλακές και άγνωστος αριθμός αμερικάνων συμβούλων, με την υποστήριξη αμερικάνικων βομβαρδιστικών. Η επιχείρηση άρχισε από τα περίχωρα της πόλης όπου εξουδετερώθηκαν οι εστίες αντίστασης και στις 30 του Μάη ξεκίνησε από τη νότια πλευρά η επίθεση ανακατάληψης της πόλης, με εμπροσθοφυλακή τις ειδικές δυνάμεις του ιρακινού στρατού.

Οι κυβερνητικές δυνάμεις κινούνται αργά, γιατί η πόλη είναι κατασπαρτη με βόμβες και νάρκες, αλλά και γιατί συναντούν σφοδρή αντίσταση. Σύμφωνα με τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία, εκτιμάται ότι στη Φαλούτζα βρίσκονται 900 περίπου εμπειροπόλεμοι μαχητές του ISIS, που χρησιμοποιούν τακτικές ανταρτοπόλεμου λόγω της συντριπτικής υπεροπλίας του αντιπάλου, ελεύθερους σκοπευτές, αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς, ναρκοπαγίδες, ομάδες ολμοβολιών και βομβιστές αυτοκτονίας. Παράλληλα, έχουν σκάψει δίκτυο υπόγειων τούνελ, που τους επιτρέπουν να κρύβονται και να εμφανίζονται αιφνιδιαστικά πίσω από τον εχθρό.

Όλες οι μέχρι σήμερα επιτυχίες των κυβερνητικών δυνάμεων, όπως η κατάληψη του Ραμάντι, πρωτεύουσας

της επαρχίας Ανμπάρ, του Τιγκρίτ, γενέτειρα του Σαντάμ Χουσεϊν, του κουρδικού Κομπάνι και της πόλης Σιντζάρ των Γιαζίντι, βασίστηκαν στους ισοπεδωτικούς αμερικάνικους βομβαρδισμούς, που προκάλεσαν σχεδόν την ολοκληρωτική καταστροφή των πόλεων αυτών. Για παράδειγμα, το Ραμάντι, που είχε κάποτε 400.000 πληθυσμό, παραμένει ακόμη στο μεγαλύτερο μέρος ακατοίκητο, με το 70% των κτιρίων του σε ερείπια, με τις βασικές υποδομές του κατεστραμμένες και με μόνο το 15% των κατοίκων του να μπορεί να επιστρέψει. Το ίδιο συνέβη και με το Κομπάνι, όπου τα τρία τέταρτα της πόλης έχουν μετατραπεί σε ερείπια.

Την ίδια, αν όχι χειρότερη, τύχη είναι βέβαιο ότι περιμένει και τη Φαλούτζα και μαζί τους περίπου 50.000 κατοίκους που έχουν εγκλωβιστεί στην πόλη, χωρίς πλέον δυνατότητα διαφυγής. Το μόνο ασαφές είναι αν το ISIS εφαρμόσει τη μέχρι σήμερα τακτική του, αν δηλαδή υποχωρήσει

την τελευταία στιγμή έχοντας προκαλέσει το μάξιμου των απωλειών στην άλλη πλευρά προκειμένου να διατηρήσει τις δυνάμεις του και το βαρύ οπλισμό του, ή αν στην περίπτωση της Φαλούτζα πολεμήσει μέχρι τέλους θυσιάζοντας εμπειροπόλεμους μαχητές του. Γιατί η ενδεχόμενη απώλεια της Φαλούτζα, με σχεδόν αποκλειστικά σουνιτικό πληθυσμό, έχει ιδιαίτερη συμβολική και πολιτική σημασία, καθώς η κατάληψή της ήταν η πρώτη μεγάλη νίκη του ISIS έξι μήνες πριν από την κατάληψη της Μοσούλης, υπήρξε προπύργιο της ιρακινής αντίστασης μετά την πτώση του Σαντάμ Χουσεϊν το 2003 και εστία μαζικών διαδηλώσεων εναντίον της σιιτικής στην πλειοψηφία κυβέρνησης Μαλίκι, κατηγορώντας την για περιθωριοποίηση και διακρίσεις σε βάρος του σουνιτικού πληθυσμού λίγες βδομάδες πριν πέσει στα χέρια του ISIS, ενώ βρίσκεται σε απόσταση μόλις μιας ώρας (65 χλμ) από τη Βαγδάτη συνιστώντας πηγή σοβαρών

απειλών για την ιρακινή πρωτεύουσα.

Μια άλλη πολύ σημαντική διάσταση στην επιχείρηση ανακατάληψης της Φαλούτζα έδωσε ο διοικητής των αμερικάνικων και των συμμαχικών τους δυνάμεων στο Ιράκ, ο αμερικάνος αντιστράτηγος Μακφάρλαντ. Σύμφωνα με την «Ουάσιγκτον Ποστ» (U.S commander warns that Iraqi forces may face resistance in key urban fight, 29/5/16), ο αμερικάνος διοικητής επισήμανε ότι η ικανότητα των ιρακινών δυνάμεων να καταφέρουν ένα γρήγορο πλήγμα στο Ισλαμικό Κράτος στην πόλη της Φαλούτζα μπορεί να επιβραδυνθεί από την υποστήριξη του ντόπιου πληθυσμού στους μαχητές και ότι συνεπώς είναι πολύ νωρίς για να γνωρίζει κανείς πώς θα εξελιχθεί η μάχη μέσα στη Φαλούτζα. «Στην πραγματικότητα δεν έχουμε πολεμήσει σε μια μάχη σαν αυτή. Μπορεί να έχουμε ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό μιας αρκετά μεγάλης πόλης εχθρικό απέναντί μας. Δεν γνωρίζω αν αυτό το ποσοστό αντισταθεί στις ιρακινές δυνάμεις, αλλά μπορεί να μη βοηθήσει», ανέφερε, μεταξύ άλλων, σε συνέντευξή του την περασμένη βδομάδα, θίγοντας ένα ζήτημα το οποίο οι περισσότεροι κυβερνητικοί αξιωματούχοι αποφεύγουν να σχολιάσουν δημόσια. Στο εχθρικό κλίμα, το οποίο διαπιστώνει ο αμερικάνος διοικητής, έχουν συμβάλει επίσης οι βιαιότητες και οι λεηλασίες που διαπράχθηκαν από σιιτικές πολιτοφυλακές ως αντίποινα σε περιοχές που «απελευθερώθηκαν» από τον ιρακινό στρατό σε βάρος του σουνιτικού πληθυσμού.

Στο μεταξύ, παράλληλα με την επιχείρηση ανακατάληψης της Φαλούτζα, ξεκίνησε στις 29 Μάη από τις κουρδικές δυνάμεις, τους Πεσμεργκά και τις ειδικές δυνάμεις Ζερεβά-νι της κουρδικής αστυνομίας, με την

υποστήριξη αμερικάνικων βομβαρδιστικών και τη συμμετοχή αμερικάνων στρατιωτών, εκκαθαριστική επιχείρηση στην πεδιάδα της Νινεβί ανατολικά της Μοσούλης. Είναι η πρώτη σημαντική απόπειρα τα δυο τελευταία χρόνια που έχει στόχο να απωθήσει τους μαχητές του Ισλαμικού Κράτους από την περιοχή αυτή και να ανοίξει το δρόμο για την επίθεση ανακατάληψης της Μοσούλης, ενώ ταυτόχρονα οι Πεσμεργκά πραγματοποιούν επιθέσεις αντιπερισπασμού και σε άλλα μέτωπα με στόχο να διασπάσουν και να προκαλέσουν σύγχυση στον αντίπαλο. Η πεδιάδα της Νινεβί, όπου ζούσαν στην πλειοψηφία χριστιανοί (περίπου 100.000), πέρασε υπό τον έλεγχο του ISIS τον Αύγουστο του 2014 μετά την κατάληψη της Μοσούλης. Ο χριστιανικός πληθυσμός εγκατέλειψε τις εστίες του, το 35% περίπου κατέφυγε στην Ευρώπη και στον Καναδά και οι υπόλοιποι φοβούνται να επιστρέψουν ακόμη και στα χωριά που απελευθερώνονται από τις κουρδικές δυνάμεις.

Σε εξέλιξη βρίσκεται επίσης η επιχείρηση των υποστηριζόμενων από τις ΗΠΑ Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων με επικεφαλής την πολιτοφυλακή των Κούρδων της Συρίας YPG και με την υποστήριξη αμερικάνικων βομβαρδιστικών και τη συμμετοχή αμερικάνων στρατιωτών, που εντοπίστηκαν μάλιστα με διακριτικά των YPG στις στολές τους, για την ανακατάληψη της Ράκα στη Συρία, όπου οι ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις έχουν βαλτώσει και τυπικά μετά την παραίτηση του Μοχάμεντ Αλούι, εκπροσώπου του ισλαμικού αντάρτικου Τζαΐς αλ Ισλάμ και επικεφαλής της προσκείμενης στη Σαουδική Αραβία αντιπροσωπίας της αντιπολίτευσης στις διαπραγματεύσεις, ενώ ο πόλεμος μαινεται σε όλα τα μέτωπα.

Οικοδομώντας τον... κομμουνισμό με τη στήριξη των αρχιγκάνγκστερ!

Τελικά ο... κομμουνισμός στη Ροτζάβα (Κουρδιστάν της Συρίας) έχει εξελιχθεί πέρα από το αναμενόμενο! Αυτό το κατάλαβαν και οι αμερικάνοι στρατιώτες των ειδικών δυνάμεων, που έσπευσαν να φορέσουν στις στολές τους τα διακριτικά της κούρδικης πολιτοφυλακής YPG (Ομάδες Λαϊκής Προστασίας) σε κοινή στρατιωτική επιχείρηση με αμερικάνικη αεροπορική κάλυψη, που πραγματοποίησαν κοντά στη Ράκα (πρωτεύουσα του ισλαμικού κράτους) την περασμένη βδομάδα. Οχι μόνο φόρεσαν τα διακριτικά, αλλά φωτογραφήθηκαν κιόλας μπροστά στον ανταποκριτή του Γαλλικού Πρακτορείου! Ο εκπρόσωπος Τύπου του Πενταγώνου, Πίτερ Κουκ απέφυγε να σχολιάσει τις φωτογραφίες, δήλωσε όμως με νόημα ότι οι αμερικάνικες δυνάμεις έχουν φορέσει διακριτικά των συμμάχων τους στο παρελθόν.

Το θέμα όμως δεν είναι μόνο τα κουρδικά διακριτικά που φόρεσαν οι αμερικάνοι πεζοναύτες, αλλά ο... κομμουνισμός που υποτίθεται ότι οικοδομούν οι Κούρδοι της Συρίας.

Πώς γίνεται να είσαι... κομμουνιστής και ταυτόχρονα να πολεμάς στο πλάι μιας ιμπεριαλιστικής δύναμης που έχει ματοκυλήσει τη Μέση Ανατολή; Ψιλά γράμματα για ομορτυνιστές που εδώ και καιρό έχουν δώσει τα δείγματα γραφής τους.

Όπως είχαμε αποκαλύψει από αυτές εδώ τις στήλες, οι ίδιες οι YPG δεν το κρύβουν ότι είναι με τους Αμερικάνους. Σε συνέντευξη

που είχε δώσει ο Γενικός Διοικητής τους, Σιπάν Χέμο, στο κουρδικό πρακτορείο Rudaw τον Ιούλη του 2014 (<http://rudaw.net/english/interview/03072014>), «διαφήμιζε» την οργάνωσή του στον θείο Σαμ, λέγοντας ότι είναι η μόνη που μπορεί να αντιμετωπίσει τους τζιχαντιστές. Είχε υποστηρίξει μάλιστα ότι αν οι ΗΠΑ θέλουν να στηρίξουν τους «μετριοπαθείς» στη Συρία, τότε «οι Κούρδοι

και οι YPG αξίζουν αυτή τη βοήθεια περισσότερο» και είχε δηλώσει ότι «οι Κούρδοι είναι έτοιμοι να παίξουν σημαντικό ρόλο για τη δημοκρατία στη Συρία!». Εφτασε στο σημείο να απευθύνει προσωπική έκκληση στον Ομπάμα και τον Κέρι, λεγοντάς τους ότι «αν θέλουν η κατάσταση στη Μέση Ανατολή να μην κατρακυλήσει στο χάος, τότε η Ουάσιγκτον χρειάζεται απόλυτα να αλλάξει την πολιτική της απέναντι στους Κούρδους».

Ποια θα έπρεπε να είναι αυτή η αλλαγή πολιτικής; Ο Χέμο την έκανε ακόμα πιο ξεκάθαρη για να μην υπάρχει κανένα περιθώριο παρερμηνείας: «Αν η Αμερική και η δύση πραγματικά θέλουν τη δημοκρατία, θα έπρεπε να χτίσουν μια στενή και σταθερή σχέση με τους Κούρδους». Σε παλαιότερη ανακοίνωσή τους την ίδια περίοδο (<http://www.atik-online.net/english/2014/10/ypg-gangs-attack-civilians-close-to-the-border/>) οι YPG υποστήριζαν καθαρά τους αμερικάνικους βομβαρδισμούς λέγοντας ότι «οι βομβαρδισμοί της συμμαχίας απέ-

δειξαν ότι είναι σημαντικοί για να προκαλέσουν απώλειες στους γκάνγκστερ (σ.σ εννοούσε φυσικά τους τζιχαντιστές). Απέδειξαν ότι είναι απαραίτητο οι αεροπορικές επιθέσεις να συνεχιστούν και να αναβαθμιστούν ώστε να σπάσει η δύναμη των γκάνγκστερ και να τους αποκρούσουμε». Ας αναλογιστούμε όμως: αν οι τζιχαντιστές είναι μία φορά γκάνγκστερ, οι Αμερικάνοι πόσες φορές είναι;

Δεν είναι η πρώτη φορά που εθνικά κινήματα φορούν... μαρξιστικά παράσημα. Το είχε κάνει και το ΡΚΚ του Οτζαλάν στο ξεκίνημά του. Στην πραγματικότητα, αυτό που αντιπροσωπεύουν είναι μια εθνικιστική-πραγματιστική πολιτική, που τα οδηγεί σε συμμαχία με ιμπεριαλιστικές ή περιφερειακές δυνάμεις. Όσο για τον κοινοτισμό, που ορισμένοι αφελείς βαφτίζουν... κομμουνισμό, δεν είναι παρά η βιτρίνα πίσω από την οποία κρύβονται μισοφρεουδαρχικές σχέσεις παραγωγής, με τους αγάδες να ελέγχουν ολόκληρα χωριά, με τη γη και τους κατοίκους τους.

Γαλλία

Το αντεργατικό τερατούργημα συναντά αντίσταση

Στριμωγμένη εξακολουθεί να είναι η κυβέρνηση Ολάντ από τις αντιδράσεις κατά του νόμου για τα εργασιακά, που συνεχίζονται. Την περασμένη βδομάδα, οι απεργίες εξαπλώθηκαν στον τομέα των συγκοινωνιών και της αποτέφρωσης σκουπιδιών, μετά από την καταστολή των απεργιών και των αποκλεισμών των διυλιστηρίων, που έγινε από τα γαλλικά ΜΑΤ την Παρασκευή 27 Μάη.

Από την περασμένη Δευτέρα, το μεγαλύτερο εργοστάσιο αποτέφρωσης απορριμμάτων στην Ευρώπη, που παράγει ενέργεια από 730 χιλιάδες τόνους σκουπιδιών το χρόνο (παίρνει 1.500 με 2.000 τόνους καθημερινά) βρίσκεται υπό αποκλεισμό, με εργαζόμενους να μπλοκάρουν την εκφόρτωση των σκουπιδιών από τα 150 με 200 φορτηγά που καταφθάνουν καθημερινά από 15 πόλεις της Γαλλίας.

Από την περασμένη Τρίτη οι εργαζόμενοι στα τρένα (του δημόσιου Εθνικού Οργανισμού Γαλλικών Σιδηροδρόμων SNCF) ξεκίνησαν κυλιόμενες απεργίες, όχι μόνο για το αντεργατικό νομοσχέδιο, αλλά και για τις συνθήκες εργασίας. Όπως μας πληροφορεί το ειδησεογραφικό πρακτορείο France 24, η απεργία επηρέασε το 40% των σιδηροδρόμων, σταματώντας τέσσερα στα δέκα τρένα ταχείας, το ένα τρίτο των άλλων υπεραστικών τρένων και τα μισά από τα περιφερειακά (τα στοιχεία έδωσε η ίδια η SNCF).

Από την Πέμπτη ξεκίνησε η απεργία στο Μετρό του Παρισιού. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δε γνωρίζουμε τον αντίκτυπο της απεργίας αυτής, σίγουρα όμως αποτελεί έναν ακόμα πονοκέφαλο για

την κυβέρνηση Ολάντ.

Τα προβλήματα στον τομέα των καυσίμων, παρά την καταστολή της περασμένης εβδομάδας που έσπασε τους αποκλεισμούς, συνεχίζονται, καθώς έξι από τα οκτώ διυλιστήρια της χώρας υπολείπονται λόγω διάφορων συνδικαλιστικών δράσεων, ενώ οι απεργίες συνεχίζονται στις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις της Μασσαλίας και της Χάβρης, που προμηθεύουν με κηροζίνη τα δύο βασικά αεροδρόμια του Παρισιού.

Ταυτόχρονα, οι εργαζόμενοι στην Air France αποφάσισαν απεργίες με δικά τους μισθολογικά αιτήματα. Λίγες μέρες πριν (την Παρασκευή 27 Μάη), ξεκίνησε... όλως τυχαίως, η δίκη 16 συνδικαλιστών της Air France (ορισμένοι προέρχονται από τη CGT), που κατηγορούνται ότι τον περσινό Οκτώβρη είχαν συμμετάσχει στο ξυλοκόπημα και το ξεβράκωμα δύο ανώτατων στελεχών της εταιρίας, μετά από τη συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου που αποφάσισε 2.900 απολύσεις. Πέντε από τους κατηγορούμενους αντιμετωπίζουν ποινή φυλάκισης μέχρι τρία χρόνια και 45.000 ευρώ πρόστιμο! Για να μην οξυνθούν παραπάνω τα πνεύματα, η δίκη αναβλήθηκε για το Σεπτέμβριο, με τη δαμόκλειο σπάθη

των ποινών να κρέμεται πάνω από τα κεφάλια των απεργών προκειμένου να λειτουργήσει σαν «μπαμπούλας» για τους εργαζόμενους που απεργούν.

Στις 14 Ιούνη το νομοσχέδιο θα συζητηθεί στη Γερουσία. Μέχρι τότε, οι κινητοποιήσεις θα συνεχίζονται. Ιδιαίτερη ανησυχία στην κυβέρνηση δημιουργούν οι απεργίες στα μέσα μαζικής μεταφοράς, λόγω της ποδοσφαιρικής διοργάνωσης Euro 2016. Σαν... ρωमाίος εκατόνταρχος, ο γενικός γραμματέας του κυβερνώντος Σοσιαλιστικού Κόμματος Ζαν-Κριστόφ Καμπαντελίσ υποστήριξε με ύφος που δεν χωρά αμφισβήτηση, ότι δε θα γίνουν απεργίες ούτε στα τρένα ούτε στο Μετρό την περίοδο των αγώνων! Ελπίζει στην ανοιχτή καταστολή και τον κοινωνικό συντηρητισμό, γι' αυτό και επιταχύνονται οι περσινές επωδό περι «διασυρμού της εικόνας της χώρας διεθνώς». Το αν θα τα καταφέρει, θα το δείξει το επόμενο διάστημα. Αυτό όμως που μέχρι στιγμής έχει φανεί είναι ότι η γαλλική εργατική τάξη συνεχίζει να αντιδρά, έστω κι αν η αντίδραση αυτή δεν ξεπερνά τα όρια της αστικής νομιμότητας τόσο όσο απαιτείται για να αποσυρθεί ένα τόσο αντιδραστικό (και σημαντικό για τους καπιταλιστές) νομικό τερατούργημα, που ανοίγει το

δρόμο σε ευκολότερες απολύσεις και δίνει τη δυνατότητα στους καπιταλιστές να εκβιάζουν «διαπραγματευόμενοι» σε ατομική βάση με τους εργαζόμενους για τον καθορισμό του ωραρίου, αντί αυτό να γίνεται μέσα από τα συνδικάτα.

Οι γαλλικές αστικές φυλλίδες υποστηρίζουν ότι η αντίδραση προέρχεται μόνο από μερικούς συνδικαλιστές της CGT, που είναι «κολλημένοι στον περασμένο αιώνα» και δε μπορούν να κατανοήσουν τις «νέες συνθήκες» που επιβάλλουν τη μετατροπή του εργάτη σε λάστιχο με το πρόσχημα της... μείωσης της ανεργίας. Αναφέρουν ότι οι μικροκαπιταλιστές είναι εξαγριωμένοι που οι εργαζόμενοι τους πάνε αργά στη δουλειά λόγω των απεργιών στις συγκοινωνίες και στεναχωριούνται που μέσα στην κοινωνία υπάρχει ρεύμα που πιστεύει ότι όλοι τους είναι εκμεταλλευτές. Όμως, αυτά που γίνονται στη Γαλλία δεν μπορεί να προέρχονται μόνο από «μια χούφτα συνδικαλιστές», όταν μάλιστα γνωρίζουμε ότι η CGT δεν είναι καμία επαναστατική δύναμη. Ρεφορμιστές είναι οι άνθρωποι. Το «Κ»Κ Γαλλίας (στο οποίο προσκεται η CGT) αποτελούσε έναν από τους πυλώνες του λεγόμενου «ευρωκομμουνισμού» (υπέρμαχου της «δημοκρατικής πορείας προς το σοσιαλισμό», χωρίς επαναστάσεις και άλλα τέτοια... αιμοσταγή), μέχρι να καταλήξει μέλος του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς, όπου μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ... αγωνίζονται για μία καπιταλιστική Ευρώπη με «ανθρώπινο πρόσωπο»! Υπάρχει επομένως κλίμα κατά του νόμου μέσα στον εργαζόμενο κόσμο και αυτό είναι που πιέζει και τη CGT να δράσει.

Δυτική Οχθη - Εποικισμοί

Σιωνιστικό σχέδιο τετελεσμένων

Με μια κίνηση χαρακτηριστική της σιωνιστικής επιθετικότητας το Ισραήλ ολοκλήρωσε τη μελέτη χαρτογράφησης 620 τετραγωνικών χιλιομέτρων παλαιστινιακής γης στη Δυτική Οχθη για το 2015. Αυτά προστίθενται σε άλλα 330 τετραγωνικά χιλιόμετρα από τις χαρτογραφήσεις του 2013 και του 2014. Με τις χαρτογραφήσεις το Ισραήλ στοχεύει να χαρακτηρίσει αυτές τις εκτάσεις κλειστές στρατιωτικές ζώνες σε γη που ανήκε εξαρχής στο ισραηλινό κράτος και να διώξει από εκεί τους παλαιστίνιους κατοίκους, κατεδαφίζοντας τα σπίτια τους με το πρόσχημα ότι είναι παράνομα χτισμένα σε κρατική γη.

Τα περισσότερα απ' αυτά, βέβαια, έχουν χτιστεί ακόμα και πριν την έναρξη της κατοχής της Δυτικής Οχθης από το Ισραήλ μετά τον πόλεμο του 1967. Σύμφωνα, σ' αυτή τη γη θα ξεπηδήσουν νέοι εβραϊκοί εποικισμοί οδηγώντας στην αύξηση του συνολικού πληθυσμού των εποίκων στη Δυτική Οχθη και στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, που αυτή τη στιγμή ξεπερνούν τους 550.000.

Πολλές από τις υπό χαρτογράφηση εκτάσεις βρίσκονται στα όρια υφιστάμενων εποικισμών, ενώ άλλες βρίσκονται στην καρδιά της παλαιστινιακής γης. Στις τελευταίες οι σιωνιστές έχουν στόχο να κατασκευάσουν νέους εποικισμούς που θα κομματιάσουν ακόμα περισσότερο τη Δυτική Οχθη, υπονομεύοντας εξαρχής οποιαδήποτε προσπάθεια για την ίδρυση παλαιστινιακού κράτους με στοιχειώδη γεωγραφική ενότητα.

Την εκτίμηση ότι η χαρτογράφηση αποτελεί τμήμα της προσπάθειας των σιωνιστών για παραπέρα επέκταση των εποικισμών στη Δυτική Οχθη έρχεται να στηρίξει και ο εκπρόσωπος της ισραηλινής ΜΚΟ Κέρεμ Ναβότ που αντιτίθεται στην επέκταση των εβραϊκών εποικισμών. Σε συνέντευξη που έδωσε στην ισραηλινή εφημερίδα Haaretz, μεταξύ άλλων επεσήμανε: «Είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι αυτές οι χαρτογραφήσεις στοχεύουν αποκλειστικά εκτάσεις βαθιά μέσα στη Δυτική Οχθη και εποικισμούς οι οποίοι βρίσκονται εκτός του βασικού δικτύου εποικισμών στην περιοχή, σε εκτάσεις που το Ισραήλ έχει χαρακτηρίσει ως «κλειστές στρατιωτικές ζώνες, παρά το γεγονός ότι σταδιακά αυτές οι εκτάσεις θα γίνουν οικόπεδα για οικοδόμηση νέων εποικισμών».

Πολλοί δυτικοί αναλυτές υποστηρίζουν ότι πλέον η κατάσταση με τους εποικισμούς στη Δυτική Οχθη έχει γίνει μη αναστρέψιμη, αφού για να ιδρυθεί παλαιστινιακό κράτος που θα περιλαμβάνει τουλάχιστον τη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ πρέπει να μετεγκατασταθούν περισσότεροι από 150.000 έποικοι. Το Ισραήλ επιδιώκει να φέρει προ τετελεσμένων τον παλαιστινιακό λαό και την Αντίσταση προκειμένου να τους αναγκάσει να δεχτούν τους εκβιασμούς του.

«Συνήθεις» θάνατοι - ατιμώρητες δολοφονίες

2.510 πρόσφυγες και μετανάστες έχουν πνιγεί στα νερά της Μεσογείου το πρώτο πεντάμηνο του 2016, στην προσπάθειά τους να πάνε στην Ευρώπη, σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Οι πνιγμοί αυξήθηκαν κατά 25% σε σχέση με την ίδια περίοδο του 2015.

Η προηγούμενη βδομάδα ήταν η πιο θανατηφόρα. Τουλάχιστον 880 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους σε διάφορες απόπειρες προσέγγισης των ιταλικών ακτών από σαπιοκάβα που έρχονταν από τη

Λιβύη μεταφέροντας μετανάστες από αφρικανικές χώρες (Νιγηρία, Ζάμπια, Σενεγάλη, Γουινέα, Ακτή Ελεφαντοστού).

Καθώς ο δρόμος των δυ-

τικών Βαλκανίων έχει πλέον σφραγιστεί, οι πρόσφυγες και μετανάστες επιχειρούν από άλλους δρόμους και κυρίως από τη Μεσόγειο. Μέχρι

στιγμής, γύρω στους 204.000 έχουν κάνει το ταξίδι για την Ευρώπη ρισκάροντας τη ζωή τους. Όμως συνεχίζουν να έρχονται όχι μόνο από τις εμπόλεμες ζώνες αλλά και από εξαθλιωμένες χώρες που δεν μπορούν να τους εξασφαλίσουν μια ανθρώπινη ζωή.

Η Ευρώπη-φρούριο εξακολουθεί να τους θεωρεί «παρείσακτους» και να παρακολουθεί με απάθεια τους μαζικούς θανάτους. Κι ύστερα εκπλήσσεται που υπάρχουν άνθρωποι που οδηγούνται σε «ακράιες συμπεριφορές» εναντίον της!

Ξενοφοβική υστερία στη Γερμανία

Κατακόρυφη άνοδος στις αιτήσεις για τη χορήγηση αδειών κατοχής μη φονικών όπλων, όπως σπρέι πιπεριού και πιστόλια γκαζιού (οι γερμανικοί νόμοι για άδειες κατοχής πυροβόλων όπλων είναι πολύ αυστηροί) έχουν προκαλέσει στο ομόσπονδο κρατίδιο της Βαυαρίας ο κοινωνικός συντηρητισμός, ο ρατσισμός και η ξενοφοβία που αναπτύσσονται στη Γερμανία τροφοδοτούμενα και από την προσφυγική κρίση.

Συγκεκριμένα, ενώ το 2014 εκδόθηκαν 2.370 άδειες για μη φονικά όπλα, το 2015 ο αριθμός αυτός ανέβηκε στις 5.748 και το Φλεβάρη του 2016 έφτασε στις 7.435, ενώ μόνο το Μάρτη του 2016 υποβλήθηκαν 4.677 νέες αιτήσεις. Συνολικά, μέχρι το τέλος του Μάρτη, είχαν καταγραφεί 66.245 μη φονικά όπλα στα χέρια ιδιωτών. Περιττεύει να πούμε ότι τα όπλα αυτά, για τα οποία οι νόμοι είναι χαλαροί, δεν είναι ακίνδυνα. Αντίθετα, σε πολλές περιπτώσεις έχουν προκαλέσει σοβαρούς τραυματισμούς, ακόμη και θάνατο.

στο ψαχνό

Σκυλάκια των ιμπεριαλιστών

Όταν πάρεις το κολάι, τότε όλα σου φαίνονται εύκολα. Όταν μοναδικό σου μέλημα είναι η παραμονή στην εξουσία, τότε σε φτύνουν και λες ότι ψιχαλίζει.

Η κοινοβουλευτική πλειοψηφία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ψήφισε δυο εφιαλτικά πολυνομοσχέδια, με νέα μέτρα ύψους 5,4 δισ. ευρώ, συν τη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Στο Eurogroup εισέπραξε τα συγχαρητήρια των υπουργών Οικονομικών της Ευρωζώνης, όμως η απόφαση για το κλείσιμο της αξιολόγησης ήταν υπό αίρεση: πρώτα θα ελέγξει η τρόικα τα δύο πολυνομοσχέδια, για να δει αν ανταποκρίνονται στα συμφωνηθέντα, μετά οι παρατηρήσεις της θα ψηφιστούν από την ελληνική Βουλή, κι αν όλα γίνουν όπως πρέπει, θα ανάψει το πράσινο φως για το κλείσιμο της αξιολόγησης και την εκταμίευση της δόσης.

Η τρόικα έκανε τον έλεγχο, έφτιαξε μια λίστα με διορθώσεις πάνω στα ψηφισμένα πολυνομοσχέδια και νέες ρυθμίσεις, τις συζήτησε με τα στελέχη του οικονομικού επιτελείου σε τηλεδιασκέψεις και λίγο πριν τα μεσάνυχτα της περασμένης Τετάρτης πήραν το δρόμο της Βουλής με τη μορφή τροπολογιών.

Μια τροπολογία (αυτή για την πώληση κόκκινων δανείων με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου) κατατέθηκε το μεσημέρι της Πέμπτης, ενώ ο κοινοβουλευτικός λόχος ήταν έτοιμος να ψηφίσει. Δεν ξέρουμε αν όντως διαπραγματεύονταν να αναβάλουν τη ρύθμιση για το Σεπτέμβρη ή αν η σχετική διαρροή ήταν «μούφα» για να δείξουν ότι δήθεν κάνουν σκληρή διαπραγμάτευση. Η κατάληξη έχει σημασία. Και η κατάληξη λέει πως και αυτή η κατηγορία κόκκινων δανείων θα πουληθεί στους «γύπες των αγορών».

Εγινε, δηλαδή, της τρόικας και όχι της κυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων. Κανένα πρόβλημα για τους τελευταίους, όμως. Αυτοί κατάπιαν τον προσωπικό εξευτελισμό του Τσίπρα με το ΕΚΑΣ και το νέο Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που με τόσο καμάρι είχε εξαγγείλει από το βήμα της Βουλής, στα κόκκινα δάνεια θα κώλωναν;

Τα ψήφισαν όλα και με τα δυο χέρια. «Ζυμώσατε τον κόσμο ότι δεν θα γίνει η αξιολόγηση, ότι θα πέσει η κυβέρνηση, αλλά το αφήγημά σας απέτυχε», είπε ο Τσακαλώτος στην αντιπολίτευση, με το γνωστό πια ύφος της τσογλανιάς που χρησιμοποιεί. Λες και το πρόβλημα είναι τι έλεγε (ή υποτίθεται ότι έλεγε) η αντιπολίτευση και όχι ότι ψηφίζουν συνεχώς νέα μέτρα, σηκώνοντας τα χέρια από συνήθεια πλέον, χωρίς καν να εξετάσουν τι ψηφίζουν.

Για να υπάρξει ο απαραίτητος αντιπερισπασμός, ο Τσίπρας μάζεψε το υπουργικό συμβούλιο για να αναγγείλει σε πανεθνική ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ότι η Βουλή θα δουλεύει όλο το καλοκαίρι, καθώς οι υπουργοί θα σηκώνουν τα χέρια και θα δουλέψουν εντατικά φτιάχνοντας νομοσχέδια για την ανάπτυξη, για την κοινωνική οικονομία, για το καλό του ελληνικού λαού γενικώς.

Αυτά τα παραμύθια, βέβαια, τα τρώνε πια μόνο οι εντελώς αφελείς και τα λαμόγια της νέας πολιτικής κατάστασης. Ο ελληνικός λαός βλέπει μια χούφτα στυγνών εξουσιαστών, που συμπεριφέρονται σαν σκυλάκια των ιμπεριαλιστών δανειστών και του ντόπιου κεφαλαίου, χωρίς ενδοιασμούς και τσιριτσάντσουλες πλέον. Ας έχουμε υπόψη μας ότι το φθινόπωρο έρχεται νέα αξιολόγηση με τα εργασιακά στο κέντρο της. Και το πράγμα θα συνεχιστεί έτσι, μέχρις ότου μια εξέγερση του ελληνικού λαού βάλει ένα τέλος.

Ο πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον, αδιαμφισβήτητος ηγέτης των Συντηρητικών, και ο νεοεκλεγείς δήμαρχος του Λονδίνου Σαντίκ Χαν, ανερχόμενο αστέρι των Εργατικών, εγκαινίασαν από κοινού το λεωφορείο της καμπάνιας «Βρετανία ισχυρότερη στην Ευρώπη». Ο Κάμερον, που κατήγγειλε τον Καν ότι στο παρελθόν «συναναστρεφόταν κατ'επανάληψη εξτρεμιστές μουσουλμάνους», τώρα τον αποκάλεσε «περήφανο μουσουλμάνο και περήφανο Βρετανό». Και ο Καν, που κατήγγειλε τον Κάμερον ως εκπρόσωπο του επιθετικού κεφαλαίου, δήλωσε ότι συνεργάζεται μαζί του «προς το συμφέρον των κατοίκων του Λονδίνου». Οι πιο προβεβλημένοι εκπρόσωποι των δύο μεγάλων αστικών κομμάτων της Βρετανίας ενώνουν τις δυνάμεις τους στον αγώνα ενάντια στο Brexit. Κι αν για τον Κάμερον αυτό φαίνεται απολύτως φυσιολογικό (στο δημοψήφισμα παίζει το πολιτικό του μέλλον), για τον Καν είναι το πρώτο βήμα για τον παραμερισμό του Κόρμπιν και την ανάληψη της προεδρίας του Εργατικού Κόμματος. «Εγώ είμαι αυτός που μπορεί να νικήσει τον Κάμερον» μοιάζει να φωνάζει ο πακιστανικής καταγωγής δήμαρχος του Λονδίνου.

KONTRES

Ο... γελαδερός Πάνος

«Γελάει καλύτερα όποιος γελάει τελευταίος». Έτσι είχε σχολιάσει πριν από κάνα εικοσαήμερο ο υπουργός ΠΕΝΑ Πάνος Σκουρλέτης τα όσα είχε πει ο Πιτσιόρλας σε ομιλία του στο ΕΒΕΑ για τις ιδιωτικοποιήσεις. Είχαν προηγηθεί δηλώσεις του σύμφωνα με τις οποίες ο Πιτσιόρλας παίζει ύποπτα παιχνίδια, αποτελεί λάθος επιλογή της κυβέρνησης (προσωπικά του Τσίπρα) και πως αυτός (ο Σκουρλέτης), μόλις συνεδριάσει το αρμόδιο κυβερνητικό όργανο (ΚΥΣΟΙΠ) θα βάλει ζήτημα Πιτσιόρλα, ζητώντας την αποπομπή του.

Το ΚΥΣΟΙΠ (φέρεται να) συνεδρίασε την Παρασκευή 20 Μάη. Η σχετική απόφαση δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ την Τετάρτη 25 Μάη (1472B) και είναι συνομότητη: «Εγκρίνουμε α) το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησης (Asset Development Plan) που ενέκρινε το Τ.Α.Ι.ΠΕ.Δ. Α.Ε. με την από 26.4.2016 απόφασή του, και την αξιοποίηση των συμπεριλαμβανομένων σε αυτήν περιουσιακών στοιχείων, ήτοι: 1) Δεκατέσσερα (14) Περιφερειακά Αεροδρόμια 2) Ελληνικό 3) Αστέρας Βουλιαγμένης 4) Αφάντου Ρόδος 5) ΔΕΣΦΑ 6) ΟΛΠ 7) ΟΛΘ 8) ΤΡΑΙΝΟΣΕ και ΔΕΣΤΥ 9) ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΑΣ ΑΘΗΝΩΝ 10) Ηλεκτρονική Δημοπρασία III, IV, V, VI και άλλα μικρά ακίνητα 11) Μαρίνες 12) ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ 13) ΕΛΠΕ 14) ΟΤΕ 15) ΔΕΗ 16) ΕΥΑΘ 17) ΕΥΔΑΠ 18) ΔΕΠΑ 19) ΕΛΤΑ, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή και την εθνική νομοθεσία».

Υπογράφουν ο αντιπρόεδρος Ι. Δραγασάκης και οι υπουργοί Γ. Σταθάκης, Ε. Τσακαλώτος, Γ. Χουλιαράκης και... Π. Σκουρλέτης. Περιττεύει να πούμε ποιος... γέλασε τελευταίος.

Παραμύθια... Ζάπεια

«Εμείς δεν ψηφίσαμε τα μέτρα, αλλά την παραμονή της Ελλάδας στην Ευρώπη. Εχουμε ήσυχη τη συνείδησή μας», είπε ο

Κούλης σε τηλεοπτική του εμφάνιση και γέλασε κάθε πικραμένος. Το ξέρει και ο Κούλης αυτό, αλλά δεν έχει άλλη επιλογή. Τι να πει δηλαδή, ότι τα ίδια θα έκανε κι αυτός αν βρισκόταν στη θέση του Τσίπρα; Γι' αυτό και καταφεύγει σε μια ρητορική που θυμίζει τα «Ζάπεια» του Σαμαρά: «Ο κ. Τσίπρας επέλεξε το μείγμα της πολιτικής, κάτι το οποίο είπαν ξεκάθαρα και οι δανειστές. Εμείς έχουμε άλλο δρόμο, αυτό με τον οποίο περιορίζονται οι δαπάνες. Εμείς θα ακολουθούσαμε ένα διαφορετικό μείγμα μέτρων, υπάρχει άλλος δρόμος για να πετύχουμε τους ίδιους δημοσιονομικούς στόχους».

Ο Μητσοτάκης ξέρει ότι κανένας δεν πιστεύει πια αυτές τις μπούρδες. Ο ίδιος υπήρξε υπουργός του Σαμαρά (υπουργός απολύσεων, μάλιστα!), η ΝΔ ψήφισε το τρίτο Μνημόνιο των Τσιπροκαμμένων, επομένως δεν έχει κανένα τεκμήριο αθωότητας (που είχε ο Τσίπρας όταν κέρδισε τις εκλογές). Αυτή η τακτική, όμως, είναι η μόνη με την οποία ο Μητσοτάκης μπορεί να εκμεταλλευτεί τη φθορά του Τσίπρα. Θα περιμένει αυτή τη φθορά, πρέπει όμως και κάτι να λέει. Πού ποντάει; Στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Ο λαός δεν βλέπει τίποτ' άλλο εκτός από την ψήφο. Τώρα που δεν υπάρχει κανένας υποψήφιος κυβερνήτης που να του πουλήσει ελπίδες, θα επιλέξει το «μικρότερο κακό», όπως επέλεξε τον μνημονιακό Τσίπρα τον περασμένο Σεπτέμβρη. Δύναμη του Μητσοτάκη και της ΝΔ, για να επιστρέψουν στην εξουσία, είναι η αδυναμία και η απόγνωση του λαού.

Ψεματάκια

«Εγώ στην Επιτροπή, όταν έφτασε η ώρα μου για να μιλήσω για το σκέλος του πολυνομοσχεδίου που με αφορούσε, ανέφερα και τη συγκεκριμένη αλλαγή», δήλωσε ο περιβόητος ανα-

Τελεσίγραφο

Η συμφωνία του Eurogroup είναι εξαιρετικά λεπτομερής και περιγράφει ακριβώς τι πρέπει να γίνει ώστε να πραγματοποιηθούν οι εκταμιεύσεις. Αυτό που μένει τώρα είναι να εφαρμοστεί, δήλωσε ο εκπρόσωπος του Γιούνκερ, Μαργαρίτης Σχοινάς. Μη δίνετε σημασία στο ψυχρό, τελεσιγραφικό ύφος, σε συνδυασμό με το ότι είναι Έλληνας. Μεγαλουπάλληλος της Κομισιόν είναι ο τύπος, για τ' αφεντικά του δουλεύει. Επί της ουσίας, όμως, λέει την αλήθεια, που κι εμείς επισημάναμε στο προηγούμενο φύλλο.

Αναφέρει το ανακοινωθέν του Eurogroup στις 24 Μάη:

«Το Eurogroup έδωσε εντολή στο EWG να επιβεβαιώσει τις επόμενες ημέρες την πλήρη εφαρμογή όλων των προαπαιτούμενων και ειδικότερα τις διορθώσεις στη νομοθεσία για το άνοιγμα της αγοράς πώλησης δανείων, της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης αλλά και την ολοκλήρωση όλων των προαπαιτούμενων από το μέτωπο των αποκρατικοποιήσεων.

Μετά την πλήρη εφαρμογή όλων των προαπαιτούμενων και υπό την αίρεση της έγκρισης από τα εθνικά κοινοβούλια το ESM αναμένεται να εγκρίνει το συμπληρωματικό MoU (σ.σ. Μνημόνιο) και τη δεύτερη δόση του προγράμματος».

Οχι μόνο δεν είχε ολοκληρωθεί η αξιολόγηση, αλλά είχαν ζητηθεί συγκεκριμένες διορθώσεις, ενώ είχε διταχτεί πλήρης επανέλεγχος των δύο πολυνομοσχεδίων. Οι συριζαίοι, κατά πόσο το συνηθίζουν, προσπάθησαν με ψέματα να κερδίσουν τις εντυπώσεις της μιας μέρας. Αυτή η μέρα πέρασε και τώρα τρέχουν, στα μουλωχτά και χωρίς φασαρία, να ανταποκριθούν στο τελεσίγραφο.

πληρωτής υπουργός Δ. Παπαγγελόπουλος, στον Γ. Παπαχρήστο των «Νέων», αναφερόμενος στη διαβόητη τροπολογία για τις offshore εταιρίες.

Ξανακοιτάξαμε τα πρακτικά των διήμερων συνεδριάσεων στις αρμόδιες Διαρκείς Κοινοβουλευτικές Επιτροπές. Ο Παπαγγελόπουλος μίλησε στις 19 Μάη και **δεν ανέφερε τίποτα για την επίμαχη διάταξη**. Συνηθισμένοι στα ψέματα, είπε ένα ακόμα, με τη σιγουριά ότι έχει τις πλάτες του δημοσιογράφου.

Λαγουδάκι

«Η κυβέρνηση δεν έχει κανέναν ουσιαστικό λόγο να επιμείνει σε μια διάταξη που αφενός σκανδαλίζει το κοινό περί δικαίου αίσθημα και αφετέρου δεν πρόκειται ποτέ να εφαρμοστεί, διότι καμία κυβέρνηση και κανένα πρόσωπο δε θα μπορέσουν να σταθούν στη θέση τους». Πιστεύει κανείς ότι η «Αυγή» θα έγραφε απόψεις σαν τις παραπάνω και θα έβγαине με κεντρικό πρωτοσέλιδο τίτλο «Οφθαίντ με τις off shore», χωρίς να έχει συνεννοηθεί με το μέγαρο Μαξίμου; Το κόλπο είναι γνωστό και το 'χουμε ξαναδεί. Κυρίως από το ΠΑΣΟΚ, την εποχή που ήταν στις δόξες του. Βάζουμε ένα φιλικό έντυπο να βγει μπροστά, σε ρόλο λαγού, τάχαμου εκπροσωπώντας την κοινωνία. Μετά αναλαμβάνει ο πρωθυπουργός να διορθώσει τα λάθη των υπουργών του. Διότι ο πρωθυπουργός δεν μπορεί να γνωρίζει εκ των προτέρων τι κάνει ο κάθε υπουργός του (αυτός καθορίζει μόνο τη γενική κατεύθυνση της κυβέρνησης). Είναι, όμως, υπεύθυνος για τη διόρθωση των σφαλμάτων των υπουργών, όταν αυτά γίνονται αντιληπτά.

Ετσι συνέβη και τώρα. Τρεις μέρες μετά το ξέσπασμα του θορύβου, αφού σκούπισαν υπομονετικά όλες τις ροχάλες που δέχτηκαν, αποφάσισαν να διαχωρίσουν τον Τσίπρα από τους υπουργούς του. Βγήκε πρώτα η «Αυγή» σαν λαγουδάκι και μετά ακολούθησε η Γεροβασίλη (δηλαδή ο πρωθυπουργός), που ανακοίνωσε την κατάργηση της σκανδαλώδους ρύθμισης και την αντικατάστασή της με γενική απαγόρευση. Αν όμως ο πρωθυπουργός είχε πράγματι άγνοια για το θέμα, γιατί δεν αντέδρασε αμέσως μόλις το πληροφορήθηκε; Γιατί αντέδρασε μόνο όταν είδε ότι ο θόρυβος δε σταματά και πως η ζημιά είναι μεγάλη;

Καθυστέρηση με νόημα

Σημειώναμε στο προηγούμενο φύλλο πως, σε αντίθεση με το πρώτο πολυνομοσχέδιο (αντι-ασφαλιστικό και άμεση φορολογία), που δημοσιεύτηκε αμέσως στο ΦΕΚ, το δεύτερο πολυνομοσχέδιο δε δημοσιεύτηκε. Στις 30 Μάη, μάθαμε από σπόντα ότι το πολυνομοσχέδιο πήρε αριθμό (Νόμος 4389/2016). Το μάθαμε από εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, που επικαλούνταν το συγκεκριμένο νόμο για να καθορίσει πώς θα γίνονται από τον Ιούνη οι παρακρατήσεις φόρου μισθωτών υπηρεσιών και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης. Η ΓΓΔΕ εξέδωσε εγκύκλιο βάσει νόμου που ακόμα δεν είχε δημοσιευτεί (ως γνωστόν, κανένας νόμος δεν ισχύει αν δε δημοσιευτεί στην εφημερίδα της κυβέρνησης)!

Ο νόμος δημοσιεύτηκε τελικά στο ΦΕΚ γύρω στις 3 μετά το μεσημέρι στις 31.5.2016, αλλά έβαλαν ημερομηνία δημοσίευσης 30.5.2016, για να καλύψουν τη ΓΓΔΕ. Αναγκαστικά τον δημοσίευσαν, δεδομένου ότι περιλαμβάνει μέτρα που ισχύουν από 1ης Ιούνη. Ομως, η καθυστέρηση δημοσίευσης στο ΦΕΚ (μολονότι ο νόμος πήρε αριθμό) δεν οφείλεται σε υπηρεσιακό μπάχαλο. Περιμέναμε να τελειώσει πρώτα η διαπραγμάτευση με το κουαρτέτο/τρίοκα για τις «ουρές» της αξιολόγησης, να διορθώσουν (με fast track νομοθετικές παρεμβάσεις) ό,τι θα υποχρεωθούν να διορθώσουν και μετά να τα δημοσιεύσουν όλα μαζί στο ΦΕΚ. Δεν πρόλαβαν, οπότε αναγκάστηκαν να δημοσιεύσουν το νόμο την τελευταία στιγμή, για ν' αρχίσουν να ισχύουν οι φορομνηχτικές του διατάξεις. Κατά τα άλλα, παριστάνουν την ανεξάρτητη κυβέρνηση, που δεν νομοθετεί με νομοσχέδια που έρχονται έτοιμα από τις Βρυξέλλες.

Πορωμένοι και γελοίοι

«Γιατί η CIA έκλεψε τον “Δρα Ζιβάγκο”» τιλοφορούνταν το δημοσίευμα στην καθημερινή του Ψυχάρη, υπογεγραμμένο από κάποιον Χρήστο Ιερείδη («Τα Νέα», 30.5.2016). Δε θ' αναφερθούμε στα διάφορα αστυνομικοκατασκοπευτικά σχετικά με το γνωστό μυθιστόρημα του Μπορίς Παστερνάκ, όσο στη γελοιότητα αυτών των ημιμαθών προβοκατορίσκων. Γίνεται αφήγημα για «διαφωνούντες» (με ή χωρίς εισαγωγικά) χωρίς τον «κακό» Στάλιν; Δε γίνεται. Ετσι, μαθαίνουμε ότι ο Παστερνάκ αρνήθηκε το Νόμπελ Λογοτεχνίας «ύστερα από τις πιέσεις του καθεστώτος, το οποίο συνέχισε να τον απειλεί το λιγότερο με εξορία (ο Στάλιν φέρεται να δήλωσε “Αφήστε τον ζωντανό. Ετσι κι αλλιώς ζει στα σύννεφα”»).

Ο «Δόκτορ Ζιβάγκο» πρωτοκυκλοφόρησε στην Ιταλία το 1957, στον Παστερνάκ δόθηκε το Νόμπελ (και το αρνήθηκε) το 1958 και ο Στάλιν είχε πεθάνει από το 1953! Ασε που το 1956 είχε ήδη εξαπολυθεί η «αποσταλινοποίηση» των Χρουσιόφ και σίας. Αμα όμως είσαι πορωμένος, δε σ' απασχολούν τέτοιες... ασήμαντες ιστορικές λεπτομέρειες. Νεκρανασταίνεις και τον Στάλιν άμα λάχει.

Πάγος στον Κούλη από τη Μέρκελ

Η συνάντηση κράτησε μόνο μισή ώρα. Δεν έγιναν δηλώσεις, δε βγήκαν φωτογραφίες. Στις ιστοσελίδες της γερμανικής καγκελαρίας, της CDU, του ΕΛΚ δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά, ούτε κάποια φωτογραφία από τη συνάντηση Μητσοτάκη-Μέρκελ. Μόνο μια κακοφωτισμένη φωτογραφία, τραβηγμένη βιαστικά με κινητό, δημοσιεύτηκε σε μία ελληνική εφημερίδα. Όλες οι άλλες φιλοξενούν υλικό από τη συνάντηση Μητσοτάκη-Μέρκελ τον περασμένο Φλεβάρη, η οποία είχε γίνει με όλους τους τύπους.

Η ενημέρωση που δημοσιεύτηκε στον ελληνικό Τύπο προέρχεται αποκλειστικά από τη ΝΔ. Σύμφωνα μ' αυτή την ενημέρωση, η Μέρκελ... «κατέγραψε όλες τις ενστάσεις του προέδρου της ΝΔ για το νέο πακέτο φοροεπιβαρύνσεων που καλείται να σηκώσει η ελληνική κοινωνία». Κι αφού τις κατέγραψε, τις έκανε μπαλάκι κι έβαλε τρίποντο στον πλησιέστερο σκουπιδοτενεκέ, συμπληρώνουμε εμείς. Οι «ψιθυριστές» της Συγγρού (λέγε με Ντόρα, που ήταν παρούσα) έλεγαν ακόμη ότι η θέση της καγκελαρίου «ήταν εναρμονισμένη με τα δηκτικά σχόλια που είχαν προηγηθεί από τον γερμανό υπουργό Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, για την οικονομική συνταγή που αποφάσισε να ακολουθήσει η ελληνική κυβέρνηση». Μάλιστα -πάντα σύμφωνα με τη γαλάζια γραμμή «πληροφόρησης»- η Μέρκελ «εμφανίστηκε να αναγνωρίζει τα βαθιά υφειακά σημάδια που αφήνει σε μια χώρα η παρατεταμένη περίοδος φοροεπιβαρύνσεων».

Η Μέρκελ, βέβαια, όταν θέλει να πει κάτι το λείει μόνη της ή μέσω του εκπροσώπου της ή με διαρροή σε κάποια γερμανική εφημερίδα. Δεν αναθέτει αυτό το καθήκον στον Κούλη, τη Ντόρα και τον Κουμουτσάκο. Κι όταν θέλει να δώ-

σει βάρος σε μια συνάντηση, την κάνει με όλους τους τύπους. Με δηλώσεις και με τρυφερά φωτογραφικά ενσταντανέ. Όπως έκανε τον Φλεβάρη, όταν συναντήθηκε για πρώτη φορά με τον φρέσκο στην προεδρία της ΝΔ Κούλη. Το ότι δεν έκανε το ίδιο και τώρα, αλλά τον ξεπέταξε με τους χειρότερους πολιτικούς όρους, δείχνει τη δυσαρέσκειά της από το ότι η ΝΔ σηκώνει τους τόνους κατά της ελληνικής κυβέρνησης, ζητάει εκλογές και αρνείται να ψηφίσει τα μνημονιακά νομοθετήματα, μολονότι η γερμανική πολιτική ηγεσία είχε διαμνηύσει καθαρά ότι θα ήθελε τα νομοσχέδια της πρώτης αξιολόγησης να ψηφιστούν από όλες τις πολιτικές δυνάμεις που το περασμένο καλοκαίρι ψήφισαν το Μνημόνιο.

Η μπουρδολογία του Κούλη για ένα «διαφορετικό μείγμα πολιτικής» αφήνει αδιάφορη τη Μέρκελ. Τα είχε ακούσει και από τον Σαμαρά αυτά, τον οποίο στη συνέχεια «ίσιασε», αφού προηγουμένως τον έβαλε για καιρό στον πάγο. Ξέρει πολύ καλά ότι αυτή η μπουρδολογία δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα, αλλά στοχεύει μόνο στην εξαπάτηση των ψηφοφόρων. Αν λοιπόν ο Κούλης δοκίμασε να επαναλάβει αυτές τις μπουρδες ενώπιόν της, δεν αποκλείεται και να τον διέκοψε.

Ετσι κι αλλιώς, και η Μέρκελ και ο Μητσοτάκης ξέρουν ότι το μείγμα της πολιτικής δεν το αποφάσισαν οι Τσιπραίιοι. Υπαγορεύτηκε μέτρο προς μέτρο από το κουαρτέτο/τρίοκα. Και δεν είναι διαφορετικό αυτό το μείγμα από εκείνο που εφάρμοξε η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, επίλεκτο μέλος της οποίας ήταν ο Μητσοτάκης. Επομένως, η όποια μεταξύ τους συζήτηση δεν έχει οικονομικό, αλλά πολιτικό περιεχόμενο. Το ερώτημα που

τίθεται είναι καθαρό: θα στηρίξει η ΝΔ την πολιτική της κυβέρνησης ή θ' ασκήσει αντιπολίτευση με στόχο τη φθορά της κυβέρνησης και τη δική της επάνοδο στην εξουσία;

Το ίδιο ερώτημα τέθηκε το 2010-11 και στον Σαμαρά. Εκείνος με τις μπουρδες των «Ζαπείων» ασκούσε αντιπολίτευση στην κυβέρνηση ΓΑΠ και στη μνημονιακή πολιτική. Γι' αυτό και η Μέρκελ αρνούταν να συναντηθεί μαζί του. Μέχρι που παρέα με τον Σαρκοζί ξεφορτώθηκαν τον Γιωργάκη και ο Σαμαράς δεν είχε άλλη επιλογή από το να συμμετάσχει στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου. Κι όταν ως πρωθυπουργός πλέον επισκέφτηκε για πρώτη φορά το Βερολίνο, υποχρεώθηκε να πει δημόσια εκείνο το «ουδείς αναμάρτητος», κάνοντας αυτοκριτική για την αντιπολιτευτική του τακτική. Το 2014, μετά τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές, ο Σαμαράς είδε την Μέρκελ να τον εγκαταλείπει. Αρνήθηκε να του προσφέρει την παραμικρή στήριξη και προτίμησε να διαπραγματευθεί όλα τα εκκρεμή ζητήματα με τον Τσίπρα. Από τη σκοπιά της γερμανικής ιμπεριαλιστικής πολιτικής, η Μέρκελ με τον Σόιμπλε δικαιώθηκαν. Ο Σαμαράς πήγε στο περιθώριο και ο Τσίπρας έγινε ο καλύτερος πράκτορας της γερμανικής πολιτικής. Τους κοούρασε λίγο, βέβαια, αλλά άξιζε τον κόπο.

Γιατί, λοιπόν, να εγκαταλείψουν τον καλύτερο αυτή τη στιγμή συνεργάτη τους για χάρη του Κούλη που θέλει να γίνει πρωθυπουργός; Να περιμένει τη σειρά του. Και να είναι προσεκτικός ώστε να μην πυροδοτήσει κάποια κρίση στη χώρα. Αυτό το μήνυμα περνά η γερμανική πολιτική και είναι φανερό ότι ο Μητσοτάκης, που δε θέλει να την πατήσει όπως ο Σαμαράς, παίρνει υπόψη τις προειδοποιήσεις της.

Αρχισαν τα χαράτσια

Με μια εγκύκλιο 14 σελίδων, που δημοσιεύτηκε στις 31 Μάη, η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων ενημέρωσε τις υπηρεσίες της για τα νέα χαράτσια που πρέπει να επιβάλουν στον ελληνικό λαό από την 1η Ιούνη. Αναφερόμαστε στους έμμεσους φόρους που θεσπίστηκαν με το δεύτερο μνημονιακό πολυνομοσχέδιο (το οποίο δημοσιεύτηκε την ίδια μέρα με την εγκύκλιο της ΓΓΔΕ, δέκα μέρες μετά την ψήφισή του).

Ο φόρος στα τσιγάρα από 20% αυξάνεται σε 26%. Στον καπνό για στριφτό από 156,70 ευρώ ανά κιλό αυξάνεται σε 170 ευρώ. Αυτές οι αυξήσεις θα ισχύουν από 1.1.2017, όμως η ΓΓΔΕ ενημερώνει για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να μην υπάρξει αποθεματοποίηση (επιτρέπεται να αναλώνεται κάθε μήνα ποσότητα καπνού ίση με το μέσο όρο του προηγούμενου δωδεκάμηνου). Λόγω αύξησης του συντελεστή ΦΠΑ, αυξάνεται και ο ΦΠΑ στα βιομηχανοποιημένα καπνά από 18,70% σε 19,35% επί της λιανικής τιμής.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στη μπίρα αυξάνεται από 2,60 ευρώ σε 5 ευρώ ανά εκατόλιτρο.

Αυξάνονται από 1.1.2017 οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης στα καύσιμα. Στην αμόλυβδη από 670 σε 700 ευρώ το χιλιόλιτρο. Στο πετρέλαιο κίνησης από 330 σε 410 ευρώ το χιλιόλιτρο. Στο φωτιστικό πετρέλαιο από 330 σε 410 ευρώ. Στο υγραέριο κίνησης από 330 σε 430 ευρώ.

Στο βιοντίζελ από 330 σε 410 ευρώ. Στο πετρέλαιο θέρμανσης από 230 σε 280 ευρώ το χιλιόλιτρο, από 15.10.2016 (μη χάσουν τη σεζόν).

Από 1.1.2017 μπαίνει χαράτσι δέκα λεπτά ανά χιλιοστόλιτρο υγρού για ηλεκτρονικό τσιγάρο. Μπαίνει, επίσης, χαράτσι στον καφέ.

Τέλος, από 1ης Ιούνη αυξήθηκε και ο ΦΠΑ από 23% σε 24%. Γι' αυτή την αύξηση ενημέρωσε με άλλη εγκύκλιο ο ΓΓΔΕ, όπως και για την κατάργηση του μειωμένου συντελεστή σε Σύρο, Θάσο, Άνδρο, Τήνο, Κάρπαθο, Μήλο, Σκύρο, Αλόνησο, Κέα, Αντίπαρο και Σίφνο.

Κι ενώ τα χαράτσια έρχονται το ένα μετά το άλλο, ο Σκουρλέτης βγήκε να κάνει φτηνό αντιπερισπασμό, ανακοινώνοντας για πολλοστή φορά την έκπτωση που θα κάνει η ΔΕΗ στους «συνεπείς καταναλωτές της». Όπως είπε στο κομματικό ραδιόφωνο, η έκπτωση «αναμένεται, με όλες τις λεπτομέρειές της, που θα τις μάθουμε μετά την επόμενη συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου της ΔΕΗ, να μπει σε εφαρμογή από την 1η Ιουλίου». Τόσον καιρό πέφτουν οι τιμές πετρελαίου και φυσικού αερίου, αλλά τα τιμολόγια της ΔΕΗ είναι στα ύψη. Λόγω ανταγωνισμού με άλλους ιδιώτες και για να δελεάσει να πληρώνονται οι λογαριασμοί, η ΔΕΗ θα κάνει κάποιες εκπτώσεις (καθαρά επιχειρηματική κίνηση) και ο Σκουρλέτης προσπαθεί πρόστυχα να τις συμπληρώσει με τα νέα χαράτσια.

Διεφθαρμένοι όλοι μέχρι το μεδούλι

Από άποψη παραπολιτικής, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Κούλης είχε τον Τσίπρα στριμωγμένο στα σκονιά και αντί να τον ρίζει νοκ άουτ (ή έστω να τον κερδίζει στα σημεία), του επέτρεψε να ξεφύγει και να πάει το παιχνίδι στην ισοπαλία. Από άποψη πολιτικής, όλοι μαζί απέδειξαν ότι βράζουν στο ίδιο καζάνι, ότι είναι φορείς ενός διεφθαρμένου μέχρι το μεδούλι πολιτικού συστήματος, προστάτες της διαφθοράς και της αδιαφάνειας, σάρκα από τη σάρκα της ελληνικής αστικής τάξης (ανεξάρτητα από την προσωπική καταγωγή του καθένα τους).

Αν στόχος της ρύθμισης για τις offshore των πολιτικών προσώπων ήταν «να προσδιορίσει με σαφήνεια τα όρια της απαγόρευσης, ώστε η διάταξη να μπορεί να εφαρμοστεί και η απαγόρευση να έχει νόημα», όπως δήλωσε το πρωί της παραμέννης Τρίτης η Γεροβασίλη, γιατί δεν το ανέφεραν στην αιτιολογική έκθεση του πολυνομοσχεδίου, καμαρώνοντας κιόλας που δίνουν σάρκα και οστά σε μια απαγόρευση που ως τότε ήταν μόνο στα λόγια;

Γιατί ο Δ. Παπαγγελόπουλος, ο αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης που εισηγήθηκε το σχετικό κεφάλαιο του πολυνομοσχεδίου, δηλώνει ψευδώς ότι δήθεν αναφέρθηκε στη συγκεκριμένη αλλαγή, όταν μίλησε στις Κοινοβουλευτικές Επιτροπές, ενώ από τα πρακτικά της συνεδρίασης προκύπτει ότι δεν είπε κάτι που να διαφωτίζει περί τίνος πρόκειται;

Ποιος έχει δίκιο, η Γεροβασίλη που ισχυρίζεται ότι η ρύθμιση προωθήθηκε επειδή η ισχύουσα μέχρι τώρα «δημιουργούσε εσκεμμένη σύγχυση και οδηγούσε σε μη εφαρμογή της απαγόρευσης» ή ο Παπαγγελόπουλος που λέει «μνημονιακή υποχρέωση ήταν η διάταξη»;

Κι αφού η συγκεκριμένη διάταξη ήταν σωστή, απαραίτητη και με απαγορευτικό περιεχόμενο, γιατί το μέγαρο Μαξίμου -αφού παρακολούθησε επί τμήρημου τις καταγγελίες του συνόλου της αντιπολιτευτικής- ανακώνωσε πανικόβλητο την Τρίτη ότι θα καταργήσει αμέσως την διάταξη και θα θεσπίσει γενική απαγόρευση;

Το βασικότερο: αφού το πρόβλημα ήταν υποτιθέεται η ασάφεια της προηγούμενης διάταξης, που την καθιστούσε ανεφάρμοστη στην πράξη, γιατί δεν προχώρησαν εξαρχής σε μια γενική απαγόρευση, αλλά εισήγαγαν τον όρο «κράτη μη συνεργάσιμα στον φορολογικό τομέα», με τον οποίο εξαίρεσαν την πλειοψηφία των λεγόμενων φορολογικών παραδείσων;

Ο Καμμένος απέκλεισε τον Χαϊκάλη (που είχε γίνει και υφυπουργός στα τελευταία της πρώτης συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ) από τα ψηφοδέλτια των ΑΝΕΛ, επειδή είχε φαρμάκη στην Κύπρο, ενώ σύμφωνα με τη διάταξη που ψήφισαν θα μπορούσε να έχει εταιρία ακόμα και στα Νησιά Κέιμαν!

Η συγκεκριμένη διάταξη μήπε περίπου στη ζούλα. Στην αιτιολογική έκθεση του πολυνομοσχεδίου νύχταν μια τυπική περιγραφή της διάταξης, χωρίς κανένα ιδιαίτερο «χρωματισμό». Στην αρχή αναφερόταν ότι «με το άρθρο 178 του σχεδίου νόμου

αναδιαιτυπώνεται και αποσαφηνίζεται το πεδίο εφαρμογής της απαγόρευσης της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3213/2003, αλλά και τα στοιχεία της νομοτυπικής μορφής του εγκλήματος, που προβλέπεται από την παρ. 2 του ίδιου άρθρου». Αναφέρεται πως «το βασικό πρόβλημα έγκειτο στο ότι στη διάταξη δεν οριζόταν συγκεκριμένα η έννοια της “εξωχώριας εταιρίας”» και πως «η άρση της ασάφειας της εν λόγω έννοιας προτείνεται στη σύσταση ν. (ν) της GRECO, όπως αυτή αποτυπώθηκε στον τέταρτο κύκλο αξιολόγησης της χώρας». Ακολουθως, αναφερόταν πως προτείνεται να εφαρμοστεί και σ’ αυτές τις περιπτώσεις ό,τι προβλέπεται στο ελληνικό φορολογικό δίκαιο, στο οποίο «δεν δίνεται έμφαση στις “εξωχώριες εταιρίες” αλλά σε εταιρίες οι οποίες αποτευάθονται στον τέταρτο κύκλο αξιολόγησης της χώρας». Ακολουθως, αναφερόταν πως προτείνεται να εφαρμοστεί και σ’ αυτές τις περιπτώσεις ό,τι προβλέπεται στο ελληνικό φορολογικό δίκαιο, στο οποίο «δεν δίνεται έμφαση στις “εξωχώριες εταιρίες” αλλά σε εταιρίες οι οποίες αποτευάθονται στον τέταρτο κύκλο αξιολόγησης της χώρας». Ακολουθως, αναφερόταν πως προτείνεται να εφαρμοστεί και σ’ αυτές τις περιπτώσεις ό,τι προβλέπεται στο ελληνικό φορολογικό δίκαιο, στο οποίο «δεν δίνεται έμφαση στις “εξωχώριες εταιρίες” αλλά σε εταιρίες οι οποίες αποτευάθονται στον τέταρτο κύκλο αξιολόγησης της χώρας».

Είναι προφανές ότι ο κάθε απλός βουλευτής δεν μπορούσε να καταλάβει τίποτα. Ειδικά όταν δεν του δόθηκε ο χρόνος ούτε μια απλή διαγώνια ανάνωση του πολυνομοσχεδίου να κάνει. Εκτός αν είχε κάποια offshore εταιρία, όπως ήταν σίγουρα υποψιασμένος. Όταν ο Παπαγγελόπουλος παρουσίασε τις σχετικές διατάξεις στη μία και μοναδική συνεδρίαση των αρμόδιων Διαρκών Κοινοβουλευτικών Επιτροπών (η δεύτερη συνεδρίαση αναλύθηκε με ακρόαση φορέων), είπε εισαγωγικά πως «όλες οι τροποποιητικές διατάξεις στο νόμο για την υποβολή και τον έλεγχο των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης στόχο έχουν την ενίσχυση της διαφάνειας και την άρση του καθεστώτος της αναποτελεσματικής μέχρι σήμερα διαχείρισης των δηλώσεων πόθεν έσχες». Αναφέρθηκε κυρίως σε οργανωτικό χαρακτήρα θέματα (πόσα μέλη θα έχουν οι επιτροπές ελέγχου, πώς θα μοιραστεί η δουλειά ανάλογα με τις κατηγορίες υποχρέων κτλ), ενώ για την επίμαχη διάταξη δεν είπε απολύτως τίποτα. Εκλείπει την ομιλία του με μια γενικόλογη, αόριστη και ασαφή φράση: «Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι οι τροποποιητικές διατάξεις, είναι συμπλήρωμα των υποδείξεων της GRECO και του ΟΟΣΑ, καθώς και οι παρατηρήσεις που αποκομίσαμε μελετώντας τις ευρωπαϊκές νομοθεσίες και τα λάθη που είχαν παρουσιάσει μέχρι τώρα».

Συμπαιγνία

Φυσικά, και ο Παπαγγελόπουλος και τα στελέχη του οικονομικού επιτελείου ήξεραν πολύ καλά τις εισήγαγαν. Όπως πολύ καλά ήξεραν οι επιτελείς τουλάχιστον της ΝΔ, οι οποίοι έχουν χειριστεί αυτά τα ζητήματα στο παρελθόν. Αρκούσε μια ματιά στη σχετική διάταξη για να καταλάβουν ότι μ’ αυτή απαλλάσσονται ακόμα και όσοι βρεθούν ή είναι κατηγορούμενοι για διατήρηση λογαριασμών σε offshore εταιρίες, διότι στο ποινικό δίκαιο εφαρμόζεται πάντοτε ο επικειέστερος για τον κατηγορούμενο νόμο, έστω κι αν αυτός είναι μεταγενέστερος από τον χρόνο τέλεσης της δίκης πράξης. Φτάνει η offshore εταιρία τους να βρίσκεται σε χώρα που θεωρείται «φορολογικά συνεργασίμη» (για παράδειγμα, τα περι-

βόητα νησιά Κέιμαν ανήκουν σ’ αυτή την κατηγορία! Το ίδιο οι Παρθένιοι Νήσοι, το Τζέρσεϊ, το Γκέρνσεϊ, η Κύβειά) και στη συνέχεια ανακωίνωσαν την κατάργηση της ρύθμισης; Και να είχε κανείς αμφιβολία για το ότι η «Αυγή» βρισκόταν σε διατεταγμένη από το Μαξίμου υπηρεσία, τη διέλυσε η μορφή κάμποςαν τροπολογιών, οι Τσιπραίοι αποφάσισαν να προχωρήσουν σε μια επικοινωνιακού τύπου αντιμεπίθεση, με την ψήφιση μιας πρακτικά άχρηστης διάταξης γενικής απαγόρευσης, που απειλεί με φυλάκιση κάθε κρατικό ή αυτοδιοικητικό στέλεχος που είτε το ίδιο είτε «απρόσβητα πρόσωπα» (όχι μόνο οι φορολογικούς παράδεισους, αλλά οπούδήποτε, ακόμα και στην καρδιά της ΕΕ).

Τι επιδιώξαν μ’ αυτό οι Τσιπραίοι; Να εκθέσουν στελέχη της ΝΔ. Εντελώς πρόχειρα, μπορούμε να σκεφτούμε τον σύζυγο της Ντόρας, επιχειρηματία που κάνει μπίζνες και στο εξωτερικό. Θα πρέπει, λοιπόν, ο Κούβελος, μέσα στις επόμενες 60 μέρες, να πουλήσει τα μεριδιά του σε εταιρίες με έδρες την αλλοδαπή! Σίγουρα θα υπάρχουν και άλλοι τέτοιοι. Και σίγουρα δεν πρόκειται κανέναν τους ν’ αλλάξει το επιχειρηματικό του πλάνο, επειδή οι Τσιπραίοι ψήφισαν έναν άχρηστο νόμο. Εται και δοκιμάσει κάποιος να πάει πολιτικό στέλεχος στα δικαστήρια, επειδή κάποιος στενός συγγενής του κάνει μπίζνες στο εξωτερικό, η διάταξη θα καταπέσει αμέσως. Είναι πολύ πιο εύκολο να καταπέσει σε σχέση με τον αλήστου μνήμης «βασικό μέτοχο» των Καραμανλή-Ρουσσοπούλου. Τότε, όμως, οι Τσιπραίοι θ’ αρχίσουν να λένε: να γιατί αποχώρησε η ΝΔ από τη Βουλή, Επειδή άνθρωποι της κάνουν μπίζνες στο εξωτερικό κτλ. κτλ.

Να σημειώσουμε και μια λεπτομέρεια: η αιτιολογική έκθεση του πολυνομοσχεδίου ανέφερε πως η σχετική επισήμανση είχε γίνει κατά την τέταρτη αξιολόγηση. Κατά το προηγούμενο Μνημόνιο, δηλαδή. Για ποιο λόγο οι συριζανελαιοί πήραν μια παλιά επισήμανση και την έκαναν νόμο που απαλλάσσει αναδρομικά τους τρωφίμους των φορολογικών παραδείσων; Επ’ αυτού δε δόθηκε καμιά εξήγηση. Κι όπως ήταν λογικό, στα πολιτικόδημοσιογραφικά στέκια άρχισαν να κυκλοφορούν διάφορα ονόματα στελεχών της κυβέρνησης, τα οποία επιχείρησε να οχυρώσει νομικά μ’ αυτή τη ρύθμιση.

Να σημειώσουμε και μια λεπτομέρεια: η αιτιολογική έκθεση του πολυνομοσχεδίου ανέφερε πως η σχετική επισήμανση είχε γίνει κατά την τέταρτη αξιολόγηση. Κατά το προηγούμενο Μνημόνιο, δηλαδή. Για ποιο λόγο οι συριζανελαιοί πήραν μια παλιά επισήμανση και την έκαναν νόμο που απαλλάσσει αναδρομικά τους τρωφίμους των φορολογικών παραδείσων; Επ’ αυτού δε δόθηκε καμιά εξήγηση. Κι όπως ήταν λογικό, στα πολιτικόδημοσιογραφικά στέκια άρχισαν να κυκλοφορούν διάφορα ονόματα στελεχών της κυβέρνησης, τα οποία επιχείρησε να οχυρώσει νομικά μ’ αυτή τη ρύθμιση.

Όπως σημειώσαμε στην αρχή, ο μεν Παπαγγελόπουλος υποστήριξε πως επρόκειτο για μνημονιακή υποχρέωση, η δε Γεροβασίλη προσπάθησε να περάσει στην αντιμεπίθεση, ισχυριζόμενη ότι η ρύθμιση ήταν επιλογή της κυβέρνησης και έγινε για να μπορούσε να κάνει αποτελεσματικό τον παλαιότερο νόμο. Το ότι αναγκάστηκαν πανικόβλητοι να ανακωίνωσουν την κατάργηση της ρύθμισης, την επομένη της δημοσίευσης του νόμου στο ΦΕΚ δείχνει πως σίγουρα δεν είναι βελτίωση της παλιότερης ρύθμισης, ενώ δεν φαίνεται να είναι ούτε τόσο αυστηρή μνημονιακή υποχρέωση.

Στο μνημόνιο, πράγματι, υπάρχει μια κάπως αόριστη αναφορά στο κεφάλαιο «5.3 Καταπολέμηση της διαφθοράς», που λέει: «*Η κυβέρνηση δεσμεύεται να εφαρμόσει στο άκραιο και εγκαίρως τις συστάσεις της Ομάδας χωρών κατά της διαφθοράς (GRECO)*». Αν έπρεπε να ανταποκριθούν σ’ αυτή την υποχρέωση και τους πιέζε σχετικά η τρόικα, θα έπρεπε να τον πουν. Να πουν, δηλαδή, ότι προσαρμόζουν τη ρύθμιση για τις offshore σ’ αυτά που απαιτεί η ΕΕ, που κάποιους φορολογικούς παράνομους (αυτά έχει ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις αστικές πολιτικές δυνάμεις) και αναγκάστηκαν να βάλουν την ουρά στα σκέλια και να την καταργήσουν. **Ποιους πήγαν να βολέψουν μ’ αυτή τη διάταξη;** Υποθέτουμε πως δεν το έκαναν για να βολέψουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους (μ’ αυτούς απλώς έκαναν συμπαιγνία για να περάσει η ρύθμιση αβρόχως ποσίς στη Βουλή). Δικά τους να βολέψουν θέλησαν να βολέψουν. Εκεί μέσα έχει μαζευτεί κάθε καρυδιάς καρύδι. Πρώην εργολάβοι που έκαναν χρυσές δουλειές με το Δημόσιο, ζάμπλουτοι γόνοι αστικών οικογενειών κτλ. κτλ. Οι «υπηρεσίες του λαού» αποδεικνύονται λαμόγια όπως και οι προκατόχοι τους. Με λεφτά «παρκωμένα» σε offshore εταιρίες, που μόνο αυτοί ξέρουν πώς τα μάζεψαν.

Αν η κυβέρνηση «έπραξε το σωστό», όπως με περίσιο θράσος δήλωσε η Γεροβασίλη, τότε γιατί έβαλαν

την «Αυγή» να επιτεθεί στη ρύθμιση (έγραψε ότι πρόκειται για «κοινωνική πρόκληση και πρέπει αμέσως να αρθωθεί») και στη συνέχεια ανακωίνωσαν την κατάργηση της ρύθμισης; Και να είχε κανείς αμφιβολία για το ότι η «Αυγή» βρισκόταν σε διατεταγμένη από το Μαξίμου υπηρεσία, τη διέλυσε η μορφή κάμποςαν τροπολογιών, οι Τσιπραίοι αποφάσισαν να προχωρήσουν σε μια επικοινωνιακού τύπου αντιμεπίθεση, με την ψήφιση μιας πρακτικά άχρηστης διάταξης γενικής απαγόρευσης, που απειλεί με φυλάκιση κάθε κρατικό ή αυτοδιοικητικό στέλεχος που είτε το ίδιο είτε «απρόσβητα πρόσωπα» (όχι μόνο οι φορολογικούς παράδεισους, αλλά οπούδήποτε, ακόμα και στην καρδιά της ΕΕ).

Τι επιδιώξαν μ’ αυτό οι Τσιπραίοι; Να εκθέσουν στελέχη της ΝΔ. Εντελώς πρόχειρα, μπορούμε να σκεφτούμε τον σύζυγο της Ντόρας, επιχειρηματία που κάνει μπίζνες και στο εξωτερικό. Θα πρέπει, λοιπόν, ο Κούβελος, μέσα στις επόμενες 60 μέρες, να πουλήσει τα μεριδιά του σε εταιρίες με έδρες την αλλοδαπή! Σίγουρα θα υπάρχουν και άλλοι τέτοιοι. Και σίγουρα δεν πρόκειται κανέναν τους ν’ αλλάξει το επιχειρηματικό του πλάνο, επειδή οι Τσιπραίοι ψήφισαν έναν άχρηστο νόμο. Εται και δοκιμάσει κάποιος να πάει πολιτικό στέλεχος στα δικαστήρια, επειδή κάποιος στενός συγγενής του κάνει μπίζνες στο εξωτερικό, η διάταξη θα καταπέσει αμέσως. Είναι πολύ πιο εύκολο να καταπέσει σε σχέση με τον αλήστου μνήμης «βασικό μέτοχο» των Καραμανλή-Ρουσσοπούλου. Τότε, όμως, οι Τσιπραίοι θ’ αρχίσουν να λένε: να γιατί αποχώρησε η ΝΔ από τη Βουλή, Επειδή άνθρωποι της κάνουν μπίζνες στο εξωτερικό κτλ. κτλ.

Να σημειώσουμε και μια λεπτομέρεια: η αιτιολογική έκθεση του πολυνομοσχεδίου ανέφερε πως η σχετική επισήμανση είχε γίνει κατά την τέταρτη αξιολόγηση. Κατά το προηγούμενο Μνημόνιο, δηλαδή. Για ποιο λόγο οι συριζανελαιοί πήραν μια παλιά επισήμανση και την έκαναν νόμο που απαλλάσσει αναδρομικά τους τρωφίμους των φορολογικών παραδείσων; Επ’ αυτού δε δόθηκε καμιά εξήγηση. Κι όπως ήταν λογικό, στα πολιτικόδημοσιογραφικά στέκια άρχισαν να κυκλοφορούν διάφορα ονόματα στελεχών της κυβέρνησης, τα οποία επιχείρησε να οχυρώσει νομικά μ’ αυτή τη ρύθμιση.

Βόλεμα ημετέρων

Εμείς δεν πρόκειται να μπορούμε σε ονοματολογία, γιατί απλούστατα δεν έχουμε στοιχεία. Θεωρούμε πρόκληση, όμως, να βγαιίνει η Γεροβασίλη και να δηλώνει «φωνάξει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης». Πέρασαν στη ζούλα μια διάταξη, πίστασαν στα πράσα (αυτά έχει ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις αστικές πολιτικές δυνάμεις) και αναγκάστηκαν να βάλουν την ουρά στα σκέλια και να την καταργήσουν. **Ποιους πήγαν να βολέψουν μ’ αυτή τη διάταξη;** Υποθέτουμε πως δεν το έκαναν για να βολέψουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους (μ’ αυτούς απλώς έκαναν συμπαιγνία για να περάσει η ρύθμιση αβρόχως ποσίς στη Βουλή). Δικά τους να βολέψουν θέλησαν να βολέψουν. Εκεί μέσα έχει μαζευτεί κάθε καρυδιάς καρύδι. Πρώην εργολάβοι που έκαναν χρυσές δουλειές με το Δημόσιο, ζάμπλουτοι γόνοι αστικών οικογενειών κτλ. κτλ. Οι «υπηρεσίες του λαού» αποδεικνύονται λαμόγια όπως και οι προκατόχοι τους. Με λεφτά «παρκωμένα» σε offshore εταιρίες, που μόνο αυτοί ξέρουν πώς τα μάζεψαν.

Απ’ όλη αυτή την κλωστοπατινάδα, με τη χρήση της Βουλής, που μέσα σε ένα δεκαήμερο ψήφισε δυο αλληλοσποκλειόμενες διατάξεις, κρατάμε την προσπάθεια να νομοθετήσουν στη ζούλα την απαλλαγή των πολιτικών που έχουν offshore εταιρίες. Απλά, η αρχική συμπαιγνία τους έσπασε για λόγους που έχουν να κάνουν με το φούντωμα των ανταγωνισμού τους.

«παλιές υποθέσεις».

Κωλοτούμπα για το θεαθήναι

Εκεί που είχαν φτάσει τα πράγματα, με την κυβέρνηση να βάλλεται στο «δυνατό της σημείο» (το περιβόητο «ηθικό πλεονέκτημα») και σε μια μέρα να πρέπει να ψηφίσει ένα νέο πολυνομοσχέδιο προαπαιτούμενων, με τη μορφή κάμποςαν τροπολογιών, οι Τσιπραίοι αποφάσισαν να προχωρήσουν σε μια επικοινωνιακού τύπου αντιμεπίθεση, με την ψήφιση μιας πρακτικά άχρηστης διάταξης γενικής απαγόρευσης, που απειλεί με φυλάκιση κάθε κρατικό ή αυτοδιοικητικό στέλεχος που είτε το ίδιο είτε «απρόσβητα πρόσωπα» (όχι μόνο οι φορολογικούς παράδεισους, αλλά οπούδήποτε, ακόμα και στην καρδιά της ΕΕ).

Τι επιδιώξαν μ’ αυτό οι Τσιπραίοι; Να εκθέσουν στελέχη της ΝΔ. Εντελώς πρόχειρα, μπορούμε να σκεφτούμε τον σύζυγο της Ντόρας, επιχειρηματία που κάνει μπίζνες και στο εξωτερικό. Θα πρέπει, λοιπόν, ο Κούβελος, μέσα στις επόμενες 60 μέρες, να πουλήσει τα μεριδιά του σε εταιρίες με έδρες την αλλοδαπή! Σίγουρα θα υπάρχουν και άλλοι τέτοιοι. Και σίγουρα δεν πρόκειται κανέναν τους ν’ αλλάξει το επιχειρηματικό του πλάνο, επειδή οι Τσιπραίοι ψήφισαν έναν άχρηστο νόμο. Εται και δοκιμάσει κάποιος να πάει πολιτικό στέλεχος στα δικαστήρια, επειδή κάποιος στενός συγγενής του κάνει μπίζνες στο εξωτερικό, η διάταξη θα καταπέσει αμέσως. Είναι πολύ πιο εύκολο να καταπέσει σε σχέση με τον αλήστου μνήμης «βασικό μέτοχο» των Καραμανλή-Ρουσσοπούλου. Τότε, όμως, οι Τσιπραίοι θ’ αρχίσουν να λένε: να γιατί αποχώρησε η ΝΔ από τη Βουλή, Επειδή άνθρωποι της κάνουν μπίζνες στο εξωτερικό κτλ. κτλ.

Να σημειώσουμε και μια λεπτομέρεια: η αιτιολογική έκθεση του πολυνομοσχεδίου ανέφερε πως η σχετική επισήμανση είχε γίνει κατά την τέταρτη αξιολόγηση. Κατά το προηγούμενο Μνημόνιο, δηλαδή. Για ποιο λόγο οι συριζανελαιοί πήραν μια παλιά επισήμανση και την έκαναν νόμο που απαλλάσσει αναδρομικά τους τρωφίμους των φορολογικών παραδείσων; Επ’ αυτού δε δόθηκε καμιά εξήγηση. Κι όπως ήταν λογικό, στα πολιτικόδημοσιογραφικά στέκια άρχισαν να κυκλοφορούν διάφορα ονόματα στελεχών της κυβέρνησης, τα οποία επιχείρησε να οχυρώσει νομικά μ’ αυτή τη ρύθμιση.

Όπως σημειώσαμε στην αρχή, ο μεν Παπαγγελόπουλος υποστήριξε πως επρόκειτο για μνημονιακή υποχρέωση, η δε Γεροβασίλη προσπάθησε να περάσει στην αντιμεπίθεση, ισχυριζόμενη ότι η ρύθμιση ήταν επιλογή της κυβέρνησης και έγινε για να μπορούσε να κάνει αποτελεσματικό τον παλαιότερο νόμο. Το ότι αναγκάστηκαν πανικόβλητοι να ανακωίνωσουν την κατάργηση της ρύθμισης, την επομένη της δημοσίευσης του νόμου στο ΦΕΚ δείχνει πως σίγουρα δεν είναι βελτίωση της παλιότερης ρύθμισης, ενώ δεν φαίνεται να είναι ούτε τόσο αυστηρή μνημονιακή υποχρέωση.

Στο μνημόνιο, πράγματι, υπάρχει μια κάπως αόριστη αναφορά στο κεφάλαιο «5.3 Καταπολέμηση της διαφθοράς», που λέει: «*Η κυβέρνηση δεσμεύεται να εφαρμόσει στο άκραιο και εγκαίρως τις συστάσεις της Ομάδας χωρών κατά της διαφθοράς (GRECO)*». Αν έπρεπε να ανταποκριθούν σ’ αυτή την υποχρέωση και τους πιέζε σχετικά η τρόικα, θα έπρεπε να τον πουν. Να πουν, δηλαδή, ότι προσαρμόζουν τη ρύθμιση για τις offshore σ’ αυτά που απαιτεί η ΕΕ, που κάποιους φορολογικούς παράνομους (αυτά έχει ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις αστικές πολιτικές δυνάμεις) και αναγκάστηκαν να βάλουν την ουρά στα σκέλια και να την καταργήσουν. **Ποιους πήγαν να βολέψουν μ’ αυτή τη διάταξη;** Υποθέτουμε πως δεν το έκαναν για να βολέψουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους (μ’ αυτούς απλώς έκαναν συμπαιγνία για να περάσει η ρύθμιση αβρόχως ποσίς στη Βουλή). Δικά τους να βολέψουν θέλησαν να βολέψουν. Εκεί μέσα έχει μαζευτεί κάθε καρυδιάς καρύδι. Πρώην εργολάβοι που έκαναν χρυσές δουλειές με το Δημόσιο, ζάμπλουτοι γόνοι αστικών οικογενειών κτλ. κτλ. Οι «υπηρεσίες του λαού» αποδεικνύονται λαμόγια όπως και οι προκατόχοι τους. Με λεφτά «παρκωμένα» σε offshore εταιρίες, που μόνο αυτοί ξέρουν πώς τα μάζεψαν.

Απ’ όλη αυτή την κλωστοπατινάδα, με τη χρήση της Βουλής, που μέσα σε ένα δεκαήμερο ψήφισε δυο αλληλοσποκλειόμενες διατάξεις, κρατάμε την προσπάθεια να νομοθετήσουν στη ζούλα την απαλλαγή των πολιτικών που έχουν offshore εταιρίες. Απλά, η αρχική συμπαιγνία τους έσπασε για λόγους που έχουν να κάνουν με το φούντωμα των ανταγωνισμού τους.

Υπογράφηκε η σκανδαλώδης ΚΥΑ των Τσακαλώτου-Μπόλαρη

Ταφόπλακα στην ελληνική κτηνοτροφία

Ανοίγει ο δρόμος για να «χαθούν» η φέτα και τα γαλακτοκομικά ΠΟΠ

Συγκεντρικός πίνακας Εγχωρίου & εισαγόμενου Αγελαδινού Γάλακτος (κιλά)				
α/α	Είδος Πρώτης Ύλης	2013	2014	2015
1	Εισακόμενες Αγελαδινού (Εγχώριο)	608.716.726	617.634.428	598.619.060
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ				
1	ΓΑΛΑ ΝΟΠΟ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟ	32.364.990	31.117.378	35.724.716
2	ΓΑΛΑ ΑΠΟΒΟΥΤΥΡΩΜΕΝΟ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟ	4.807.030	144.180	3.555.080
3	ΓΑΛΑ ΨΗΦΗΣ ΠΑΣΤΕΡΙΩΣΗ ΗΜΤ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟ		0	673.830
4	ΣΥΜΠΥΚΝΩΜΕΝΟ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟ	4.833.373	8.106.997	6.114.837
5	ΣΥΜΠΥΚΝΩΜΕΝΟ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟ ΑΠΑΧΟ	42.882.617	54.381.111	51.783.400
6	ΜΠΑΣΚΙ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟ	7.344.599	6.898.265	7.042.729
7	ΜΠΑΣΚΙ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟ LIGHT	486.981	742.881	741.012
8	ΚΡΕΜΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΑΓΕΛΑΔΙΝΗ	2.544.689	3.412.365	2.232.465
9	ΣΚΟΝΗ ΓΑΛΑΚΤΟΣ	4.388.050	4.799.238	5.136.375

Σχέση εγχώριου γάλακτος με εμπορέ αραιωμένο με νερό σε αναλογία 1:2 και 1:3			
Ετος	2013	2014	2015
Εγχώριο	608.716.726	617.634.428	598.619.060
Εμπορέ	48.715.990	62.488.108	57.898.237
Νερό 1:2	97.431.980	124.976.216	115.796.474
% στο εγχώριο	24,01%	30,35%	29,02%
Νερό 1:3	146.147.970	187.464.324	173.694.711
% στο εγχώριο	32,01%	40,47%	38,69%

στα, η συγκεκριμένη ΚΥΑ δεν ανέβηκε στη «Διαύγεια», όπως γίνεται με όλες τις υπουργικές αποφάσεις (ενός υπουργού ή περισσότερων). Η μυστικότητα είναι εύκολα εξηγήσιμη, αν σκεφτούμε την αγανάκτηση που θα προκαλέσει στους κτηνοτρόφους. «Όσο λιγότερες μέρες στο διαδίκτυο τόσο καλύτερα για μας» σκέφτονται τα κυβερνητικά στέλη.

Η συγκεκριμένη ΚΥΑ νομοποιεί τη χρήση εμπορέ γάλακτος και πρωτεϊνές γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτίου. Δεν τολμήσαν να προχωρήσουν σε νομοποίηση της χρήσης εμπορέ γάλακτος στην παραγωγή και των υπόλοιπων γαλακτοκομικών προϊόντων (τυριών και γνώσι γάλακτος), προκειμένου να αποφύγουν την κατηγορία της νόθευσης. Αν σκεφτούμε, όμως, ότι από το 2009 (επί κυβέρνησης Καραμανλή) εισάγονται τεράστιες ποσότητες εμπορέ γάλακτος και χρησιμοποιούνται για την παραγωγή γιαουρτίου, παρά τη ρητή απαγόρευση του Κώδικα Τροφίμων και Ποτών, μπορούμε να καταλάβουμε ότι αυτές οι τεράστιες ποσότητες εμπορέ (που φτάνουν από το ένα τέταρτο έως το ένα τρίτο

των δε θα έπρεπε να γίνεται έλεγχος μόνο στα Ισοζύγια Γάλακτος (που αποτυπώνουν από τη μια τις πρώτες ύλες -εγχώριες και εισαγόμενες- και από την άλλη τα παραγόμενα γαλακτοκομικά προϊόντα), αλλά και στα βιβλία και τα παραστατικά τους, για να διαπιστωθεί η ακρίβεια ή μη των Ισοζυγίων.

Δεν έχουμε παραιτηθεί από την απαίτησή μας να μας χορηγήσουν τα Ισοζύγια και όπως έχουμε ξαναγράψει, κάποια στιγμή θ’ αναγκαστούν να μας τα δώσουν και θα πουν κι ένα τραγούδι. Ωστόσο, από άλλες πηγές, εξασφαλίσαμε έναν πίνακα που καταγράφει το σύνολο των εισαγόμενων ποσοτήτων γάλακτος, καθώς και τις ποσότητες που εγχώριο γάλακτος για το σύνολο της γαλακτοβιομηχανίας. Δεν καταγράφει και τις ποσότητες των παραγόμενων προϊόντων, όμως επιτρέπει να εξαχθούν συμπεράσματα που επιβεβαιώνουν τις καταγγελίες μας.

Όπως μπορούμε να διαπιστώσουμε από τον πρώτο πίνακα, οι εισαγόμενες ποσότητες συμπεκνωμένου (εμπορέ) γάλακτος, πλήρους και άπαχου, δεν είναι ψιλόγδια. Είναι τεράστιες. Στον δεύτερο πίνακα φέρνουμε τη σχετική σύγκριση εγχώριου γάλακτος με εισαγόμενο εμπορέ στις πραγματικές της διαστάσεις, υπολογίζοντας και την αραίωση του εμπορέ γάλακτος με νερό, που γίνεται σε αναλογία 1:2 (ένα μέρος εμπορέ σε δύο μέρη νερού) ή 1:3. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι το εμπορέ γάλα που εισήχθη επίσημα το 2013, το 2014 και το 2015, αν μεν αραιωθεί με νερό σε αναλογία 1:2 φτάνει το 24,01%, το 30,35% και το 29,02% του εγχώριου γάλακτος (αντίστοιχα για καθεμιά από τις τρεις χρονιές), ενώ αν αραιωθεί σε αναλογία 1:3, που είναι το σύνθημα, τότε το εισαγόμενο εμπορέ αντιπροσωπεύει το 32,01%, το 40,47% και το 38,69% του εγχώριου (αντίστοιχα για κάθε χρονιά).

Είναι γνωστό πως οι αρμόδιες υπηρεσίες (ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και Γενική Διεύθυνση Βιώσιμης Ζωικής Παραγωγής και Κτηνιατρικής) αρνούνται πεισματικά να μας δώσουν τα Ισοζύγια Γάλακτος συγκεκριμένων γαλακτοβιομηχανιών, επικαλούμενες γελιές δικαιολογίες. Πρόκειται κυριολεκτικά για προφάσεις εν αμαρτίαις, στην προσπάθειά τους να κρύψουν το επί χρόνια εξελισσόμενο σκάνδαλο του εμπορέ γάλακτος, με πλήρη κυβερνητική και κρατική κάλυψη των «σκανδαλαλόφρων» γαλακτοβιομήχανων. Γιατί από τα Ισοζύγια θα φανεί καθαρά, με αριθμούς που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση, τι συμβαίνει επί τόσα χρόνια. Και θα φανεί η ανυπαρξία συστατικών κρατικών ελέγχων στο βασίλειο της ασοδσίας των γαλακτοβιομηχανιών. Σημειώνουμε πως από μεριάς κρατικών αρ-

παράνομα (με τις πλάτες των κυβερνήσεων και των κρατικών ελεγκτικών μηχανισμών) που εισήχθη επίσημα το 2013, το 2014 και το 2015, αν μεν αραιωθεί με νερό σε αναλογία 1:2 φτάνει το 24,01%, το 30,35% και το 29,02% του εγχώριου γάλακτος (αντίστοιχα για καθεμιά από τις τρεις χρονιές), ενώ αν αραιωθεί σε αναλογία 1:3, που είναι το σύνθημα, τότε το εισαγόμενο εμπορέ αντιπροσωπεύει το 32,01%, το 40,47% και το 38,69% του εγχώριου (αντίστοιχα για κάθε χρονιά).

Αν πάρουμε υπόψη ότι οι πραγματικές ποσότητες εμπορέ γάλακτος που εισήχθησαν είναι μεγαλύτερες από τις καταγεγραμμένες, τότε θα έχουμε μια πληρστερη εικόνα και θα μπορούμε να πούμε ότι **το εμπορέ γάλα που εισάγεται, όταν αραιωθεί με την απαιτούμενη ποσότητα νερού, φτάνει σχεδόν στο μισό του εγχώριου γάλακτος!** Μπορεί οποιοσδήποτε νοήμων άνθρωπος να πει οτιδήποτε άλλο εκτός του ότι αυτές οι τεράστιες ποσότητες εισαγόμενου εμπορέ γάλακτος δεν χρησιμοποιούνται μόνο για την παραγωγή γιαουρτίου (που κι αυτή απαγορεύεται

ρητά από τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών), αλλά για την παραγωγή και των υπόλοιπων γαλακτοκομικών προϊόντων, ακόμα και του γάλακτος που πωλείται ως νωπό;

Οι πίνακες που δημοσιεύουμε αρκούν για να καταλάβει κάποιος ότι εδώ και χρόνια συντελείται μια απάτη ολικής σε βάρος του ελληνικού λαού, που αποτελεί τη μεγάλη καταναλωτική μάζα, αλλά και μια επιχείρηση αφανισμού της ελληνικής κτηνοτροφίας.

ΥΓ1. Από τον πρώτο πίνακα μπορεί κανείς να διαπιστώσει ότι εισάγονται και μεγάλες ποσότητες από «μπασκί». Το «μπασκί» είναι επεξεργασμένη πρώτη ύλη (πρόπηγμα) για την παραγωγή ημίκληρων τυριών. Ακολουθεί μόνο η ζύμωση, το αλάτισμα και η ωρίμανση. Πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής για να πιστέψει ότι με το εισαγόμενο «μπασκί» παράγονται όμοια τα διάφορα μαζίκια κατανάωσης ημίκληρα τυριά και ότι δε χρησιμοποιείται (αναμεμειγμένο με εγχώρια πρώτη ύλη) και για την παραγωγή τυριών με μεγαλοπρεπή ΠΟΠ σήματα. Υπάρχει αφελησία να πιστέψει ότι η γαλακτοβιομηχανία εμφορείται από αγνά αισθήματα υπέρσπισης της παραγωγικής παράδοσης, της αγνότητας των προϊόντων και της κορυφαίας ποιότητας και όχι από το χαμερπές αίσθημα της εξασφάλισης του μέγιστου κέρδους, που αποτελεί την κινητήρια δύναμη της οικονομίας από καταβολής καπιταλισμού;

Σχολείο για λίγους κι εκλεκτούς

Ενα ελιτίστικο σχολείο, ένα σχολείο για λίγους, με φραγμούς και διαφοροποιήσεις εντός του, πέραν αυτών που οφείλονται σε κοινωνικά αίτια, ώστε τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων να αποκαρδιώνονται και να κατευθύνονται απευθείας μετά την υποχρεωτική 10ετή πλέον εκπαίδευση (6 χρόνια Δημοτικό και 4 χρόνια Γυμνάσιο) στην εκ νέου φτιασισμένη Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση, με μέγιστη προσδοκία (:) την απλήρωτη εργασία (μαθητεία λέγεται) στα καπιταλιστικά κάτεργα, ένα σχολείο αποκλειστικής προετοιμασίας για τις πανελλαδικές εξετάσεις, άρα και απολύτως υποταγμένο στην προσπάθεια εισαγωγής στα Πανεπιστήμια, πιστό αντίγραφο του Διεθνούς Απολυτηρίου (International Baccalaureate), είναι το Λύκειο που προτείνει η Επιτροπή «εθνικού διαλόγου» για την Παιδεία, με επικεφαλής τον Αντώνη Λιάκο.

Το τελευταίο μάλιστα (πρόγραμμα Διεθνούς Απολυτηρίου, που εφαρμόζουν ακριβώς ιδιωτικά σχολεία) αποτελούσε ήδη από την αρχή του διαλόγου και επιλογή του Αντώνη Λιάκου, όπως καθαρά φαίνεται από τα δώδεκα προς επεξεργασία θέματα και ερωτήματα που ο ίδιος κατέθεσε στις ειδικές επιτροπές και τις ομάδες εργασίας (Φλεβάρης 2016):

«Η αναμόρφωση του γενικού λυκείου δεν μπορεί να διαχωριστεί από την πρόσβαση στα ΑΕΙ. Προτείνεται η δημιουργία μιας Ειδικής Επιτροπής με δυο ομάδες εργασίας οι οποίες θα ασχοληθούν με τα παρακάτω:

- Ομάδα εργασίας που θα εξετάσει μοντέλα εκπαίδευσης και πλαίσια σπουδών που θα περιλαμβάνουν δύο διαφορετικά Πλαίσια Προγραμμάτων Σπουδών, το ένα εκ των οποίων μπορεί να είναι πρόγραμμα που οδηγεί σε ενός τύπου Διεθνές Απολυτήριο [International Baccalaureate].»

Η κατάργηση της υποχρεωτικής προσευχής, του υποχρεωτικού εκκλησιασμού, η αναμόρφωση του μαθήματος των Θρησκευτικών, η κατάργηση των παρελάσεων είναι απλώς ο προσοδευτικός φερρετζές (αστικός εκδημοκρατισμός, παρών σε όλα τα εκπαιδευτικά συστήματα των ευρωπαϊκών αναπτυγμένων καπιταλιστικά χωρών) κάτω από τον οποίο κρύβεται μια συνολική ανατροπή του εκπαιδευτικού τοπίου σε αντιδραστική κατεύθυνση, που ενσωματώνει όλες τις οδηγίες της ΕΕ και του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση, τους νόμους Διαμαντοπούλου και Αρβανιτόπουλου και κινείται αυστηρά στο ασφυκτικό οικονομικό πλαίσιο που ορίζουν τα Μνημόνια.

Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και το πόρισμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής (Πόρισμα Γαβρόγλου) με πυρήνα την «αυτονομία» της σχολικής μονάδας, ως «βασική πολιτική επιλογή», την αποκέντρωση, την αξιολόγηση, τα διαφοροποιημένα προγράμματα σπουδών, την αναπαραγωγή του «νέου σχολείου» της Διαμαντοπούλου ως προς το περιεχόμενο και τις κατευθύνσεις, κ.λπ. (Κόντρα, αρ. φύλ. 869).

Τετραετές Γυμνάσιο, Διετές Λύκειο

Καταρχάς σημειώνουμε ότι διατηρούνται οι δυο τύποι σχολείου - Λύκειο και Επαγγελματικό Λύκειο - και εντείνεται η προσπάθεια, όπως θα δούμε στη συνέχεια, να κατευθύνονται οι μη ευνοημένοι οικονομικά, πολιτιστικο-μορφωτικά, οι πολλοί δηλαδή, στη λεγόμενη τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, ώστε να αποσυμφορηθεί η πίεση για σπουδές στα Πανεπιστήμια και να πληγεί σοβαρά η τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

«Το Εθνικό Πλαίσιο Εκπαίδευσης για τον Ελληνα-Ευρωπαίο πολίτη του 21ου αιώνα που μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον», η στρατηγική δηλαδή των εκπαιδευτικών στόχων την εποχή της κυριαρχίας των καπιταλιστικών μονοπωλιακών κολοσσών, στους οποίους υποτάσσονται οι χωριστές κρατικές οντότητες, δεν είναι τίποτε άλλο από την στρατηγική ταύτισης της παρεχόμενης εκπαίδευσης με τα απαιτούμενα προσόντα και δεξιότητες από την καπιταλιστική αγορά εργασίας. Γεγονός που οδηγεί στην απογύμνωση της εκπαίδευσης από κάθε ψήγμα ολιστικής γνώσης και ουμανισμού και ενατένισή της με καθαρά χρησιμοθηρικό πνεύμα.

◆ Στο Γυμνάσιο η προσθήκη ενός επιπλέον έτους γίνεται για να ολοκληρωθεί η όσο το δυνατόν πληρέστερη οργάνωση του προφίλ του μελλοντικού απασχολήσιμου, αφού εδώ θα σταματάει η περίοδος των εγκύκλιων σπουδών για τα παιδιά των φτωχών στρωμάτων των εργαζόμενων.

Η πρόσβαση στο Λύκειο θα είναι γενικά αποτρεπτική, λόγω της αύξησης του βαθμού δυσκολίας του και της ελιτίστικης, καθαρά ταξικής φύσης του, αλλά και λόγω ενός επιπλέον «κόφτη» που θα μπει στην τέταρτη τάξη του Γυμνασίου. Το κείμενο της Επιτροπής, αν και όχι με σαφήνεια, πλην, όμως καθαρά υπαινικτικά, αναφέρει τα εξής: «Η Δ' γυμνασίου θα αποτελεί οργανικό μέρος του καινούργιου τετρατάξιου γυμνασίου, αλλά παράλληλα θα είναι και το σημείο όπου θα οριστικοποιείται η απόφαση των μαθητών και των μαθητριών για τη συνέχεια της εκπαιδευτικής τους πορείας».

Η αξιολόγηση των μαθητών γίνεται με βάση εξετάσεις που διασκορπίζονται στη διάρκεια του σχολικού έτους (καταργούνται οι επαναληπτικές εξετάσεις στο τέλος κάθε έτους), εργασίες και ένα πλέγμα περιγραφικής αξιολόγησης, που επεκτείνεται σε όλη τη διάρκεια της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Προτείνεται η ενοποίηση των κατευθύνσεων των μαθημάτων (ενδεικτικά: σε 3 ή 4, όπως [α] Γλώσσες και Πολιτισμός, [β] Μαθηματικά, [γ] Τέχνες, [δ] Εισαγωγή στην κουλτούρα των Φυσικών και [ε] των Κοινωνικών Επιστημών) και η αντίστοιχη ενοποίηση των ειδικοτήτων που διδάσκουν τα μαθήματα, αφού κατά την Επιτροπή «δεν αναζητούμε “ειδικούς”, ή καλύτερα υποτιθέμενους ειδικούς, για να

διδάξουν». Ετσι οι εκπαιδευτικοί θα οδηγηθούν αναγκαστικά είτε στη μετεκπαίδευση («όσοι μπορούν και θέλουν») είτε στη μετάταξη («όσοι δεν μπορούν ή και δεν θέλουν»).

Από τα γενικά στοιχεία, που αφορούν όλη τη δεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση (Δημοτικό, τετρατάξιο Γυμνάσιο) σταχυολογούμε:

Τη σύνδεση της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με την αξιολόγησή τους και την επαγγελματική τους ανέλιξη, καθώς η πρόταση αναφέρει την «εξασφάλιση κινήτρων» γι' αυτή.

Την κατάρτιση νέου Καθηκοντολόγιου των εκπαιδευτικών που θα περιγράφει τον τρόπο άσκησης των καθηκόντων τους, αλλά και τον τρόπο ελέγχου τους (αξιολόγηση, πειθαρχηση στα νέα δεδομένα).

Τη σύνδεση «των πρωτοβουλιών ανάληψης προγραμμάτων» και «διοικητικής εργασίας» με το πλέγμα αξιολόγησης («αναγνώριση της προσφοράς εργασίας των εκπαιδευτικών»).

Τη «διερεύνηση των δυνατοτήτων χρήσης της δομής και των χώρων του σχολείου σε συνεργασία με την τοπική κοινότητα κατά τις απογευματινές ώρες». Το στοιχείο αυτό πρέπει να το δούμε σε συνάρτηση με την «αυτοτέλεια» της σχολικής μονάδας, ως προς το σκέλος της συνολικής αξιολόγησής της και της αποκόμισης «πρόσθετων πόρων».

Τη «βάπτιση» του σχολείου για λόγους συμβολικούς και για την εξασφάλιση ταυτότητας». Η ρύθμιση αυτή δεν είναι τόσο αθώα. Εντάσσεται στο πλέγμα κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων μαζί με τα διαφοροποιημένα και ευέλκτα προγράμματα σπουδών στον καπιταλισμό με παρούσες τις ταξικές διαφορές από περιοχή σε περιοχή και από κοινωνικό στρώμα σε άλλο.

Την «ενοποίηση της οργανωτικής δομής της (τώρα δεκάχρονης) υποχρεωτικής εκπαίδευσης (σε ολοήμερη βάση)». Το σημείο αυτό αμφιβάλλουμε αν μπορεί να πραγματοποιηθεί, καθώς απαιτούνται πρόσθετα κονδύλια, εκτός κι αν πάμε και στο Γυμνάσιο σε ζώνες εκπαιδευτικών και στην τεχνητή δημιουργία πλεονασμάτων ωρών από το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών με την αναμόρφωση των ωρολόγιων προγραμμάτων (π.χ. τί σημαίνει «δημιουργία ωρολόγιων ενοτήτων σε βάρος της πολυδιάσπασης των ωρών»);).

◆ Το Λύκειο θα είναι διετές.

Σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής δύο θα είναι τα υποχρεωτικά μαθήματα για όλους τους μαθητές: η Νεοελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία και τα Αγγλικά.

Διαφοροποίηση εισάγεται όμως και μέσα στο Λύκειο, όχι άσχετη από το κοινωνικό status των παιδιών. Η διαφοροποίηση στο πρόγραμμα και ο διαχωρισμός των μαθητών γίνεται στη συνέχεια με τη δυνατότητα διαμόρφωσης του «ατομικού προγράμματος» του μαθητή. Κάθε μαθητής θα συμπληρώνει το πρόγραμμά του με επιλογή τεσσάρων ακόμα μαθημάτων, από 4 ομάδες (ένα από κάθε ομάδα): Μαθηματικά-Πληροφορική, Φυσικές Επιστήμες, Ανθρωπιστικές Επιστήμες, Πολιτισμός και Τέχνη.

Θα έχει επίσης τη δυνατότητα να επιλέξει και ένα δεύτερο μάθημα από την ομάδα της ειδικότητας που προτιμά.

Ο διαχωρισμός των μαθητών συνεχίζεται με την καθιέρωση του δίπολου: βασικό επίπεδο μαθημάτων και υψηλό επίπεδο μαθημάτων. Όλα τα μαθήματα θα προσφέρονται σε δύο επίπεδα: το βασικό και το υψηλό. Για να πάρει κανείς Εθνικό Απολυτήριο, θα πρέπει να επιλέξει τουλάχιστον τρία από τα έξι μαθήματα σε υψηλό επίπεδο. Έχει τη δυνατότητα να πάρει και περισσότερα μαθήματα σε υψηλό επίπεδο «είτε λόγω ενδιαφέροντος είτε για να διευκολυνθεί στις σπουδές του». Η παρακολούθηση στα μαθήματα θα αντιστοιχηθεί με διεθνείς μονάδες, ώστε να διευκολύνεται η κυκλοφορία των μαθητών/μελλοντικών φοιτητών σε άλλα εκπαιδευτικά συστήματα στο εξωτερικό.

Κάθε ομάδα, εκτός της τελευταίας, έχει μαθήματα βασικού και υψηλού επιπέδου.

Γι' αυτούς που δε θα αντέξουν τη δοκιμασία του Λυκείου προβλέπεται η χορήγηση ενός απλού «πιστοποιητικού αποφοίτησης», στο οποίο απλώς θα αποτυπώνεται ο χρόνος παρακολούθησης καθώς και η ακαδημαϊκή τους επίδοση κατά το διάστημα παρακολούθησης. Το εν λόγω πιστοποιητικό δεν θα έχει καμιά απολύτως αξία αφού οι κάτοχοί του δε θα έχουν δικαίωμα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, καθώς δεν είναι ισότιμο με το Εθνικό Απολυτήριο.

Το εβδομαδιαίο πρόγραμμα διδασκαλίας για τα έξι μαθήματα (2 υποχρεωτικά και 4 επιλογής από τις ομάδες μαθημάτων) θα έχει διάρκεια 27 ώρες. Προστίθενται επιπλέον

3 ώρες Φυσικής Αγωγής και 2 ώρες μελέτη στις οποίες ο μαθητής είτε θα μπορεί να εργάζεται ετοιμάζοντας το εκτεταμένο δοκίμιο (σ.σ. αναφέρουμε σχετικά αμέσως παρακάτω) ή εργασία για κάποιο μάθημα ή να συνεργάζεται με τον ατομικό του σύμβουλο ή να λύνει απορίες με κάποιον διαθέσιμο εκπαιδευτικό.

Υποχρέωση του μαθητή θα είναι επίσης η συγγραφή εκτεταμένου δοκίμιου και η συμμετοχή σε δράσεις εθελοντισμού και κοινωνικής ευαισθησίας.

Το εκτεταμένο δοκίμιο θα ολοκληρώνεται στη Β Λυκείου. Θα αναφέρεται σε θέμα επιλογής του μαθητή, που θα το επεξεργάζεται σε όλη τη διάρκεια της χρονιάς με την καθοδήγηση και βοήθεια επιμορφωμένου καθηγητή του σχολείου. Το δοκίμιο θα βαθμολογείται, συμμετέχοντας με συντελεστή βαρύτητας στον τελικό βαθμό του Εθνικού Απολυτηρίου.

Είναι κατανοητό ότι η απόδοση στο εκτεταμένο δοκίμιο είναι ευθέως ανάλογη της γενικότερης παιδείας του μαθητή, που έχει άμεση σχέση με το οικονομικό-μορφωτικό-πολιτιστικό background της οικογένειάς του και με τη βοήθεια που αυτή μπορεί να του προσφέρει. Η βοήθεια και η επιβλεψη από τον καθηγητή δεν μπορεί να καλύψει το κενό εκεί που υπάρχει, ιδίως αν πάρουμε υπόψη ότι οι σχολικές βιβλιοθήκες είναι είδος υπό εξαφάνιση ενώ και ο χειρισμός του προσφερόμενου υλικού από τον μαθητή δεν είναι άσχετος από τη γενικότερη προσωπικότητά του και τις ιδιαίτερες ικανότητές του.

Θέλοντας να προσδώσουν άρωμα σοσιαλισμού και διαμόρφωσης κοινωνικής συνείδησης οι συριζαίοι προτείνουν ως προϋπόθεση για την απόκτηση του Εθνικού Απολυτηρίου τη συμμετοχή σε «πρόγραμμα κοινωνικής εργασίας».

Σύμφωνα με την Επιτροπή: «Τέτοιες δράσεις θα είναι, για παράδειγμα, η προσφορά εργασίας σε μία δομή της τοπικής αυτοδιοίκησης, η συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα της ειδικής αγωγής, των προσφυγικών ομάδων, η βοήθεια σε κατ'οίκον προγράμματα για ηλικιωμένους, τραυματίες κλπ., σε προγράμματα περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος όπως είναι η αναδάσωση και καθαριότητα του σχολείου ή κοινών χώρων, και άλλες παρόμοιες δράσεις. Ο συντονισμός των προγραμμάτων αυτών θα γίνεται από εκπαιδευτικούς του σχολείου, οι οποίοι θα έχουν την ευθύνη της παρακολούθησης της πορείας των μαθητών, αλλά και της υποστήριξής τους όπου χρειαστεί».

Τα παραπάνω μόνο μειδιάματα προκαλούν, καθώς όλες οι κυβερνήσεις των μνημονίων έχουν ξεπατώσει κάθε κοινωνική δομή, έχουν αφήσει απλήρωτους τους εργαζόμενους σ' αυτές, αδιαφορούν για την προστασία του περιβάλλοντος και ασκούν μια άνευ προηγουμένου αντιδασική πολιτική.

Η συμμετοχή στο «πρόγραμμα κοινωνικής εργασίας» είναι προϋπόθεση για να συμμετάσχει ο μαθητής στις εξετάσεις του Εθνικού Απολυτηρίου.

Η χορήγηση απλού «αναλυτικού περιγραφικού πιστοποιητικού για τα δύο χρόνια του Λυκείου» γίνεται εφόσον ο μαθητής «δεν επιθυμεί να πάρει μαθήματα στο υψηλό επίπεδο, ή δεν επιθυμεί να παρακολουθήσει το πρόγραμμα κοινωνικής εργασίας, ή δεν επιθυμεί να συμμετάσχει στις τελικές εξετάσεις».

Τη διαδικασία επιλογής μαθημάτων και γενικότερα τη διαδικασία διάρθρωσης του προγράμματος σπουδών που θα παρακολουθούν οι μαθητές θα διευκολύνει ο «καθηγητής σύμβουλος». Οι καθηγητές θα καταρτιστούν για το σκοπό αυτό και η εργασία αυτή θα είναι μέρος των εξωδιδασκικών τους υποχρεώσεων.

Ας σημειωθεί εδώ ότι οι εκπαιδευτικοί θα έχουν υποχρεωτική παρουσία 30 ωρών στο σχολείο ασχέτως των ωρών που διδάσκουν. Κοντολογίς, γίνεται εξίσωση του διδακτικού με το εργασιακό ωράριο.

Απόκτηση Εθνικού Απολυτήριου

Το Εθνικό Απολυτήριο αποκτάται μετά από γραπτές εξετάσεις στο τέλος της Β Λυκείου. Η διαδικασία στην Α και Β Λυκείου είναι ενιαία. Δεν υπάρχουν εξετάσεις στην Α Λυκείου. Η επίδοση κρίνεται στις τελικές εξετάσεις και το Εθνικό Απολυτήριο Λυκείου αποτελεί το κατώφλι για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η ύλη είναι αυτή της τελευταίας τάξης του Λυκείου (Β ΤΑΞΗ), αλλά θεωρείται ότι ο μαθητής γνωρίζει και αυτά που διδάχτηκε κατά την προηγούμενη τάξη (Α ΤΑΞΗ).

Τα θέματα ορίζονται είτε με ενιαία διαδικασία (λ.χ. από τον οργανισμό εξετάσεων ώστε να έχουν σταθμισμένη δυσκολία), είτε είναι διαφορετικά για κάθε Λύκειο, αλλά θα προέρχονται από μία κοινή βάση θεμάτων.

Δηλαδή έχουμε τη λαιμητόμο των πανελλαδικών εξετάσεων, τις οποίες υποτίθεται ότι θα καταργούσαν οι συριζαίοι. Επίσης έχουμε θριαμβευτική επαναφορά της τράπεζας θεμάτων, η κατάργηση της οποίας ήταν ένα από τα προεκλογικά ψέματα των συριζαίων για να κερδίσουν τις εκλογές. Τώρα, λοιπόν, βρίσκει δικαίωση η απόφαση Μπαλτά, μετά από τις παλινωδίες με τα διαφορετικά λεγόμενα του Κουράκη, ότι η τράπεζα θεμάτων παραμένει ως «συμβουλευτικό» εργαλείο για μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Στο βαθμό του Απολυτήριου προσμετράται με σοβαρό ποσοστό (μένει να αποσαφηνιστεί), η επίδοση στο εκτεταμένο δοκίμιο, καθώς και η αξιολόγηση συγκεκριμένων εργασιών που κάνει ο μαθητής κατά τη διάρκεια της Β Λυκείου πάνω σε διάφορα μαθήματα και σε θέματα που κάθε χρόνο κατατίθενται σε μία λίστα από την οποία ο μαθητής καλείται να επιλέξει. Η αξιολόγηση των εργασιών αυτών γίνεται ενδοσχολικά, ο βαθμός έχει μικρή συμμετοχή στον τελικό βαθμό του Απολυτήριου, δειγματοληπτικά δε τα σχολεία θα καλούνται να στείλουν κάποιες εργασίες μαθητών τους για έλεγχο ως προς την εγκυρότητα της βαθμολόγησής τους.

Τέλος, για να συμμετάσχει ο μαθητής στην όλη διαδικασία θα πρέπει να έχει ανταποκριθεί στο «πρόγραμμα κοινωνικής εργασίας».

Στο βαθμό προσμετράται και ο προφορικός βαθμός, τουλάχιστον

κατά το ένα τρίτο.

Εξεταστική καρμανιόλα

Το Εθνικό Απολυτήριο δεν είναι η μόνη προϋπόθεση για την εισαγωγή στις σχολές υψηλής ζήτησης. Απαιτούνται νέες εξετάσεις ή άλλες πρόσθετες διαδικασίες που θα ορίσουν οι σχολές. Για τις σχολές χαμηλής ζήτησης (κυρίως τμήματα των ΤΕΙ) δεν θα απαιτούνται εξετάσεις. Αλλά εκεί έτσι κι αλλιώς στην ουσία οι εξετάσεις δεν έπαιζαν ρόλο αφού οι υποψήφιοι εισάγονταν με βαθμολογίες πολύ κάτω από τη βάση. Τώρα με τη ρύθμιση αυτή επιχειρείται να μειωθεί το κόστος με τον περιορισμό των υποψηφίων που προσέρχονται στις εξετάσεις εισαγωγής.

Οι συριζαίοι, όμως, επέλεξαν και έναν άλλο πονηρό και εύσχημο συνάμα τρόπο να κλείσουν περιφερειακά τμήματα Πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

Με το πρόσχημα ότι οι υποψήφιοι κατά κανόνα δεν εισάγονται στη σχολή πρώτης προτίμησής τους πριμοδοτούν τις ελάχιστες δηλώσεις σχολών με τον λεγόμενο συντελεστή προτεραιότητας, ο οποίος λειτουργεί και ως συντελεστής κατάταξης.

Ισχυρίζονται ότι «η διευθέτηση αυτή βασίζεται σε μια αρχή ανταποδοτικότητας η οποία αποσκοπεί να εξασφαλίσει όσο το δυνατό περισσότερο τη δικαιοσύνη ανάμεσα στη βούληση του ενός και στη βούληση των πολλών». Και ότι «όσο λιγότερες είναι οι επιλογές, τόσο ισχυρότερη θεωρείται ότι είναι η βούληση των υποψηφίων».

Πρακτικά ο συντελεστής προτεραιότητας για την πρόσβαση σε ένα τμήμα εξαρτάται από τον αριθμό των επιλογών. Όσο λιγότερες είναι οι επιλογές, τόσο ισχυρότερος είναι ο συντελεστής επιλογής.

Αν ένας φοιτητής επιλέξει μόνο ένα τμήμα για εισαγωγή, επιβραβεύεται με το μέγιστο συντελεστή βαρύτητας (100%) για την επιλογή του και αποκτά ισχυρό προβάδισμα έναντι όλων των άλλων. Αν επιλέξει δύο τμήματα τότε οι συντελεστές διαφοροποιούνται σε 65% για την πρώτη επιλογή του και 35% για τη δεύτερη, αν επιλέξει τρία τμήματα τότε επιμερίζεται σε 55% για την πρώτη επιλογή, 30% για τη δεύτερη και 15% για την τρίτη. Ο συντελεστής βαρύτητας συνεχίζει να δίνει φθίνουσες τιμές ακόμη και για τον φοιτητή που θέλει να περιλάβει 10 επιλογές τμημάτων, μετά τις οποίες

γίνεται μηδενικός.

Η ρύθμιση αυτή είναι βέβαιο ότι θα πλήξει ανεπανόρθωτα τα περιφερειακά τμήματα, τα οποία θα οδηγηθούν σε λουκέτο, αφού η πριμοδότηση των επιλογών σε συνδυασμό με το γεγονός ότι στην Αττική και τη Θεσσαλονίκη κατοικεί το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, θα αδειάσουν από φοιτητές τα τμήματα των ΤΕΙ και κάποια των ΑΕΙ που βρίσκονται στην επαρχία (αυτά τα τμήματα αποτελούσαν το «πηγάδι» στο οποίο κατέληγαν οι υποψήφιοι όταν δεν έπαιναν τις σχολές πρώτης προτίμησής τους).

Η πριμοδότηση, όμως, της πρώτης προτίμησης με το μέγιστο συντελεστή είναι ταυτόχρονα και μια ταξική επιλογή. Γιατί διευκολύνει και αβαντάρει αφάνταστα τους υποψήφιους από τα υψηλά κοινωνικά στρώματα, που κατά κανόνα έχουν τα «προσόντα» και διεκδικούν θέση στις σχολές υψηλής ζήτησης.

Τσουνάμι συγχωνεύσεων-καταργήσεων

Όλα αυτά προϋποθέτουν τμήματα με ελάχιστο αριθμό 20 μαθητών. Πάμε, λοιπόν, σε πληθωρικά τμήματα, που καθιστούν την εκπαιδευτική διαδικασία Γολγοθά για μαθητές και εκπαιδευτικούς (ειδικά αν σκεφτούμε ότι τώρα απαιτείται και η εκπόνηση εκτεταμένου δοκίμιου και άλλες εργασίες κατά τη διάρκεια της χρονιάς, που θα εποπτεύονται και θα καθοδηγούνται από καθηγητές και ότι όλα αυτά θα έχουν λόγο στη διαμόρφωση του βαθμού του Εθνικού Απολυτήριου).

Στο κείμενο της Επιτροπής αναφέρεται επί λέξει ότι «Τα μαθήματα αυτά θα γίνει προσπάθεια να προσφέρονται όλα». Αυτό σημαίνει ότι θα υπάρχουν Λύκεια, κυρίως στην απομακρυσμένη επαρχία, που τα μαθήματα δε θα μπορούν να διδαχθούν όλα γιατί δε θα υπάρχουν οι αντίστοιχες ειδικότητες εκπαιδευτικών (το πρόβλημα της αδιοριστίας είναι γνωστό και τα μνημόνια έχουν βάλει τέλος στους διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών).

Πώς θα λυθεί το πρόβλημα; Με εκτεταμένες συγχωνεύσεις γειτονικών Λυκείων λέει η Επιτροπή. Βέβαια, λέγεται ότι για τις ορεινές και νησιωτικές περιοχές θα ληφθεί ειδική μέριμνα και ότι εκεί οι μαθητές για «να παρακολουθήσουν όποια επιλογή θέλουν, θα εφαρμοστούν σύγχρονες

διαδικασίες τηλεκπαίδευσης». Εδώ φυσικά γελάμε, καθώς τα μνημόνια έχουν καταστήσει ανεπίτρεπτη κάθε περαιτέρω δαπάνη.

Εκείνο που τελικά θα γίνει θα είναι ο συνωστισμός των μαθητών στα μεγαλύτερα αστικά κέντρα.

«Πλάτες» στους καπιταλιστές της εκπαίδευσης

Όπως αναφέραμε στην αρχή, το πρόγραμμα του νέου διετούς Λυκείου και η απόκτηση στη συνέχεια του Εθνικού Απολυτήριου αποτελούν πανομοιότυπη εκδοχή του Διεθνούς Απολυτήριου (International Baccalaureate).

Το Διεθνές Απολυτήριο είναι ένα διετές πρόγραμμα σπουδών (διευθύνεται από ιδιωτικό οργανισμό αναγνωρισμένο από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο) που εφαρμόζεται στις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου από τα πλέον ακριβά ιδιωτικά σχολεία και στη χώρα μας. Οι μαθητές που το παρακολουθούν έχουν τη δυνατότητα άμεσης πρόσβασης σε πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Συνεπώς, είναι ένα πρόγραμμα που ευνοεί τους γόνους των «καλών οικογενειών» και ταυτόχρονα ικανοποιεί τα επιχειρηματικά συμφέροντα της δραστηριοποιούνται στον τομέα της εκπαίδευσης στη χώρα μας και στο εξωτερικό. Είναι από τη φύση του ελιτίστικο, καθώς περιορίζεται σε συγκεκριμένο εύρος μαθημάτων και γνώσεων που απαιτούν οι σύγχρονες ανάγκες της ευρωπαϊκής καπιταλιστικής αγοράς εργασίας (η υποχρεωτική γνώση των Αγγλικών σε υψηλό επίπεδο είναι ένδειξη της παραπάνω παραδοχής). Είναι «ένας μελετημένος συνδυασμός της εξειδίκευσης που απαιτείται σε ορισμένα εκπαιδευτικά συστήματα και του ακαδημαϊκού εύρους που προτιμάται σε άλλα».

Όπως αναφέρεται στις ιστοσελίδες των ιδιωτικών σχολείων (εκπαιδευτήρια Γείτονα, Ο Πλάτων, κολέγιο Ψυχικού, κ.λπ.) το πρόγραμμα του International Baccalaureate περιλαμβάνει δυο υποχρεωτικά μαθήματα (γλώσσα-λογοτεχνία και άριστη γνώση της Αγγλικής) και την επιλογή τεσσάρων μαθημάτων από 4 ομάδες πανομοιότυπες με αυτές της πρότασης της Επιτροπής Λιάκου. Υπάρχουν επίσης τα διαφορετικά επίπεδα μαθημάτων (Standard Level - high level), η υποχρέωση των μαθητών να επιλέξουν τρία υψηλού επιπέδου, η εκπόνηση του εκτεταμένου δοκίμιου (Extended Essay) και η κοινωνική εργασία [Creativity, Activity, and Service (CAS) Program].

Αντί, λοιπόν, του ενός και μόνο γενικού σχολείου της γενικής και πολυτεχνικής μόρφωσης για όλα τα παιδιά (όλα αυτά δεν αναφέρονται ούτε για τα μάτια, μιας και η πραγματοποίησή τους είναι ασύμβατη με το αστικό σχολείο στον καπιταλισμό), οι συριζαίοι επιλέγουν το ελιτίστικο Λύκειο, ένα Λύκειο για λίγους κι εκλεκτούς, κάνοντας τις «πλάτες» στους εμπόρους της γνώσης ντόπιους και ξένους.

Αξιολόγηση εκπαιδευτικών

Η πρόταση της Επιτροπής αφήνει να διαφανούν και κάποια από τα κριτήρια που θα χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Αυτά είναι:

◆ Η πρωτοβουλία ανάληψης διαφόρων καινοτόμων προγραμμάτων και της διοικητικής εργασίας.

◆ Η σύνδεση της επιμόρφωσης με την επαγγελματική ανέλιξη.

◆ Ο βαθμός ανταπόκρισης στις απαιτήσεις του νέου Καθηκοντολόγιου.

◆ Η ανάληψη θέσης «καθηγητή-συμβούλου» μετά από επιμόρφωση. Η βαθμολογία που αυτός θα βάζει στο εκτεταμένο δοκίμιο θα ελέγχεται και θα αποτελεί κριτήριο αξιολόγησης του εκπαιδευτικού («δειγματοληπτικά δε τα σχολεία θα καλούνται να στείλουν κάποιες εργασίες μαθητών τους για έλεγχο ως προς την εγκυρότητα της βαθμολόγησής τους»).

◆ Η ανταπόκριση των «καθηγητών-συμβούλων» στις απαιτήσεις του νέου Λυκείου: σύμβουλος στην επιλογή των μαθημάτων από τον μαθητή, βοηθός του στην εκπόνηση εργασιών, βοηθός, σύμβουλος και καθοδηγητής στο πρόγραμμα κοινωνικής εργασίας. Η ανταπόκριση θα αξιολογείται με βάση φυσικά τις επιδόσεις των μαθητών σε όλες τις δραστηριότητες (μαθήματα, εκτεταμένο δοκίμιο, εργασίες, πρόγραμμα κοινωνικής εργασίας).

◆ Η ταύτιση ή απόκλιση του προφορικού βαθμού από τις γραπτές επιδόσεις των μαθητών (ο προφορικός βαθμός θα προσμετράται τουλάχιστον κατά το ένα τρίτο στο βαθμό του Εθνικού Απολυτήριου, άρα θα ελέγχεται η «αντικειμενικότητά» του): «οι εκπαιδευτικοί νιώθουν το φορτίο της ευθύνης αφού η αξιολόγηση που θα κάνουν επηρεάζει άμεσα ένα παιδί, ενώ πολύ εύκολα τους θέτεις προ των ευθυνών τους διότι θα βλέπουμε αμέσως ποιος εκπαιδευτικός έχει υπερβολικές αποκλίσεις στην αξιολόγησή του από τον γραπτό βαθμό και αυτό θα αποτελέσει ένα από τα κριτήρια αξιολόγησης του ίδιου».

◆ Η αξιολόγηση γενικά του εκπαιδευτικού έργου και της σχολικής μονάδας θα έχει άμεσο αντίκτυπο στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Σε όλα αυτά πρέπει να συνυπολογίσουμε το «δυναμικό» «Πλαίσιο Εκπαιδευτικών Προσόντων» για όλους τους εκπαιδευτικούς, τον τρόπο διορισμού τους με διαγωνισμό ΑΣΕΠ ή και άλλες προϋποθέσεις, την υποχρεωτική διετή εισαγωγική επιμόρφωση, κατά τη διάρκεια της οποίας ο εκπαιδευτικός αναλαμβάνει και εργασία, όντας, όμως, δόκιμος (Ν. 3848/2010, αρ. 4., που ψηφίστηκε επί εποχής Διαμαντοπούλου).

Τέλος, διευκρινίζεται ότι στο τέλος της διετούς επιμόρφωσης, θα παρέχεται πιστοποίηση, που θα του επιτρέψει να αναλάβει έργο ως μόνιμος. Σε περίπτωση αποτυχίας θα παρέχεται στον εκπαιδευτικό μια δεύτερη ευκαιρία. Για να αποφευχθεί ο πανικός και οι κακοί συνειρμοί αναφέρεται: «Στις ελάχιστες αυτές περιπτώσεις θα εξετάζεται κάθε περίπτωση ξεχωριστά ώστε να διερευνηθούν λύσεις προσαρμοσμού σε διοικητικές εργασίες στην εκπαίδευση».

Στο βάθος πάντα, βέβαια, κараδοκεί ο φασιστικός Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας που για ευνόητους λόγους δεν αναφέρεται στο κείμενο.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Η στήλη έχει στείλει δελτίο ρύπου με το οποίο (ω, πύο) ανακοινώνει μετά λύπης -και ίσως προς μεγάλη απογοήτευση πολλών- ότι δεν πρόκειται να ασχοληθεί (asshole ήθη) με τον Κοκό (Ντεγκρέτσια), τον Σκάι, τη Σία και σία. Δεν είναι μόνο (δένει, ναι, μ' όνο) η απόλυτη απαξίωση και άπαξ ίωση. Είναι και ότι δεν έχει την επιστημονική κατάρτιση να υποκαταστήσει την ψυχιατρική.

«Η παραγωγή γίνεται για το κέρδος και όχι για τη χρήση. Δεν υπάρχει καμία εξασφάλιση ότι όλοι οι πρόθυμοι και ικανοί για εργασία άνθρωποι θα βρίσκουν πάντα δουλειά -πάντα

υπάρχουν στρατιές ανέργων. Ο εργάτης πάντα φοβάται ότι θα χάσει τη δουλειά του. Η τεχνολογική πρόοδος έχει συχνά σαν αποτέλεσμα την μεγαλύτερη ανεργία αντί να ξαλαφρώνει τους εργάτες από την πολλή δουλειά. Το κίνητρο του κέρδους μαζί με τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους καπιταλιστές, είναι υπεύθυνα για την αστάθεια στην συσσώρευση και χρησιμοποίηση του κεφαλαίου, πράγμα που οδηγεί σε συνεχώς αυξανόμενες σοβαρές κρίσεις. Ο απεριόριστος ανταγωνισμός οδηγεί στην τεράστια φθορά εργασίας και στον ευνουχισμό της κοινωνικής συνείδησης των ατόμων. Αυτόν τον ευνουχισμό των ατόμων τον θεωρώ σαν το μεγαλύτερο κακό του καπιταλισμού. Όλο το εκπαιδευτικό σύστημα πάσχει από αυτό. Μια υπερβολική ανταγωνιστική διάθεση μοποιάζεται στον φοιτητή που μαθαίνει να λατρεύει την άπληστη επιτυχία σαν προϋπόθεση για την μελλοντική καριέρα» (Albert Einstein).

Κυκλοφορεί, λέει, στις 6 Ιουνίου «Το κόκκινο τανγκό» των Κώστα Κουτσομύτη και Ευάγγελου Μαυρουδλή. Παραθέτουμε το σχετικό δελτίο Τύπου για να... είμαστε έτοιμοι: «Στις 29 Μαΐου 1945 μια βρετανική Ντακότα φέρνει στην Αθήνα τον Νίκο Ζαχαριάδη, κρατούμενο μέχρι τότε στο Νταχάου. Οι οπαδοί της Αριστεράς τον υποδέχονται σαν μεσσία. Στις δύσκολες συνθήκες της εποχής, και ενώ μαίνεται η λευκή τρομοκρατία, εκείνος επαγγέλλεται τη συμφιλίωση. Οι επιλογές του όμως εντείνουν τη σύγκρουση και ο εμφύλιος πόλεμος, με τις καταστροφικές για τη χώρα συνέπειες, οδηγεί τον ίδιο και τους συντρόφους του στην εξορία. Εκεί νέες συγκρούσεις προκαλούν την πτώση του. Εκτοπισμένος, στη συνέχεια, στη Σιβηρία από το καθεστώς στο οποίο αφιερώθηκε, απομονωμένος, υπό εικοσιτετράωρη αστυνομική παρακολούθηση, δίνει τέλος στη ζωή του μετατρέποντας σε αυτοσχέδια αγχόνη το σωλήνα του καλοριφέρ.

Το κόκκινο τανγκό αποτελεί μια μυθιστορηματική ψυχογραφία του ανθρώπου που θεωρήθηκε ο «θεός» της Αριστεράς. Στις σελίδες του οι μυθιστορηματικοί χαρακτήρες συνυπάρχουν με ιστορικά πρόσωπα, όπως ο Νίκος Μπελογιάννης, ο αρχιστράτηγος του Δημοκρατικού Στρατού Μάρκος Βαφειάδης, αλλά και οι γυναίκες που ερωτεύθηκαν τον Νίκο Ζαχαριάδη, η Μάνια Νοβίκοβα και η Ρούλα Κουκούλου. Με κινηματογραφικό τρόπο, τα γεγονότα παρουσιάζονται πρισματικά, ζωντανώντας την εποχή που σημάδεψε τη νεότερη ελληνική ιστορία. Ένα επικό μυθιστόρημα για τον άνθρωπο που ταυτίστηκε με τη μεγαλύτερη τραγωδία της χώρας».

«Κι εσύ άνθρωπε σπουδαγμένη, εσύ που θυσιάσες μιαν ολόκληρη ζωή πάνω στην εργασία σου, εσύ λυγίζεις την πλάτη σου και παρακολουθείς προσεκτικά τους νόμους που τα έκφυλα κτήνη θα ψηφίσουν στο μεσοδιάστημα μεταξύ δύο οργίων, κατά τους μήνες της διασκέδασής τους στην πρωτεύουσα» (Luigi Molinari - «Η παρακμή του συνταγματικού δικαίου»).

Το σημαντικό έργο της διάσωσης των πελαργών συνεχίζει η ΔΕΗ, όπως μετριοφρόνως ενημερώνει τον Τύπο. Τι απομένει τώρα πέρα από την ανταπόδοση; Είθε οι πελαργοί να διαώσουν τη ΔΕΗ...

«Κάθε εξουσία θεσπίζει ασφαλώς νόμους για το δικό της συμφέρον, η δημοκρατία δημοκρατικούς, η τυραννία τυραννικούς και οι άλλες το ίδιο. Αφού θεσπίσουν νόμους, ορίζουν πως τούτο είναι δίκαιο για τους υπηκόους τους, το δικό τους συμφέρον, και τιμωρούν αυτόν που τους παραβαίνει ως παράνομο και άδικο. Αυτό λοιπόν φίλε μου είναι που λέω, πως σε όλες τις πόλεις δίκαιο είναι το ίδιο, αυτό που είναι και το συμφέρον της άρχουσας τάξης. Αυτή λοιπόν εξουσιάζει, άρα συμβαίνει για κάθε λογικό άνθρωπο παντού το δίκαιο να είναι το ίδιο, το συμφέρον δηλαδή του ισχυρότερου» (Πλάτων - «Πολιτεία»).

Κοκκινούσκουφίτσα

Ενώ μιλούν για... δικαστική ομηρία τους!

Παρελκύουν τη δίκη οι νεοναζί

Από τη συνεδρίαση της 25ης Μάη, που όλοι περίμεναν να ξαναρχίσει η δίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής, καθώς οι Δικηγορικοί Σύλλογοι έδωσαν άδεια στα μέλη τους να συμμετάσχουν, έγινε εξόφθαλμη η τακτική του βασιικού πυρήνα των συνηγόρων υπεράσπισης των χρυσαυγιτών να παρελκύουν τη δίκη για όσο καιρό θα διαρκεί η αποχή των δικηγόρων. Πάτησαν στο λάθος των Δικηγορικών Συλλόγων Αθήνας και Πειραιά που για να δώσουν άδεια παράστασης στους συνηγόρους της πολιτικής αγωγής, χαρακτήρισαν τον περιοριστικό όρο του κατ' οίκον περιορισμού του δολοφόνου Ρουπακιά ως προσωρινή προφυλάκιση. Γι' αυτό και οι Δικηγορικοί Σύλλογοι, αν θέλουν να συνεχιστεί η δίκη των νεοναζί, οφείλουν να διευρύνουν την άδεια και να συμπεριλάβουν και τις περιπτώσεις κατηγορούμενων που τους έχει επιβληθεί κατ' οίκον περιορισμός.

Πέρα, όμως, από τα τυπικά στοιχεία της υπόθεσης, εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως με αυτή του τη στάση ο στενός πυρήνας των συνηγόρων υπεράσπισης των χρυσαυγιτών τους αφαιρεί το επιχεί-

ρημα ότι τελούν υπό δικαστική ομηρία διάρκειας. Αν θέλουν πραγματικά να γίνει η δίκη, δεν έχουν παρά να πάρουν και αυτοί άδεια και να παραιτηθούν από την υποβολή ενστάσεων κατά των αδειών που έδωσαν οι Δικηγορικοί Σύλλογοι στους συνηγόρους της πολιτικής αγωγής. Και βέβαια, δεν πείθει κανέναν ο ισχυρισμός τους ότι δεν είχαν ενημερωθεί έγκαιρα από τους συνηγόρους της πολιτικής αγωγής για την άδεια που έλαβαν, προκειμένου να έχουν το χρόνο να την προσβάλουν.

Το δικαστήριο, βέβαια, δεν έχει καμία αρμοδιότητα να κρίνει τα κριτήρια με τα οποία οι Δικηγορικοί Σύλλογοι δίνουν άδεια στα μέλη τους. Αυτό το ξέρουν πολύ καλά και οι υπερασπιστές των νεοναζί. Ομως, προκειμένου να κλωσιεργήσουν, προσέφυγαν στο δικαστήριο, κάνοντας πως δεν αντιλαμβάνονται ότι αυτό είναι εξ ορισμού λάθος. Το δικαστήριο δεν είχε άλλη επιλογή από το να απορρίψει το αίτημά τους.

Ομως, νομικό «σάλτο» έκανε και η προεδρεύουσα του δικαστηρίου Μ. Λεπενιώτη, με την επιμονή της να διορίσει αυτεπαγγέλτως κάποιους από τους

παριστάμενους υπερασπιστές των νεοναζί σε άλλους νεοναζί κατηγορούμενους, των οποίων οι συνηγόροι δεν είχαν πάρει άδεια ή (σε μία περίπτωση) είχαν αποχωρήσει. Αφού επέλεξε να διορίσει συνηγόρους προκειμένου να συνεχιστεί η δίκη, όφειλε να εφαρμόσει το άρθρο 340 του ΚΠΔ, που προβλέπει τη διαδικασία διορισμού συνηγόρων σε κατηγορούμενους για κακούργημα. Επί τουλάχιστον τρεις ώρες διόριζε συνηγόρους από τους παριστάμενους, εισέπραττε αρνήσεις (όπως ήταν αναμενόμενο), διέκοπτε και ανακοίνωνε νέους διορισμούς, για να καταλήξει -μετά από όλη αυτή την ιλαροτραγωδία- να κάνει αυτό που λέει ο νόμος. Δηλαδή, να διορίσει συνηγόρους στους νεοναζί «από τον πίνακα που καταρτίζει κάθε χρόνο τον Ιανουάριο το διοικητικό συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου». Αφού πέρασαν τρεις ώρες ταλαιπωρίας, η προεδρεύουσα «θυμήθηκε» τη διάταξη και προχώρησε στο διορισμό τριών συνηγόρων από τον κατάλογο.

Αναμενόμενο ήταν οι συνηγόροι που αποδέχονται το διορισμό τους να ζητήσουν χρόνο για να ενημερωθούν

επί της δικογραφίας. Το έκαναν στη συνεδρίαση της 30ής Μάη. Μπορεί η προθεσμία που τους δόθηκε να είναι μικρή (μέχρι την Παρασκευή 3 Ιούνη), όμως η παρελκυστική τακτική θα συνεχιστεί με νέους διορισμούς. Γνωρίζουμε δικηγόρο που τον πλεύρισαν και τον ρώτησαν αν δέχεται να αναλάβει κατηγορούμενο χρυσαυγίτη. Γνωρίζουμε ότι δέχτηκε και έτσι, όταν υποβληθεί αίτημα διορισμού, και αυτός ο συνήγορος θα ζητήσει διακοπή προκειμένου να ενημερωθεί. Έτσι, η κίνηση της προεδρεύουσας εφέτη να προχωρήσει σε διορισμούς, προκειμένου να προχωρήσει η δίκη, μετατρέπεται σε μπου-μεραγκ, καθώς οδηγεί σε συνεχείς διακοπές, πράγμα που εξυπηρετεί την παρελκυστική τακτική των νεοναζί.

Το μόνο βέβαιο είναι πως μ' αυτή την παρελκυστική τακτική που εφαρμόζει ο στενός πυρήνας των υπερασπιστών των νεοναζί, τους αφαιρείται ο ισχυρισμός ότι τελούν υπό δικαστική ομηρία. Όπως ανακοίνωσε η προεδρεύουσα, μέσα στον Ιούνιο θα γίνουν συνεδριάσεις στις 3, 9, 13, 24 και 28. Περιμένουμε πότε θα γίνει η επόμενη παρελκυστική κίνηση.

Τρομοδίκη για το σχέδιο Γοργοπόταμος

Η δημοσιότητα ενοχλεί!

Δεν περνάει συνεδρίαση αυτής της τρομοδίκης που η προεδρεύουσα εφέτης Α. Υφαντή να μην προκαλέσει με τις αποφάσεις της. Στη συνεδρίαση της 31ης Μάη στράφηκε αναίτια ενάντια στο συντάκτη της «Κόντρας», αποκαλύπτοντας μ' αυτό τον τρόπο ότι την ενοχλούν τα ρεπορτάζ μας. Όταν ο συντάκτης μπήκε στην αίθουσα του τρομοδικείου και κατευθύνθηκε προς τις θέσεις όπου εδώ και χρόνια κάθονται οι δημοσιογράφοι, αστυνομικοί της φρουράς τον εμπόδισαν. Όταν απευθύνθηκε στην προεδρεύουσα, αυτή του απάντησε ότι πρέπει να καθήσει στις θέσεις των ακροατών.

Δεν ζητήσαμε ποτέ κάποια ιδιαίτερη μεταχείριση, όμως οι θέσεις των ακροατών είναι μακριά, ενώ προεδρεύουσα και εισαγγελέας μιλούν με κλειστά τα μικρόφωνα, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να κάνουμε τη δουλειά μας. Έτσι, **καταργείται η δημοσιότητα της δίκης.**

Σε προηγούμενη συνεδρίαση, όταν ο επικεφαλής της φρουράς αστυνομικός διευθυντής είχε επιχειρήσει να μας απομακρύνει από τις θέσεις κοντά στην έδρα, επικαλούμενος εντολή της προεδρεύουσας, η τελευταία τον «άδειασε» κι εμείς καθήσαμε κανονικά στη θέση μας. Τι μεσολάβησε και άλλαξε η θέση της προε-

δρεύουσας; Προφανώς την ενόχλησαν τα αποκαλυπτικά μας ρεπορτάζ και ο σχολιασμός των ενεργειών της (ιδιαίτερα το ρεπορτάζ για την ανταλλαγή «γαλλικών» με τους κατηγορούμενους). Έτσι, αποφάσισε να μας στείλει στις θέσεις των ακροατών, για να ακυρώσει τη δυνατότητα καταγραφής της δίκης από το δημοσιογραφικό μας κασετόφωνο (με κλειστά μικρόφωνα δεν ακούγεται τίποτα).

Από τους συνηγόρους υπεράσπισης, ο Σπ. Φυτράκης υπέβαλε στο τρομοδικείο αίτημα να μας επιτραπεί να καθήσουμε εκεί που καθόμαστε εδώ και χρόνια, εκεί που η ίδια η προεδρεύουσα επέτρεψε να καθόμαστε σε προηγούμενη συνεδρίαση. Μεταξύ των άλλων ο Σπ. Φυτράκης τόνισε πως η κριτική στο δικαστήριο και στην

προέδρο δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο εκδίκασης. Το τρομοδικείο απέρριψε το αίτημα.

Στη συνέχεια της διαδικασίας διαμαρτυρόμασταν συνέχεια, ότι δεν ακούγονται, για να εισπράξουμε το εξής προσβλητικό σχόλιο απάντηση από την προεδρεύουσα: «Έχετε πρόβλημα με τα αυτιά σας». Της επισημίναμε πως με την τακτική τους να μιλούν εκτός μικροφώνων ουσιαστικά καταργούν τη δημοσιότητα της δίκης. Και βέβαια, θα συνεχίσουμε να διαμαρτυρόμαστε, υπερασπιζόμενοι τη δημοσιότητα της δίκης,

και είμαστε σίγουροι ότι η προεδρεύουσα θα αναγκαστεί να εφαρμόσει τη σχετική πρόβλεψη του ΚΠΔ.

Το αίτημα των συνηγόρων υπεράσπισης να καταργηθεί η παρεμπόμπουσα απόφαση, με την οποία είχαν αποβληθεί οι τρεις κατηγορούμενοι, έγινε δεκτό από το τρομοδικείο, όμως όταν οι συνηγόροι ζήτησαν να μην ξεκινήσει η διαδικασία πριν προσέλθουν στην αίθουσα οι τρεις κατηγορούμενοι, η προεδρεύουσα απάντησε: Δεν πειράζει θα έλθουν σε πέντε λεπτά! Έτσι, η διαδικασία εξέτασης των μαρτύρων για την υπόθεση τοποθέτησης εκρηκτικού μηχανισμού στην είσοδο της ΔΟΥ Κορυδαλλού άρχισε πριν προσέλθουν στην αίθουσα του τρομοδικείου οι

Πολιτικά υπεύθυνος ο υπουργός Ν. Παρασκευόπουλος

Συνεχείς προκλήσεις κατά των πολιτικών κρατούμενων

Εδώ και λίγο καιρό βρίσκεται σε εξέλιξη μια προσπάθεια να μετατραπούν τα κελιά της υπόγειας δής πτέρυγας, που βρίσκεται στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού και στην οποία κρατούνται μια σειρά πολιτικοί κρατούμενοι (17Ν, ΕΑ και ΣΠΦ), σε μπουντρούμια μεσαιωνικού τύπου, με την εφαρμογή μιας τακτικής διαρκών προκλήσεων. Τα τελευταία επεισόδια αυτής της τακτικής διαδραματίστηκαν στα τέλη της προηγούμενης και στις αρχές αυτής της εβδομάδας.

Την Τετάρτη 25 Μάη άρχισαν έργα για την τοποθέτηση πυκνού πλέγματος πάνω από μια νεκρή ζώνη που υπάρχει ανάμεσα στα κελιά των πολιτικών κρατούμενων και το χώρο που βρίσκονται οι δικαστικές αίθουσες. Το πλέγμα αυτό θα κόψει και τον λίγο ήλιο που μπαίνει για κάποιες ώρες στην υπόγεια πτέρυγα και θα μετατρέψει τα κελιά σε ανήλιαγους τάφους. Οι πολιτικοί κρατούμενοι αντέδρασαν άμεσα, τράβηξαν τις μπαλαντζές από τις πρίζες και τα συνεργεία σταμάτησαν.

Οι τεχνικές υπηρεσίες του υπουργείου Δικαιοσύνης, με τις οποίες επικοινωνήσε συνηγόρος των πολιτικών κρατούμενων, δήλωσαν άγνοια για τα έργα. Η φυλακή, με την οποία επικοινωνήσαμε εμείς, δήλωσε ότι δεν κάνει τίποτα χωρίς εντολή. Το γραφείο του αρμόδιου γενικού γραμματέα του υπουργείου Δικαιοσύνης Ευτύχη Φυτράκη, με τον οποίο ζητήσαμε επικοινωνία, μας είπε πως είναι σε σύσκεψη. Ζητήσαμε να επικοινωνήσει μαζί μας, όμως η «σύσκεψη» ήταν... αρμένικη, καθώς κράτησε ολόκληρη τη συγκεκριμένη μέρα

(και τις επόμενες).

Τα συνεργεία ξανάπιασαν δουλειά την Παρασκευή. Το πρωί της ίδιας μέρας, οι πολιτικοί κρατούμενοι έστειλαν στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης, μέσω της διοίκησης της φυλακής, το εξής κείμενο:

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

προς τον υπουργό Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλο και τον γενικό γραμματέα Ε. Φυτράκη

Επειδή δεν πέρασαν πολλές μέρες από την Ημερίδα «Φυλακές, δικαιώματα, διαφάνεια και λογοδοσία», που οργανώσατε στις 19/5/2016, στην οποία διατυπώσατε διάφορα περί «παράθυρου στις φυλακές», «διαφάνειας» και άλλα τέτοια χηρρά, σας γνωρίζουμε ότι, στην απόπειρά σας να κλείσετε το μικρό άνοιγμα στον ουρανό μας - τον οποίο ήδη αυλακώνουν πυκνά κάγκελα και αγκαθωτά σύρματα - και να μας εγκιβωτίσετε με πυκνό σιδερένιο πλέγμα σε ένα πραγματικό κλουβί, θα αντιδράσουμε με κάθε διαθέσιμο μέσο.

Κορυδαλλός, 27/5/2016

Κουφοντίνας Δημήτρης

Μαζιώτης Νίκος
Τσάκαλος Χρήστος
Τσάκαλος Γεράσιμος
Πολύδωρος Γιώργος
Χατζημιχαήλης Χάρης
Γουρνάς Κώστας
Πετρακάκος Γιώργος.

Είναι προφανές ότι πρόκειται για ένα εκδικητικό σχέδιο πρόσθετης τιμωρίας των πολιτικών κρατούμενων, η εντολή για το οποίο -όπως όλα δείχνουν- έχει δοθεί από το υπουργείο Δικαιοσύνης. Δεν είναι τυχαίο ότι ο γενικός γραμματέας Αντιεγκληματικής Πολιτικής Ε. Φυτράκης, παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις μας, απέφευγε να βγει στο τηλέφωνο, ενώ οι συνεργάτες του δεν έδιναν καμιά απάντηση στα ερωτήματα που διατυπώναμε.

Σημειώσαμε σε δημοσίευμα που ανέβηκε το πρωί της Παρασκευής στην ιστοσελίδα της «Κόντρας»: Ρωτάμε, λοιπόν, τον άλλοτε φιλελεύθερο καθηγητή του Ποινικού Δικαίου Νίκο Παρασκευόπουλο: σε ποια «σωφρονιστική» λογική υπακούει η προσπάθεια να θαφτούν κυριολεκτικά μέσα σ' ένα πυκνό σιδερένιο κλουβί οι

πολιτικοί κρατούμενοι; Το 2004 έγινε απεργία πείνας για να καταργηθεί το κλουβί και να μπορούν οι πολιτικοί κρατούμενοι να βλέπουν λίγο ουρανό. Ο συντηρητικός Αν. Παπαληγούρας αναγκάστηκε να διαλύσει το κλουβί. Θα το επαναφέρει εν έτει 2016 ο καθηγητής Παρασκευόπουλος, συνδέοντας το όνομά του με μεθόδους εξουθένωσης κρατουμένων;

Τη Δευτέρα επανήλθαν με νέα τακτική. Τα συνεργεία επέστρεψαν στο χώρο και πληροφόρησαν τους πολιτικούς κρατούμενους ότι δε θα σκεπάσουν τον ουρανό με πλέγμα, αλλά με πυκνές στρώσεις από κονσερτίνα. Πρόκειται για το γνωστό συρματόπλεγμα που αντί για αγκάθια έχει ξυράφια. Αυτό θα ήταν χειρότερο. Θα δημιουργούσε μεγαλύτερη ασφυξία.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι αντέδρασαν και πάλι και ανάγκασαν τα συνεργεία να σταματήσουν, ζητώντας να πάει κάποιος υπεύθυνος της φυλακής για να του καταστήσουν και πάλι σαφή τη θέση τους. Ενας αρχιφύλακας που εμφανίστηκε τελικά και αφού τα συνεργεία είχαν αποχωρήσει, ενημέρωσε τους πολιτικούς κρατούμενους ότι «αν μπει» κονσερτίνα, θα είναι αραιή, όπως στους πλαϊνούς τοίχους της φυλακής.

Ελπίζουμε να έχει τελειώσει οριστικά αυτή η πρόκληση. Γιατί πρόκειται πραγματικά για πρόκληση, που δεν έχει καμιά σχέση με την ενίσχυση της «ασφάλειας» της φυλακής. Μόνο λόγοι εκδικητικότητας έναντι των πολιτικών κρατούμενων μπορούν να τη δικαιολογήσουν.

Στην αυλή του θυσιαστήριου

Γιορτάζοντας τα δεκάχρόνα του, το περιοδικό «Βίδα» αποφάσισε να οργανώσει μια λαϊκή γιορτή σ' έναν ξεχωριστό χώρο: το Σκοπευτήριο της Καισαριανής. Η λαϊκή γιορτή είχε δυο μέρη: στο πρώτο παρουσιάστηκαν από την ανοικείωση «Τα ντουφέκια της κυρίας Καράρ» του Μπέρτολτ Μπρεχτ, στη γνωστή παράσταση της καλλιτεχνικής συλλογικής, και ακολούθησε γλέντι με λαϊκή ορχήστρα από μέλη και φίλους της «Βίδας».

Η επιλογή του χώρου σφράγισε την εκδήλωση. Οι μνήμες της θυσίας τόσων κομμουνιστών και εαμιτών αγωνιστών βάρυναν πάνω σ' όλους. Ιδιαίτερα πάνω στους καλλιτέχνες που κλήθηκαν να δείξουν τη δουλειά τους στο συγκεκριμένο χώρο. Αυτό φάνηκε ευθύς εξαρχής, όταν το κιθαριστικό ντουέτο της ανοικείωσης άρχισε να παίζει τα μοτίβα από τον ισπανικό εμφύλιο πόλεμο, που προετοιμάζουν το άνοιγμα της παράστασης. Οι θεατές (περίπου 200 άτομα, καθιστοί και όρθιοι) βυθίστηκαν σε απόλυτη σιωπή, την οποία διέκοπτε μόνο το ζεστό χειροκρότημα κάθε που οι μουσικοί ολοκλήρωναν ένα κομμάτι. Όταν άρχισε η παράσταση, η συγκίνηση ανέβηκε στο κατακόρυφο. Όπως μας έλεγαν οι σύντροφοι της ανοικείωσης, η παράσταση έχει ανέβει πολλές φορές μέχρι τώρα, όμως τέτοια συγκίνηση στους θεατές δεν είχαν ξαναδεί.

Μολονότι ο χώρος δεν είναι διαμορφωμένος για θέατρο, μολονότι ήταν η πρώτη φορά που η ανοικείωση ανέβαζε τη συγκεκριμένη παράσταση σε ανοιχτό χώρο, με πολλούς θεατές, καθισμένους και όρθιους, το αποτέλεσμα ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Στα περίπου 65 λεπτά του έργου δεν ακούστηκε «κιχ». Οι θεατές είχαν «πετρώσει» στις θέσεις τους. Χειροκρότησαν θερμά όταν τελείωσε το έργο του Μπρεχτ. Ακόμα πιο θερμά όταν ολοκληρώθηκε ο επίλογος με κείμενα των Γκράμσι, Μπρεχτ και Θουκυδίδη, που έχει προσθέσει η ανοικείωση. Όμως, η παράσταση δεν είχε ολοκληρωθεί. Ενας ήθοποιος, που δεν συμμετείχε στην υπόλοιπη παράσταση, διέσχιζε βιαστικά το χώρο, στάθηκε μπροστά στους θεατές και απήγγειλε τη συγκλονιστική «Πρωτομαγιά του 1944» του Κώστα Βάρναλη, ενώ οι δυο κιθάρες «συνομιλούσαν» πάνω στη μελωδία του «Επέσατε θύματα». Όταν ολοκληρώθηκε αυτός ο φόρος τιμής στους 200 εκτελεσμένους κομμουνιστές, το κοινό ξέσπασε. Ορθιοι, με χειροκροτήματα, σφυρίγματα και φωνές επιδοκιμασίας, αποθέωσε για αρκετή ώρα ηθοποιούς και μουσικούς. Πιο πολύ, όμως, τίμησε τη μνήμη της θυσίας.

Το τέλος της παράστασης λειτούργησε λυτρωτικά για όλους. Το λαϊκό γλέντι που ακολούθησε, με τη θαυμασία ορχήστρα, με τους συντρόφους της «Βίδας» να σερβίρουν σε όλους φαγητό που είχαν ετοιμάσει, κράτησε μέχρι τα χαράματα, με τραγούδι και χορό συντροφικό.

τρεις αποβληθέντες κατηγορούμενοι.

Εξετάστηκαν τρεις αστυνομικοί και ένας πολίτης. Οι δύο αστυνομικοί κατέθεσαν ότι έγινε προειδοποιητικό τηλεφώνημα 40 λεπτά πριν την έκρηξη, ενώ ο τρίτος κατέθεσε ότι το προειδοποιητικό τηλεφώνημα έγινε 20 λεπτά πριν το χρόνο της έκρηξης, η οποία πάντως δεν έγινε, λόγω αστοχίας. Επιβεβαιώθηκε έτσι για μια ακόμη φορά αυτό που δηλώνουν τα μέλη της ΣΠΦ. Οτι γίνονταν προειδοποιητικά τηλεφωνήματα, και έγκαιρα, για να μην κινδυνεύσουν άνθρωποι που δεν έχουν στοχοποιηθεί. Κανείς από τους τέσσερις μάρτυρες δεν συνεισέφερε το παραμικρό ενοχοποιητικό στοιχείο για τους κατηγορούμενους, παρά τις επίμονες ερωτήσεις της προεδρεύουσας.

Τελευταίος κατέθεσε ο αστυνόμε Α Ηρ. Πατεράκης, στέλεχος της ΔΑ-ΕΕΒ (Αντιτρομοκρατική). Ρωτήθηκε

από τους συνηγόρους υπεράσπισης εάν έχει να πει κάτι σε βάρος των τριών συγγενών μελών της ΣΠΦ (Αθηνά Τσάκαλου, Εύη Στατήρη και Χρήστο Τσάκαλου, Χρ. Τσάκαλου και Ολγ. Οικονομίδου (ολόκληρη την τοποθέτηση, που έγινε εκ μέρους και των τριών αποβληθέντων συντρόφων του, μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα της «Κόντρας» www.eksegersi.gr, στη στήλη «Επικαιρότητα»).

Ο Γ. Πολύδωρος καταφέρθηκε ενάντια στην άποψη του εισαγγελέα περί «τυφλών τρομοκρατικών χτυπημάτων». Αφού παρέθεσε λίστα με ενέργειες της ΣΠΦ και άλλων οργανώσεων, κατέληξε: «Πιο στοχευμένες δε θα μπορούσαν να είναι. Στόχος όλη η βρωμιά του συστήματος που εσείς εκπροσωπείτε και προσφέρετε τις υπηρεσίες σας».

Το μέλος της ΣΠΦ αναφέρθηκε συνοπτικά στα όσα έχουν λάβει χώρα σ' αυτή τη δίκη, επισημαίνοντας: «Η

διαφορά με τα προηγούμενα δικαστήρια είναι ότι πλέον δεν κρατούνται από την πλευρά σας τα προσχήματα, που δίνουν την πολυτέλεια στη δημοκρατία να επιτίθεται με το γάντι της νομιμότητας στους πολιτικούς της αντιπάλους. Δεν τους ενδιαφέρει πια αυτή η κάλυψη». Και συνέχισε:

«Αυτό που διαπιστώνουμε είναι ότι πραγματοποιείται μια αλλαγή φάσης, όπως είπαμε παραπάνω, από τους ομοίους σας και από εσάς, πιο ωμή από την μέχρι τώρα. Ξεκινάει με την προφυλάκιση συγγενών (μητέρα Χρήστου και Γεράσιμου Τσάκαλου, σύζυγος Γεράσιμου και δώδεκα-παραπομπή σε δίκη, εκτός των δύο γυναικών, και στον αδερφό μου Χ. Πολύδωρο), χωρίς κανένα επιβαρυντικό στοιχείο και με οδηγό την εκδίκηση σε εμάς για την απόπειρα απόδρασης. Συνεχίζεται με την ποινή ισόβιων στον Ν. Μαζιώτη για την ανατίναξη της Τράπεζας της Ελ-

λάδος από τον Επαναστατικό Αγώνα, χωρίς τραυματισμό, και τον χαρακτηρισμό της τράπεζας ως «κοινωφελές ίδρυμα» από την έδρα του δικαστηρίου, χαρακτηρισμός ιδιαίτερα προκλητικός σήμερα».

Αφού αναφέρθηκε στις ενέργειες της προεδρεύουσας Υφαντή (χωρίς να παραλείψει να μιλήσει για «τις βρισιές -απάντηση στις δικές μας βρισιές- στη συνεδρίαση στις 18/5»), τονίζοντας το γεγονός ότι έφτασε στο σημείο να απορρίπτει η ίδια ως αβάσιμες αιτήσεις εξαίρεσής της, που υποβλήθηκαν από τους κατηγορούμενους, ο Γ. Πολύδωρος κατέληξε: «Τα στρατοδικεία που φορούσαν στολές θα ζήλευαν τις πρακτικές της».

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Η «Κ» ήταν εκεί: Φάρος Κερατσινίου - ΑΟ Παγκρατίου 76-70, μπάσκει αντρών, μπαράζ ανόδου στην Α1: Οι κοκκινόμαυροι του Ντίνου Καλαμπάκου δεν κατάφεραν να κάνουν το όνειρο πραγματικότητα. Οσοι βρέθηκαν στο κλειστό γυμναστήριο παρακολούθησαν ένα πολύ καλό παιχνίδι, με αρκετό σασπένς, αφού κρίθηκε στα τελευταία 19 δευτερόλεπτα, με τους rossoneri να μειώνουν στο 72-70 και τους Κερατσινιώτες να διατηρούν την ψυχραιμία τους και να ευστοχούν στις ελεύθερες βολές.

Για να θυμηθούμε και όσα αναφέραμε την προηγούμενη βδομάδα, με αφορμή την πρόθεση του υφυπουργού Αθλητισμού να δώσει στο ΟΑΚΑ το όνομα του Νίκου Γκάλη, και τηρουμένων των αναλογιών, μπορούμε να πούμε ότι στο συγκεκριμένο παιχνίδι τέθηκαν αντιμέτωπες δυο διαφορετικές φιλοσοφίες: μια ομάδα με «φτασμένους» παίκτες, που βασίζεται στα φράγκα του ιδιοκτήτη της, βρέθηκε αντιμέτωπη με μια ομάδα γειτονιάς, που είχε μικρό μπάτζετ και «επένδυσε» στο ταλέντο των παιχτών της.

Η ομάδα του Κερατσινίου στην αρχή του πρωταθλήματος ήταν το αδιαφιλονίκητο φαβορί για την άνοδο, αφού η διοίκηση της ομάδας έβαλε βαθιά το χέρι στην τσέπη και δημιούργησε ένα πολύ δυναμικό ρόστερ από έμπειρους παίκτες με θητεία στην Α1 (για να καταλάβουμε την δυναμικότητα του Φάρου, θα αναφέρουμε ότι κατάφερε να φτάσει μέχρι τον τελικό του κυπέλλου Ελλάδας, στον οποίο έχασε από τον Παναθηναϊκό). Στην αντίπερα όχθη, η ομάδα του Παγκρατίου δημιουργήθηκε λίγο πριν την έναρξη του πρωταθλήματος, χωρίς σημαντικό μπάτζετ και με το ρόστερ της ν' αποτελείται κατά βάση από νεαρής ηλικίας ταλαντούχους παίκτες, πλαισιωμένους από δυο-τρεις έμπειρους. Αφού βρισκόμαστε στην εποχή του ακραία επαγγελματικού αθλητισμού, ισχύει ο κανόνας: τα φράγκα νικούν το ταλέντο.

Αυτός ο κανόνας επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά στο κλειστό του Κερατσινίου, παρά την υπερπροσπάθεια των παιδιών του Παγκρατίου να κάνουν το όνειρο πραγματικότητα. Στα αξιοσημείωτα του αγώνα η αποθέωση των παιχτών του Παγκρατίου από τους οπαδούς, παρά την ήττα (αν κάποιος δεν ήξερε το σκορ και έβλεπε μόνο τις αντιδράσεις των οπαδών των δυο ομάδων θα στοιχημάτιζε ότι το Παγκράτι είχε κερδίσει), και το γεγονός ότι οι ουδέτεροι που παρακολούθησαν το παιχνίδι έδωσαν περισσότερα συγχαρητήρια στους παίκτες και το προπονητικό τιμ του Παγκρατίου σε σχέση με αυτά που έδωσαν στους νικητές. Για τους κοκκινόμαυρους τελείωσε μια χρονιά, στην οποία ανέτρεψαν όλα τα προγνωστικά: ξεκίνησαν με 6 ήττες στους 7 πρώτους αγώνες και φάνταζαν το πρώτο φαβορί για τον υποβιβασμό, και έφτασαν να διεκδικούν άνοδο στην Α1!

Οπου βλέπεις αγκαλιές ψάξε μπίζνες

Ιδιαίτερο αγωνιστικό ενδιαφέρον και συγκλονιστικό φινάλε είχαν οι τελικοί Ολυμπιακός - Παναθηναϊκός για τον τίτλο στο μπάσκετ. Οι πράσινοι ξεκίνησαν εντυπωσιακά και έσπασαν το πλεονέκτημα των ερυθρόλευκων με τη νίκη τους στο ΣΕΦ. Οι ερυθρόλευκοι απάντησαν με τον ίδιο τρόπο, κερδίζοντας στο ΟΑΚΑ με τρίποντο στη λήξη, ενώ κέρδισαν τους επόμενους δυο τελικούς, στο ΣΕΦ και το ΟΑΚΑ (ξανά με τρίποντο στη λήξη), και κατέκτησαν τον τίτλο του πρωταθλητή.

Δε θα ασχοληθούμε εμπεριστατωμένα με το αγωνιστικό κομμάτι των τελικών για το οποίο θα αρκεστούμε σε δυο επιγραμματικά σχόλια. Το πρώτο είναι ότι οι τελικοί με την εξέλιξη που είχαν και το χιτοκοκικό τους φινάλε ήταν η χαρά για τους ουδέτερους, οι οποίοι χωρίς το «άγχος» για τον νικητή ευχαριστήθηκαν μπάσκετ. Το δεύτερο σχόλιο αφορά τον υπηρεσιακό προπονητή του Παναθηναϊκού Αργύρη Πεδουλάκη, ο οποίος έδειξε ότι είναι λίγος για τον Παναθηναϊκό.

Αυτό όμως που αξίζει να σχολιάσουμε είναι το κλίμα ευγένειας που προσπάθησαν να οικοδομήσουν οι διοικήσεις των δυο ομάδων. Πριν από μικρό χρονικό διάστημα, Αγγελόπουλοι και Γιαννακόπουλος έπαιζαν πινγκ-πονγκ με εκατέρωθεν μηνύσεις, ενώ οι οργανωμένοι οπαδοί των δυο ομάδων δημιουργούσαν «πολεμική» ατμόσφαιρα. Κατά τη διάρκεια των τελικών όλα αυτά άλλαξαν. Οι οπαδοί των δυο ομάδων κράτησαν ένα υψηλό επίπεδο ωριμότητας σε σχέση με την κρισιμότητα και την εξέλιξη των αγώνων και για πρώτη φορά είδαμε να υπάρχουν και εκδηλώσεις υπέρ των αντιπάλων τους. Οι οπαδοί του Παναθηναϊκού χειροκρότησαν τον Πρίντεζ με αφορμή το θάνατο του πατέρα

του, ενώ μια σημαντική μερίδα ερυθρόλευκων οπαδών σταμάτησε αυτούς που φώναζαν υβριστικά συνθήματα σε βάρος του Διαμαντίδη.

Την παράσταση όμως την έκλεψαν οι διοικήσεις των δυο ομάδων. Ο πρόεδρος του Παναθηναϊκού, Δημήτρης Γιαννακόπουλος πήγε στα αποδυτήρια των ερυθρόλευκων και τους έδωσε συγχαρητήρια για την κατάκτηση του τίτλου! Οι Αγγελόπουλοι ανταπέδωσαν την επίσκεψη πηγαίνοντας στα πράσινα αποδυτήρια για να συγχαρούν τον Διαμαντίδη. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι επιτέλους κατάλαβαν ότι τόσα χρόνια έκαναν λάθος και πλέον αρχίζουν να λειτουργούν και να συμπεριφέρονται όπως πρέπει. Γνωρίζοντας, όμως, ότι η συμπεριφορά τους ήταν αποτέλεσμα της προσπάθειάς τους να κυριαρχήσουν με κάθε τρόπο επί του αντιπάλου τους (όπως άλλωστε αρμόζει σε κάθε καπιταλιστή που σέβεται τον εαυτό του) και με δεδομένο ότι η γενικότερη πολιτική τους συνεχίζει να είναι στην κατεύθυνση της «εξόντωσης» του αντιπάλου, δυσκολευόμαστε να υιοθετήσουμε αυτή την άποψη. Περισσότερο λυκοφιλία και προσωρινή αναστολή της εμπολέμης κατάσταση μας θυμίζει.

Επειδή ο μοναδικός τρόπος για να ομονοήσουν οι καπιταλιστές είναι η εξασφάλιση του μέγιστου κέρδους, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι οι δυο πλευρές κάνουν προσωρινή ανακωχή για να κυνηγήσουν από κοινού τα φράγκα. Δεν μπορούμε να ξέρουμε ποια είναι η μπίζνα που έφερε κοντά τις διοικήσεις των ομάδων, αλλά με βάση τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας το πιο πιθανό είναι οι δυο ομάδες να οικοδομούν μια κοινή γραμμή για να διαπραγματευτούν τη συμμετοχή τους στην Ευρωλί-

γκα και ταυτόχρονα να δείξουν ότι συνεργάζονται μεταξύ τους, γεγονός που θα τις αναβαθμίσει στην ευρωπαϊκή μπασκετική πιάτσα, ενόψει των ανακατατάξεων στο ευρωπαϊκό μπάσκετ. Τα φράγκα που αναμένεται να δοθούν στις ομάδες που θα συμμετέχουν στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις είναι πολλά και οι δυο αιώνιοι αντίπαλοι αφήνουν στην άκρη τις διαφορές τους για αργότερα. Από την πλευρά του δημοσιογραφικού εσμού ήταν έκδηλη η προσπάθεια να πείσουν ότι μπαίνουμε σε μια νέα εποχή στις σχέσεις των δυο ομάδων. Γι' αυτό και υπερτονίζαν τις εκδηλώσεις φιλίας και ευγένειας ανάμεσα στις δυο πλευρές. Στο θέμα θα επανέλθουμε όταν ξεκαθαρίσει το τοπίο και φανεί ποια είναι η κοινή μπίζνα που έφερε κοντά τους άσπονδους εχθρούς.

Κος Πάπιας

parias@yahoo.gr

ΥΓ. Σε ανταλλαγή εμπρηστικών ανακοινώσεων έχουν επιδοθεί οι ΠΑΕ Ολυμπιακός, ΑΕΚ και ΠΑΟΚ. Αφορμή η πρόταση του προέδρου της ΕΠΣ Ηρακλείου Νίκου Τζώρτζογλου για συνάντηση των τεσσάρων μεγάλων του ελληνικού ποδοσφαίρου. Την αρχή έκανε η ερυθρόλευκη ΠΑΕ, που με ανακοίνωσή της τόνισε την αντίθεσή της στη συνάντηση με την αιτιολογία ότι «τους τελευταίους μήνες έχει αποδειχτεί η έμμεση αλλά και η άμεση σχέση των κ. Μελισσανίδη και Σαββίδη με το οργανωμένο έγκλημα και τον υπόκοσμο στην Ελλάδα και το εξωτερικό». Ακολούθησαν ανακοινώσεις από τις ΠΑΕ ΑΕΚ και ΠΑΟΚ που μιλούν για «κόσμο παραισθήσεων» και «ανάγκη αυτογνωσίας» από την πλευρά των ερυθρόλευκων με δεδομένο ότι ο Μαρινάκης είναι υπόδικος με την κατηγορία του επικεφαλής της εγκληματικής οργάνωσης στο χώρο του ποδοσφαίρου. Στη διάμαχη δεν έχουν εμπλακεί ακόμη οι πράσινοι, προφανώς γιατί ο Αλαφούζος έχει σαν πρώτη προτεραιότητά του να μαζέψει τα φράγκα που απαιτούνται για την ανακαίνιση της Λεωφόρου. Και όλα αυτά ενόψει των εξελίξεων που αναμένονται από τις εκλογές σε σειρά τοπικών ενώσεων και τη ΓΣ της ΕΠΟ, στην οποία η πλευρά των Μελισσανίδη και Σαββίδη, έχει αρχίσει να συγκεντρώνει τις δυνάμεις της για την ανατροπή της διοίκησης Γκιρτζίκη. Το ενδεχόμενο αυτό δεν είναι -με τα σημερινά δεδομένα- πραγματοποιήσιμο, γιατί ο μόνος που βάζει το χέρι στην τσέπη, με αποτέλεσμα να έχει υπό τον έλεγχο του τους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου, είναι ο Μαρινάκης.

ΣΙΝΕΜΑ

ΙΘΙΑΡ ΜΠΟΛΑΙΝ

Η ελιά

Θα λέγαμε ότι αυτή η εβδομάδα κινηματογραφικά έχει άρωμα ισπανικό, γιατί εκτός από το φεστιβάλ ισπανόφωνου κινηματογράφου (αναφέρεται πιο κάτω), το δρόμο για τις αίθουσες παίρνει και η εν λόγω ισπανική ταινία. Η πιο διάσημη ταινία της σκηνοθέτιδας είναι το «Ακόμα και η Βροχή», στην οποία μάλιστα -όπως και τώρα- είχε συνεργαστεί με το σεναριογράφο (και σύζυγό της) Πολ Λάβερτι, ο οποίος συνεργάζεται χρόνια τώρα με τον Κεν Λόουτς.

Η ελιά αναφέρεται σε ένα δέντρο δύο χιλιάδων ετών που βρισκόταν στα κτήματα του παππού της Αλμα. Ο ελαιοπαραγωγός παππούς είχε συνδυάσει την παράδοση της οικογένειάς του και τις ρίζες του με αυτό το δέντρο. Όταν πριν δώδεκα χρόνια ο ένας του γιος αποφάσισε να την πουλήσει για να ξεχρεώσουν και ν' ανοίξουν εστιατόριο, ο παππούς άρχισε να μαραζώνει. Βλέποντας την κατάσταση της υγείας του να επιδεινώνεται ραγδαία, η Αλμα, η εγγονή του, σαν άλλος Δον Κιχώτης, θα ξεκινήσει ένα ταξίδι προς το Ντίσελντορφ, όπου βρίσκεται πια η ελιά και αποτελεί λογότυπο μιας κακόφημης εταιρίας ενέργειας.

Το ύφος της ταινίας μας είναι οικείο, καθώς φέρει τη σφραγίδα των δημιουργών της. Πυξίδα της αποτελεί η διάθεση για κοινωνικοπολιτική κριτική, διανοημένη με έντονο χιούμορ και συναισθηματισμό (που ακροβατεί ανάμεσα στο ναϊφ και στο μελό, αλλά ευτυχώς σώζεται στο τέλος). Φαίνεται ότι οι δημιουργοί της ταινίας θέλουν να προβληματίσουν μέσα από το έργο τους, είναι αλήθεια όμως ότι αυτού του είδους ο κινηματογράφος, παρόλο που είναι ενδεχομένως ευχάριστος στη θέαση, σπάνια επιτυγχάνει μια ισορροπία που να επιτρέπει στο θεατή να εμβαθύνει πάνω στα όποια ζητήματα θέτει η ταινία, ενώ συνήθως τον εγκλωβίζει σε μια συγκινησιακή φόρτιση η οποία τελικά σφραγίζει την κινηματογραφική εμπειρία.

ΦΛΟΡΙΑΝ ΓΚΑΛΕΝΜΠΕΡΓΚΕΡ

Η αποικία

Χιλή 1973. Στρατιωτικό πραξικόπημα. Ο Ντάνιελ, γερμανός νεαρός υποστηρικτής του Αλιέντε, συλλαμβάνεται και μεταφέρεται στην Colonia Dignidad («Αποικία Αξιοπρέπεια»), όπου στεγάζεται μια παραθρησκευτική οργάνωση, ενώ παράλληλα από κάτω της υπάρχει στρατιωτική εγκατάσταση, όπου διεξάγονται ανακρίσεις και βασανιστήρια. Η Λέινα, κοπέλα του Ντάνιελ, αποφασίζει να γίνει μέλος της παραθρησκευτικής οργάνωσης προκειμένου να τον σώσει.

Το μόνο ενδιαφέρον στοιχείο της ταινίας είναι ότι αναφέρεται σε αυτήν την τρόπον τινά αποικία, η οποία όντως υπήρχε για δεκαετίες στη Χιλή. Ο Πολ Σέιφερ, ο ηγέτης της αποικίας, σα να λέμε ο απεσταλμένος του θεού, υπήρξε συνεργάτης των ναζί και του Πινόσέτ. Στα σαράντα χρόνια λειτουργίας της αποικίας, μόνο τέσσερις ή πέντε κατάφεραν να ξαναβγούν έξω, ενώ η κάλυψη από ντόπιους και διεθνείς φορείς ήταν τεράστια. Ο Σέιφερ πέθανε στη φυλακή το 2010. Ανάμεσα σε πολλά άλλα κατηγορήθηκε και για σεξουαλική κακοποίηση χιλιάδων μικρών αγοριών.

Δυστυχώς, ο σκηνοθέτης επέλεξε ένα τόσο ισχυρό θέμα για να κάνει μια τόσο αδύναμη ταινία. Αντί να εστιάσει στη φρίκη της αποικίας (η οποία φυσικά υπονοείται και κάπως περιγράφεται στην ταινία), στήνει ένα θρίλερ απόδρασης, που μάλιστα δε στέκει κιόλας. Η ταινία έχει πολλές αδυναμίες, οι οποίες οφείλονται κυρίως στο σενάριο. Οσο κι αν προσπάθησαν οι ηθοποιοί, το τελικό αποτέλεσμα είναι αδιάφορο. Απόλυτα φυσική συνέπεια, όταν υιοθετεί κανείς πλήρως τις χολιγουντιανές φόρμες, σε θέματα που χρειάζονται άλλου τύπου αναλύσεις για να μεταδοθούν

«Η ήττα μας στο τερνέν του μπάσκετ είναι αποτέλεσμα της νέας μας στρατηγικής (εννοεί του ΚΚΣΕ) που μετά το 20ό συνέδριο έδειξε πραγματικά τι σημαίνει ειρηνικός δρόμος προς το σοσιαλισμό... να κοιτάς δηλαδή το μπασμένο αμερικανάκι Γκάλη και να κάνεις τον μαλάκα». Βλαδίμιρ Τσατσένκο, Για πάντα ΕΣΣΔ. Από τη στήλη κανένα σχόλιο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Εκατοντάδες χιλιάδες οι προβοκάτορες στους δρόμους της Γαλλίας

Ανατιμήσεις στα δρόμια μετά την αύξηση του ΦΠΑ στο 24% - Πώς λέμε ελευθερία κίνησης...

Allons enfants contre la «Khomri»

Ο θόρυβος, που σήμερα περί το φλέγον / ζήτημα πέτυχε ο ρήτορας στη σύναξη, / δεν ήταν δυστυχώς παρά αποτέλεσμα / επιδέξιας, σίγουρα σοφής μετακινήσεως / των μοριών της χθεσινής περί / το ζήτημα σιγής (Αλέξης Ζακυθηνός: «Η επιτυχία του ρήτορα»)

► Σημειώνει ο Ριζοσπάστης (online, 29.5.2016, πρωτοσέλιδο): «Για να μπει τέλος στην αντιλαϊκή επίθεση κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου - Οργάνωση-ανασύνταξη του εργατικού κινήματος - Λαϊκή Συμμαχία». Ωστε ανοργάνωτο το εργατικό κίνημα; Τότε τι σημαίνουν οι συγκεντρώσεις των ταξικών δυνάμεων του ΠΑΜΕ; Βόλτα και κάνα ούζο μετά; ΚΑΙ ανασύνταξη; Τότε τι ρόλο βράνε οι γραφειοκράτες του Περισού; Απλώς τιμούν τη μνήμη και την υπογραφή (2.10.1974) του Χαρίλαου...

► Νάτος ο γ.γ. της CGT Φιλίπ Μαρτίνες: «Είναι καλύτερα όταν μιλάμε, αυτό είναι που ζητάμε εδώ και πολλούς μήνες» - Ριζοσπάστης, 31.5.2016. Για το πόσο εννοεί την λέξη «απεργία» η CGT...

► 3.000 ιδιοκτήτες κατέχουν το 53% της γης στην Κολομβία.

► Παγάνα (ή επί το ελληνικότερον clampedown), ήτοι πρόσθετος φόρος (πρόστιμα) από τον δήμαρχο Αθηναίων Γ. Καμίνη. Χτυπάει, λέει, την «αντικοινωνική στάθμευση», κοινώς δίνει πελατεία στους σταθμούς parking...

► Ως άμεση απάντηση στη Eurostat (24,2% η ανεργία τον Φεβρουάριο στην Ελλάδα) ήλθε το κλείσιμο του ξενοδοχείου Ledra και η απόλυση των εργαζομένων εκεί...

► Λύσσαξε ο Κοκόρ! Ούτε αγελάδα σε οίστρο να ήτανε.

► «Ανακάλυψε» ο Περισσός ότι το περιβόητο 20ό συνέδριο του ΚΚΣΕ ήταν «σημείο ομορτυνιστικής στροφής» (ΚΟΜΕΠ, 2016, τ. 3). Που όμως μετά διορθώθηκε;

► 9.196 σε ατέλειωτες ουρές για λίγα τρόφιμα στη Θεσσαλονίκη. Μέρος μόνο των υφιστάμενων την εκμετάλλευση και την άγρια φορολογία. Το «θαύμα» του καπιταλισμού.

► Και στη Γαλλία συνεχίζουν

Ριζοσπάστης ο Γερμανόκαρδος

με τρένα στις κινητοποιήσεις.

► Don't talk to strangers (R.J.Dio).

► Μαζί με το απεργιακό κύμα φουσκώνει και ο ποταμός Σηκουάνας στο Παρίσι.

► Λόγω του σκληρού βαλς (κοινωνική αναταραχή) ο Βαλς ματαίωσε το ταξίδι του στον Καναδά (τσούζει, ε;)...

► «Γενικά οι αντιδράσεις αυτές παρουσιάζονται σαν απαντήσεις στη δύσκολη δοκιμασία, δεν ήταν όμως ομοιόμορφες σ' όλες τις φάσεις. Στην αρχική περίοδο πρέπει να υπογραμμισθεί, η φάση της επιθετικότητας, που περνούσε ο ελληνικός πληθυσμός και που δημιούργησε μεσ' στην ψυχή του με τον πόλεμο ενάντια στην Ιταλία. Κατά τη φάση αυτή το ναζιστικό μεγαθήριο προχωρεί προς το νότο πάνω στις σιδηρένιες του ερπύστριες, σπάζοντας τη στρατιωτική μας αντίσταση. Η επιθετικότητα λυγίζει, ιδιαίτερα στο διαλυόμενο στρατό και τότε αρχίζει μια άλλη φάση όπου κυριαρχούν περισσότερο τα παθητικά στοιχεία. Στη βραχεία αυτή φάση της εισβολής υπάρχει μια καθολική σχεδόν αντίδραση ανησυχίας και αναμονής. Το στοιχείο του κινδύνου και το στοιχείο του αγνώστου που τελικά ανάγεται

και αυτό στο πρώτο είναι κείνα, που μαζί με την αναμονή καθόρισαν την καθολική αυτή αντίδραση. Αργότερα, όταν οι Γερμανοί προχωρώντας στην ελληνική ενδοχώρα είναι "εν όψει", υπάρχουν τα στοιχεία του μίσους και της αγανάκτησης, το στοιχείο της οργής μαζί με την περιέργεια και την έκπληξη. Η επιθετικότητα, που τελικά είναι ένα στήριγμα στη βούληση της προσωπικότητας για επιβίωση, τροφοδοτούσε τις πρώτες αυτές ψυχολογικές καταστάσεις. Ο εχθρός τις προκαλούσε προσβάλλοντας πρώτα πρώτα το εθνικό συναισθημα. Μπορούμε να πούμε από τώρα ότι η υποχώρηση της επιθετικότητας ποτέ δεν ξέπεσε κάτω από το επίπεδο της παθητικής αναμονής και πολύ γρήγορα μέσα από τους ίδιους τους δρόμους της οπισθοδρόμησης, έγινε η ανασύνταξη της προς την αντίσταση» (Σκούρας, Χατζηδήμος, Καλούσης, Παπαδημητρίου, «Η ψυχοπαθολογία της πείνας, του φόβου και του άγχους», πρώτη έκδοση 1947).

► Offshore και ο λαός σταθερά οφθαλμ...

► «Δεν μπορεί να υποχρεώσει κάποιους να αγοράζουν περισσότερα αγαθά για να πληρώσουν περισσότερους έμμεσους

φόρους» («Τσιπρανόμικς», Γ. Παπαϊωάννου, tovima.gr/opinions/article/?aid=804244). Προφανώς ο συγγραφέας του άρθρου κόπτεται για τους (ας τους ξαναθυμηθούμε) «έχοντες και κατέχοντες» που «εκβιάζονται οι καμμένοι» να «απολαύσουν τη ζωή»...

► Η λύπη μου μοιάζει με τα κόκκινα καθίσματα / του άδειου θεάτρου. / Είναι όμοια. Είναι άπνοα. / Αν κάτι ξεχαστεί πάνω τους / τρομάζουν. (Μαρία Κούρση, «Οι θέσεις», από «Το δωμάτιο των ξένων», 1993).

► Η Χρυσή Αυγή πανηγυρίζει γιατί έπεσε κατά 372 ψήφους (222 από 594 το 2013) στις εκλογές των ΣΑΤΑ (ιδιοκτήτες ταξί) 2016;

► Όταν φτηνίζουν τα φασόλια (ουτοπία...).

► Γκιμν πάρτσι μπαλ'σιβικόφ.

► Και ιδού - πλειστηριασμοί...

► Προς το παρόν, τάξη των πάλεων.

► «Σε εξαιρετικά πολλούς πρόσφυγες επέτρεψε την είσοδο η ΕΕ» - Δαλάι Λάμα. Θέλει τον «Κινέζο» του αυτός.

► Αν ύπαρξη είναι η καθαρή ατυχία και υπάρχει το τετράγωνο της ατυχίας με κομμένη ανάσα, ένα βήμα κάθε μέρα προς το άγνωστο με σηκωμένο το κεφάλι κι απέναντί του λίμνη ολάκερη οι ερωτήσεις, τότε τι είναι βεβαιότητα, ευκαιρία, ισορροπία; (Ντ. Γκρύνμπαϊν, «Παρένθεση για αισιόδοξους»).

► «Σήμερα θα τελειώσουμε με το πρώτο σκέλος του αφηγήματος της κυβέρνησης, το κλείσιμο της αξιολόγησης». Ευκλείδης Τσακαλώτος στη Βουλή την Πέμπτη. Επειδή από μέσα του μεταφράζει από τα αγγλικά στα ελληνικά, ξέρει τι λέει όταν χρησιμοποιεί τη λέξη «αφήγημα». Μόνο που storyteller θα ήταν για ντομάτες και για φάπες.

Βασίλης

εικόνα της mainstream κινηματογραφίας αυτών των χωρών. Το φεστιβάλ FeCHA 2016 θα διεξαχθεί στις 2-8 Ιουνίου 2016 στο θερινό κινηματογράφο Λαΐς (στην ταρατσα της Ταινιοθήκης). Το φεστιβάλ περιλαμβάνει δεκατρείς πολυβραβευμένες ταινίες από την Ισπανία, την Αργεντινή, το Μεξικό, τη Χιλή, την Κούβα, το Περού, τη Βενεζουέλα, την Κολομβία και το Εκουαδόρ σε πρώτη προβολή στην Αθήνα. Αναλυτικά το πρόγραμμα και πληροφορίες διατίθενται στον ιστότοπο fecha.gr

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

Λευτεριά στους Τούρκους αγωνιστές της ΑΤΙΚ!

Να αθωωθούν οι 10 αγωνιστές που δικάζονται στις 17/6 στη Γερμανία

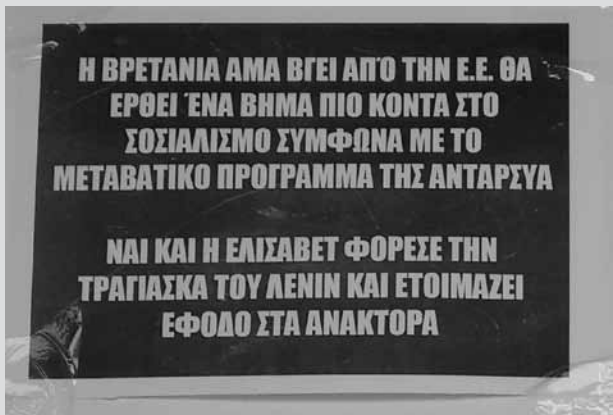
Παρασκευή 17 Ιούνη 7 μ.μ. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ Σταθμός ΜΕΤΡΟ «Ευαγγελισμός» και ΠΟΡΕΙΑ στη Γερμανική Πρεσβεία

Δεν θα περάσουν οι πολιτικές διώξεις!

Επιτροπή Υποστήριξης

◆ Η υπόθεση έχει και ένα ελληνικό σκέλος, όπως θυμόμαστε. Στο πλαίσιο της αστυνομικοδικαστικής επιχείρησης, που έγινε την άνοιξη του 2015 σε μια σειρά ευρωπαϊκές χώρες, συνελήφθησαν τέσσερις τούρκοι αγωνιστές

και στην Ελλάδα. Οργανώθηκαν κινητοποιήσεις αλληλεγγύης, οι τρεις αφέθηκαν ελεύθεροι, ενώ ένας (ο Ντενίζ Πεκτάς) παραδόθηκε στις γερμανικές αρχές, που άσκησαν διώξεις εναντίον μελών της οργάνωσης ΑΤΙΚ (Συνομοσπονδία Τούρκων Εργατών στην Ευρώπη), κατηγορώντας τους ως «τρομοκράτες», με τον ισχυρισμό ότι είναι μέλη της οργάνωσης ΤΚΡ/ΜΛ, που στην Τουρκία είναι παράνομη, όπως όλες οι οργανώσεις της άκρας Αριστεράς. Στις 17 Ιούνη, θα ξεκινήσει στο Μόναχο η δίκη δέκα μελών της ΑΤΙΚ, με βάση ένα κατηγορητήριο φτιαγμένο από τις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες, το οποίο αναπαράγει ο γερμανικός αστυνομικοδικαστικός μηχανισμός, στο πλαίσιο της «αντιτρομοκρατικής» συνεργασίας ανάμεσα στις δύο χώρες. Μπορεί η ΕΕ να διαμαρτύρεται όταν ο Ερντογάν διώκει στελέχη της τουρκικής αστικής αντιπολίτευσης και του Τύπου της, όταν όμως πρόκειται για «τρομοκράτες», όχι μόνο ξεχνά να διαμαρτυρηθεί αλλά παίρνει μέρος στην οργάνωση των διώξεων. Στις σημερινές συνθήκες, μάλιστα, της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας για το προσφυγικό, ο γερμανικός ιμπεριαλισμός δεν το 'χει σε τίποτα να προσφέρει κάποιους αγωνιστές πεσκέσι στον Ερντογάν. Γι' αυτό και η αλληλεγγύη μας στους αγωνιστές της ΑΤΙΚ είναι δεδομένη.

◆ Ορισμένες φορές το χιούμορ πραγματικά τσακίζει κόκαλα. Το αφισάκι είναι κολλημένο σε τοίχο στο Φυσικό του ΕΚΠΑ. Είναι ανυπόγραφο, αλλά μπορεί κανείς να διακρίνει μια κριτική από τ' αριστερά που δεν είναι αναρχική. Μια εύστοχη κριτική εκείνης της πολιτικής κατεύθυνσης που για να γίνει... προσιτή στο λαό (ή μήπως για να προσεγγίσει τον ΣΥΡΙΖΑ παλιότερα, τη ΛΑΕ σήμερα;), σκάρωσε ένα τάχαμου «μεταβατικό πρόγραμμα», βγαλμένο λες από τα κιτάπια του πάλαι ποτέ «αριστερού ευρωκομμουνισμού». Βασικά προτάγματα αυτού του -με το συμπάθειο- προγράμματος είναι μια σειρά ηχηρά συνθήματα, που όταν τα αφαιρέσεις από τη βασική προϋπόθεση υλοποίησής τους, μετατρέπονται στο αντίθετό τους: σε συνθήματα ενσωμάτωσης στη λογική της διαχείρισης του καπιταλισμού. Τα λεγόμενα μεταβατικά συνθήματα, όρος που καθιερώθηκε την εποχή της Κομμουνιστικής Διεθνούς, είναι συνθήματα για μια επαναστατική κατάσταση. Για παράδειγμα, το σύνθημα «όλη η εξουσία στα σοβιέτ», που έριξε ο Λένιν τον Απρίλη του 1917, ήταν ένα μεταβατικό σύνθημα. Όταν δεν υπάρχει επαναστατική κατάσταση, τότε τα μεταβατικά συνθήματα γίνονται συνθήματα ενσωμάτωσης.

σωστά στο θεατή.

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Φεστιβάλ Ισπανόφωνου Κινηματογράφου

Το FeCHA (Festival de Cine Hispanofono de Atenas) είναι το Φεστιβάλ Ισπανόφωνου Κινηματογράφου Αθήνας. Το φεστιβάλ επικεντρώνεται στην προβολή ισπανόφωνων ταινιών πρόσφατης παραγωγής από χώρες όπως η Ισπανία, η Αργεντινή, το Μεξικό, η Κούβα, η Χιλή, η Κολομβία κ.ά. μεταφέροντας κυρίως την

Ψήφισαν όλα τα πρόσθετα αντιλαϊκά προαπαιτούμενα

Ποιος δε θυμάται την αίθουσα της Ολομέλειας της Βουλής να σείεται από τα θυελλώδη χειροκροτήματα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, καθώς ο Τσίπρας ανακοίνωνε με στεντόρεια φωνή, ότι ναι μεν ψηφίζεται διάταξη σύμφωνα με την οποία οι εξαιρούμενοι από το ΕΚΑΣ χαμηλοσυνταξιούχοι θα πρέπει να επιστρέψουν ως αχρεωστήτως καταβληθέν το ΕΚΑΣ που τους καταβλήθηκε κατά το πρώτο εξάμηνο του 2016, όμως δεν πρόκειται να εφαρμοστεί. Δε θα ζητηθεί από τους χαμηλοσυνταξιούχους να επιστρέψουν το ΕΚΑΣ του πρώτου εξαμήνου, γιατί αυτό θα ήταν πολύ άδικο. Η κυβέρνηση έχει εξασφαλίσει ένα «μαξιλάρι» 700 εκατ. ευρώ από το παραπανίσιο «πρωτογενές πλεόνασμα», με το οποίο θα δημιουργήσει ένα Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης, από το οποίο θα καλύψει το ποσό που δόθηκε στους συγκεκριμένους συνταξιούχους ως ΕΚΑΣ το πρώτο εξάμηνο. Από το ίδιο Ταμείο θα εξασφαλιστούν και τα λεφτά για να μην παγώσουν τα ειδικά μισθολόγια (εκτός απ' αυτό των στρατιωτικών, για το οποίο τα κονδύλια θα εξασφαλίσει ο Καμμένος από διάφορους Κωδικούς του ΥΕΘΑ).

Περιμένε Ταμείο; Ξεχάστε το. Το μόνο Ταμείο που ιδρύθηκε, είναι το εκατονταετές Ταμείο Ξεπουλήματος Δημόσιας Υπηρεσίας. Δέκα μέρες μετά την πανηγυρική εμφάνιση του Τσίπρα, με την οποία γλύκανε τα χείλη των συριζανέλ βουλευτών για να πουν καλύτερα το «ναι σε όλα», πληροφορηθήκαμε και επίσημα ότι δεν πρόκειται να ιδρυθεί κανένα Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης, αν προηγουμένως δεν δώσει το ΟΚ η τρόικα.

Τσακαλώτος και Χουλιαράκης, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσαν στις 27 Μάη, μας είχαν προϋδεάσει. «Οι θεσμοί έχουν ένα πρόβλημα», είπε ο Τσακαλώτος. Και συνέχισε με τα θαυμάσια ελληνικά του: «Οτι αν η βελτίωση είναι μόνιμη μπορούμε να το ξοδέψουμε μόνιμα, να αυξήσουμε μισθούς, να μειώσουμε συντάξεις και αυτό να γίνεται κάθε χρόνο, αν είναι η βελτίωση μόνιμη. Αν είναι προσωρινή η βελτίωση, μπορούμε να δώσουμε εφάπαξ μια βοήθεια σε μια μερίδα του πληθυσμού που το χρειάζεται. Και άρα η ιδέα η δικιά μας είναι ότι **με συνεργασία με τους θεσμούς θα μπορούμε να έχουμε αυτό το Ταμείο, που με μεγαλύτερη διαφάνεια να ξέρουμε ποιους βοηθάμε, να ξέρει ο κόσμος πώς ξοδεύονται αυτά τα χρήματα, σε ποιους πάνε και με τι ιεραρχίες, με προτεραιό-**

τητες για να ξέρει όλος ο ελληνικός λαός τι κάνουμε. Αυτό **θα το συζητάμε με τους θεσμούς** για να υπάρχει αυτή η συζήτηση αν το κομμάτι της βελτίωσης ήταν μόνιμο ή προσωρινό. **Οι θεσμοί εξέφρασαν την ανησυχία να μην κάνουμε μόνιμα μέτρα** όταν η βελτίωση είναι μόνο προσωρινή. Άρα νομίζω ότι **έχουμε ένα πολύ καλό συμβιβασμό** για το πώς πρέπει αυτό το πλεόνασμα να δαπανηθεί και να μοιραστεί».

Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης τέρμα, λοιπόν, τουλάχιστον προς το παρόν. Και τι γίνεται μ' αυτά που υποσχέθηκε ο Τσίπρας;

◆ Το ΕΚΑΣ του πρώτου εξαμήνου 2016 δε θα το ζητήσουν πίσω από τους χαμηλοσυνταξιούχους. Το σταμάτημα χορήγησης του ΕΚΑΣ σ' αυτή την πρώτη μερίδα χαμηλοσυνταξιούχων θ' αρχίσει από 1.6.2016 και όχι από 1.1.2016. **Τα λεφτά που έχει συμφωνηθεί να κοπούν από το ΕΚΑΣ, όμως, θα κοπούν οπωσδήποτε, μέσα στο καθορισμένο χρονικό διάστημα.** Τα λεφτά αυτά είναι 569 εκατ. ευρώ μέχρι το τέλος του 2017. Τα 168 εκατ. πρέπει να εξασφαλιστούν μέσα στο 2016. Με την αλλαγή στη ρύθμιση, αυτή τη στιγμή εξασφαλίζονται τα μισά. Πώς θα εξασφαλιστούν τα άλλα μισά (περίπου 85 εκατ. ευρώ); Με την εξαίρεση των υπόλοιπων χαμηλοσυνταξιούχων με πιο γρήγορο ρυθμό σε σχέση με αυτόν που σχεδιάστηκε αρχικά. Με τη νέα διάταξη, καταργήθηκαν οι προθεσμίες που έμπαιναν για την έκδοση ΚΥΑ που θα καθορίζει τα κριτήρια χορήγησης του ΕΚΑΣ. Η ΚΥΑ πλέον μπορεί να εκδοθεί οποτεδήποτε. Μπορεί, λοιπόν, να δούμε το Σεπτέμβρη να αλλάζουν τα κριτήρια, ώστε ένας ακόμα αριθμός συνταξιούχων να εξαιρεθεί από το ΕΚΑΣ. Κι ύστερα να ξαναλλάξουν τα κριτήρια αρχές του 2017, ώστε να εξαιρεθεί ένας ακόμα (σημαντικά μεγαλύτερος αριθμός χαμηλοσυνταξιούχων).

Ανεξάρτητα από την τεχνική λύση, το βέβαιο είναι ότι μέχρι τα τέλη του 2017 θα πρέπει από το ΕΚΑΣ να εξασφαλιστούν 569 εκατ. ευρώ (ενώ τα περίπου 85 εκατ. που δεν εξασφαλίστηκαν το πρώτο εξάμηνο του 2016 δε θα αντληθούν από το «πρωτογενές πλεόνασμα»). Μ' άλλα λόγια, **το ΕΚΑΣ που πήραν το πρώτο εξάμηνο του 2016 οι συνταξιούχοι που από 1.6.2016 έπαψαν να το παίρνουν, θα το πληρώσουν οι υπόλοιποι χαμηλοσυνταξιούχοι.** Δεν μπορείς να πεις, το κυβερνητικό αληταριό κάνει πράγματι πολιτική με ταζικό πρόσημο. Μόνο που αυτό είναι αστικό.

◆ Όσο για τα ειδικά μισθολόγια, πήραν αναβολή για το φθινόπωρο. Αν ως τότε δεν έχουν βρεθεί ισοδύναμα, θα εφαρμοστεί ό,τι προβλέπεται. Αν δεν υπήρχε στη μέση ο Καμμένος, που ενδιαφέρεται για την καρβανάδικη εκλογική πελατεία του, δε θα δινόταν ούτε αυτή η παράταση μέχρι το Σεπτέμβρη. Όσο για τα ισοδύναμα, καιρός να τελειώνουμε μ' αυτό το πονεμένο παραμύθι. Έχουμε πείρα πια: μια αντιλαϊκή διάταξη αναβάλλεται προσωρινά, τάχα για να βρεθούν ισοδύναμα, αλλά όταν περνάει η προθεσμία, η αντιλαϊκή διάταξη επανέρχεται.

Πριν από μερικές μέρες, η κυβερνητική προπαγάνδα διέρρεε διάφορα για την... μέχρις εσχάτων σκληρή διαπραγμάτευση που έκανε. Πέραν των νυχτερινών τηλεδιασκέψεων, που κρατούσαν μέχρι τα χαράματα, είχαμε -πάντα σύμφωνα με τις κυβερνητικές διαρροές- και μια δραματική επιστολή Τσακαλώτου προς τους ομολόγους του, με την οποία τους ενημέρωνε ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν μπορεί να δεχτεί οχτώ από τα δώδεκα νέα προαπαιτούμενα που έβαλε η τρόικα, διότι και ο ελληνικός λαός πάσχει από... μεταρρυθμιστική κόπωση, και οι βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας έχουν... κουραστεί να ψηφίζουν συνεχώς μέτρα και υπάρχει κίνδυνος να συμβεί κοινοβουλευτικό «ατύχημα».

Αμφισβητούμε σφόδρα ότι υπήρξε τέτοια επιστολή. Περισσότερο με προπαγανδιστικό τρικ μοιάζει η σχετική διαρροή (ξέρει ο Μιχόπουλος από «κιτρινίες»). Κι αν υπήρξε, όμως, το ίδιο κάνει. Γιατί, τελικά, η μεν κυβέρνηση κατέθεσε ένα **πακέτο τροπολογιών με όλα (μηνδενός εξαιρουμένου) τα προαπαιτούμενα**, ο δε... κουρασμένος κοινοβουλευτικός λόχος των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ψήφισε χαρωπά «ναι σε όλα» και πάλι, χωρίς αυτή τη φορά να μπει καν στον κόπο να διαβάσει τι ψήφιζε. Και να ήθελαν να τα διαβάσουν, δεν προλάβαιναν, άλλωστε. Μεσάνυχτα κατατέθηκαν οι τέσσερις πολυσέλιδες τροπολογίες, μεσημέρι της επομένης η πέμπτη (αυτή για τα κόκκινα δάνεια με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου), τις πρώτες μεταμεσημβρινές ώρες τα είχαν ψηφίσει όλα. Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς, όπως δήλωσε στωικά ο πρόεδρος Βούτσης, απαντώντας στις διαμαρτυρίες της αντιπολίτευσης. Άλλωστε, αυτό συνέβαινε και στο παρελθόν, συμπλήρωσε. Πράγματι, συνέβαινε και στο παρελθόν και ο ΣΥΡΙΖΑ τότε ανέβαινε στα κάγκελα

και κατήγγειλε συνταγματικό πραξικόπημα. Δεν αποκτήσαμε μνήμη χρυσόφαρου (για να χρησιμοποιήσουμε μια αγαπημένη έκφραση του Τσίπρα).

Όλες μαζί οι τροπολογίες συνθέτουν ένα καινούργιο πολυνομοσχέδιο, καθώς ρυθμίζουν «άπειρα» ζητήματα. Ακόμα και μικρορρυθμίσεις στο Ασφαλιστικό κάνουν. **Όλες σε αντεργατική κατεύθυνση.** Όταν έκλεινε η ύλη της «Κόντρας» δεν είχαμε προλάβει να μελετήσουμε όλες αυτές τις λεπτομέρειες. Θα το κάνουμε στο επόμενο φύλλο. Πέρα από τη ρύθμιση για το ΕΚΑΣ, θα αναφερθούμε μόνο σε δύο ρυθμίσεις με μεγάλη πολιτική σημασία, καθώς δείχνουν «ποιος κυβερνά αυτό τον τόπο». Δείχνουν τη δουλικότητα των Τσιπροκαμμένων έναντι των ιμπεριαλιστών δανειστών.

◆ Ενισχύεται η ασυλία των μελών του ΔΣ της «Εταιρίας Συμμετοχών και Περιουσίας ΑΕ» (άρθρο 192, παρ. 7, Ν. 4389/2016). Η αρχική πρόβλεψη ήταν πως σε περίπτωση μήνυσης «επιλαμβάνεται ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου αυτοπροσώπως». Η νέα διάταξη λέει πως ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, **«αν κρίνει** ότι τα παραπάνω **χρρίζουν** προκαταρκτικής εξέτασης, την εκτελεί αυτοπροσώπως ή την αναθέτει σε έναν εκ των Αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου». Τα νομικά γραφεία της Αθήνας, που έχει μισθώσει η τρόικα (με λεφτά του ελληνικού λαού, φυσικά) φροντίζουν και την τελευταία λεπτομέρεια, ώστε οι μηνύσεις να πηγαίνουν κατευθείαν στα σκουπίδια και να μην είναι υποχρεωτική ούτε καν η προκαταρκτική εξέταση!

Για την εφαρμογή του «κόφτη» ο πρόσφατα ψηφισμένος νόμος προέβλεπε μια εξαίρεση (Ν. 4389/2016, άρθρο 233, παρ. 9α): «Σε περίπτωση φυσικών καταστροφών ή ανωτέρας βίας κατά τη διάρκεια του προηγούμενου οικονομικού έτους με δημοσιονομική επίπτωση που ξεπερνάει το 0,5% του ΑΕΠ **δύνανται να λάβει χώρα, ύστερα από ειδική διαβούλευση με τους Θεσμούς που εμπλέκονται στην υλοποίηση του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής κατά την έννοια του ν. 4336/2015, αναστολή επιβολής ή μείωση του ύψους των μέτρων του μηχανισμού**». Το «ύστερα από ειδική διαβούλευση» καταργήθηκε και έγινε **«κατόπιν συμφωνίας με τους θεσμούς»!** Χωρίς τη συμφωνία της τρόικας, η ελληνική κυβέρνηση δεν μπορεί να χειριστεί ούτε μια φυσική καταστροφή!

βαθύ κόκκινο

Τροχονόμοι

Στην ιστοσελίδα του υπουργείου Εργασίας αναρτήθηκε κι έμεινε για κάμποσες μέρες ανηρτημένη μια σύμβαση ανάμεσα σε μια ξενοδοχειακή επιχείρηση και μια «ένωση προσώπων», που προβλέπει μισθούς και μεροκάματα κάτω και από τα άθλια κατώτατα επίπεδα της ΕΓΣΣΕ.

Η αποκάλυψη έγινε από τη ΓΣΕΕ που εξέδωσε πύρινη ανακοίνωση, βρίσκοντας την ευκαιρία να «την πει» στους συριζαίους: **«Το «παράδοξο» όμως δεν είναι η αντεργατική συμπεριφορά της Τ.Ο.Ϊ.Ε. Α.Ε, αλλά το γεγονός ότι η σχετική σύμβαση, που «σπάει» ουσιαστικά τον κατώτατο νομοθετημένο - μνημονιακό μισθό, είναι αναρτημένη σε περίοπτη θέση, στον επίσημο ιστότοπο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (;;;) και συγκεκριμένα στη διεύθυνση <http://www.ypaκp.gr/uploads/docs/9661.pdf>».**

Τρεις ώρες μετά, ήρθε η απάντηση από το υπουργείο Εργασίας. Επιβεβαίωσε την είδηση και σαν να μην έτρεξε τίποτα: **«Η αναφορά σε επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση η οποία κατατέθηκε στο ηλεκτρονικό σύστημα ΕΡΓΑΝΗ είναι παράτυπη και παράνομη καθώς με το Ν. 4093/2012 θεσπίστηκε νέο σύστημα καθορισμού νόμιμου κατωτάτου μισθού υπαλλήλων και ημερομισθίου εργατοτεχνιτών και το οποίο ισχύει από 01.04.2013 (...)** Κατά συνέπεια, η εν λόγω επιχειρησιακή δεν έχει καμιά ισχύ και δεν πρόκειται να εφαρμοστεί».

Ακολούθησαν μύδροι κατά «ορισμένων εργοδοτών στο χώρο του τουρισμού που αρνούνται να συμμορφωθούν με την κλαδική σύμβαση που ήδη έχει υπογραφεί» και κάλεσμα **«να συμμορφωθούν με τις κείμενες διατάξεις και να αποφύγουν την όποια τάση παραβατικότητας καθώς θα ελέγχονται συστηματικά βρισκόμενοι αντιμέτωποι με όλες τις νόμιμες συνέπειες».**

Μένουμε στο τελευταίο: **«θα ελέγχονται συστηματικά βρισκόμενοι αντιμέτωποι με όλες τις νόμιμες συνέπειες».** Χρειάζεται πραγματικά πολύ θράσος για να μιλάς για έλεγχο και κυρώσεις, όταν μια παράνομη σύμβαση δημοσιεύτηκε κανονικότατα στην ιστοσελίδα του υπουργείου, χωρίς καμιά υπηρεσία να ασκήσει τον στοιχειώδη έλεγχο. Μπορεί κανείς ν' αντιληφθεί τι συμβαίνει στην πράξη με τους καπιταλιστές εργοδότες που δεν μπαίνουν καν στον κόπο να υπογράψουν μια τέτοιου τύπου συλλογική σύμβαση εργασίας, αλλά πληρώνουν λιγότερο και από την άθλια ΕΓΣΣΕ. Είναι παντελώς ανεξέλεγκτοι και ασύδοτοι να εκβιάζουν τους εργάτες και να τους πληρώνουν όσο θέλουν. Όταν το υπουργείο δεν ελέγχει ούτε τις συμβάσεις που αναρτούν οι καπιταλιστές στην ιστοσελίδα του, για τι επιτόπιους ελέγχους να μιλήσουμε;

Δεν πρέπει να διαφύγει της προσοχής μας το ότι ΓΣΕΕ και υπουργείο Εργασίας αντιπαράτιθενται αποδεχόμενοι την περιβόητη εγκύκλιο Στρατινάκη (γενική γραμματέα στην κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων), που επιτρέπει στους καπιταλιστές να αγνοούν τις Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και να πληρώνουν όλους τους εργάτες με βάση τα κατώτατα της ΕΓΣΣΕ (του ανειδίκευτου εργάτη). Αυτό που λένε οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ (και αποδέχεται το υπουργείο) είναι **«όχι και κάτω από τα κατώτατα»!**

Στις αναλύσεις για το αντιασφαλιστικό έκτρωμα Κατρούγκαλου επισημάναμε ότι με το περιβόητο τεκμαρτό σύστημα υπολογισμού της ασφαλιστικής «δαπάνης», το κράτος κλείνει το μάτι στους καπιταλιστές να χρησιμοποιούν κατά το δοκούν «μαύρη», ανασφάλιστη εργασία και να τα βρίσκουν με το ΙΚΑ μ' ένα σύστημα... κατ' αποκοπή.

Οι κρατικές υπηρεσίες, που υποτίθεται ότι έχουν χρέος να ελέγχουν την τήρηση της νομιμότητας, δεδομένου ότι οι εργάτες είναι ανίσχυροι και φοβούνται την απόλυση, μετατρέπονται σε τροχονόμους που διευκολύνουν την κίνηση των καπιταλιστικών οδοστρωτήρων. Μπορεί με θράσος να κομπάζουν και να απειλούν τάχα τους παρανομούντες καπιταλιστές, όμως τα μηνύματα είναι σαφέστατα: κάντε ό,τι θέλετε, φροντίζοντας να μη γίνεται θόρυβος γύρω από την επιχείρησή σας.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση